

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค
DR-TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การค้นคว้าอิสระ เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
กรกฎาคม 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบรจรัม

อาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชาการศึกษา ได้พิจารณาการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนา
กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR-TA เพื่อส่งเสริมความสามารถ
ด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3" เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชำนาญ ปาณวงษ์)

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สิริินภา กิจเกื้อกุล)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

กรกฎาคม 2561

ประกาศคุณูปการ

การวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ดีด้วยความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชำนาญ ปาณาวงษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัย ที่ได้ให้ความรู้ คำปรึกษา แนะนำ ให้ข้อคิดเห็น ตลอดจนเสนอแนะแนวทางในการวิจัยด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่งตลอดมา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 8 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ ดร.สายฝน วิบูลย์สรณ์ นางสาวสุภาพร แสนแทน นางอนัญลักษณ์ ชวงเป้า นางอัมพวรรณ วงศ์ด้วง นางเดือนใจ โพธิ์ทอง นางชรินทร์ พลนัม และนางสาวทวิศิลป์ ไสดีถาวร ที่ได้กรุณาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียนบ้านเนินทอง โรงเรียนบ้านเนินสุวรรณ และโรงเรียนชุมชนวัดบ้านดง ตลอดจนครูอาจารย์และนักเรียนที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

เหนือสิ่งอื่นใดขอขอบพระคุณ บิดา มารดา และทุกคนในครอบครัวที่ห่วงใยและให้กำลังใจช่วยเหลือสนับสนุนการศึกษาแก่ผู้วิจัยมาด้วยดี

คุณประโยชน์ใดๆ อันพึงมีจากการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแต่บิดา มารดา ครูอาจารย์ และสถาบันการศึกษาที่ได้ให้การศึกษาดีแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ธิดาภรณ์ ทองหมื่น

ชื่อเรื่อง	การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR-TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ผู้ศึกษาค้นคว้า	ธิดาภรณ์ ทองหมื่น
ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชำนาญ ปาณาวงษ์
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2560
คำสำคัญ	กิจกรรมการเรียนรู้, KWL Plus, เทคนิค DR-TA, อ่านจับใจความ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย คือ 1) เพื่อสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR-TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR-TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR-TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สร้างกิจกรรมการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน จำนวน 8 กิจกรรมการเรียนรู้ นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรม และทำการทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเนินสุวรรณ จำนวน 3 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหา ภาษา และเวลา แล้วปรับปรุงแก้ไขจากนั้นไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนชุมชนวัดบ้านดง จำนวน 20 คน เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเนินทอง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 27 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งคละความสามารถของผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเนินทอง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 27 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งคละความสามารถของผู้เรียน เครื่องมือที่ใช้ ประกอบด้วย 1) กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA 2) แบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ใช้แบบแผนการวิจัย One Group Pretest – Posttest Design สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าความเชื่อมั่นและทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ t – test แบบ Dependent

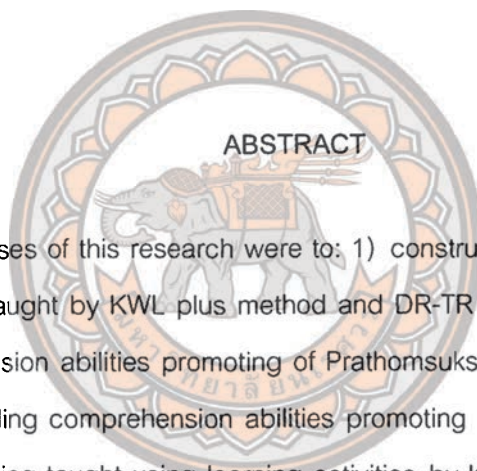
ผลการวิจัยพบว่า

1. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนอ่านทำคิด ขั้นที่ 2 กิจกรรมอ่านเอาเรื่อง ขั้นที่ 3 กิจกรรมตรวจสอบหลังอ่าน ขั้นที่ 4 กิจกรรมคิดสร้างภาพ ขั้นที่ 5 กิจกรรมเขียนสรุปความ โดยได้นำกระบวนการทั้ง 5 ขั้นตอน มาสร้างเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 8 กิจกรรมการเรียนรู้และค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้เท่ากับ 0.6281 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยเพิ่มขึ้น 0.6281 หรือคิดเป็นร้อยละ 62.81

2. ความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.36)

Title	THE DEVELOPMENT FOR INSTRUCTIONAL LEARNING ACTIVITIES TAUGHT BY KWL PLUS METHOD AND DR – TA TECHNIQUE FOR THAI LANGUAGE READING COMPREHENSION ABILITIES PROMOTING OF PRATHOMSUKSA 3 STUDENTS
Author	Tidaporn Thongmoan
Advisor	Asst. prof. Chamnan Panawong , Ph.D.
Academic Paper	Independent studies M. Ed. In Curriculum and Instruction, Naresuan University, 2017
Keywords	Learning Activities, KWL plus , DR-TA Technique, Reading Comprehension

The purposes of this research were to: 1) construct and find index of effective learning activities taught by KWL plus method and DR-TR technique for Thai language reading comprehension abilities promoting of Prathomsuksa 3 students. 2) compare of Thai language reading comprehension abilities promoting of Prathomsuksa 3 students before and after being taught using learning activities by KWL plus method and DR-TR technique. 3) study Prathomsuksa 3 students' satisfactions towards taught using learning activities by KWL plus method and DR-TR technique. The research and development procedures were divided in 3 steps.

The first step was to construct 8 learning activities, and then inspected its quality by 5 experts to examine the appropriation. Take the learning activities to experiment with Prathomsuksa 3 students at Bannoensuwan School to define the content of language and time was adjusted and then tested with 20 students in Wat BanDong School to define index of effective.

The second step was to compare of Thai language reading comprehension abilities promoting of Prathomsuksa 3 students before and after being taught using learning activities by KWL plus method and DR-TR technique. The total sample of 27

Prathomsuksa 3 students of Bannoenthong School, Chat trakan district, Phitsanulok, within the duration of the second semester in academic year 2017 derived from mixed ability of student by purposive sampling.

The third step was to study Prathomsuksa 3 students' satisfactions towards taught using learning activities by KWL plus method and DR-TR technique. The total sample of 27 Prathomsuksa 3 students of Bannoenthong School, Chat trakan district, Phitsanulok, within the duration of the second semester in academic year 2017 derived from mixed ability of student by purposive sampling. The instrument used to 1) learning activities by KWL plus method and DR-TR technique, 2) pre and post achievement test. 3. questionnaire of students' satisfactions about the employment of learning activities. A research design is one -group pretest – posttest design. The statistics to analysis are the average value, the statistical means of Mean (\bar{x}), Standard Deviation (S.D.), Difficulty index (P), Discrimination (R), Reliability and statistically significant t-test dependent.

Results of research

1. Learning activities by KWL plus method and DR-TR technique for promoting Thai language reading comprehension of Prathomsuksa 3 were learning processes of 5 steps; 1) Content guessing activity, 2) Reading Literacy activity 3) Monitoring activity 4) Mental image activity 5) Summarizing activity Apply these 5 steps to create 8 learning activities. And the effectiveness index of learning activities were 0.6281 which indicated that the students had the ability to read the Thai language reading comprehension 0.6281 or 62.81 percent.

2. Thai reading comprehension abilities promoting of Prathomsuksa 3 students after learning activities by KWL plus method and DR-TR technique were significantly higher than before learning at the 0.05 level.

3. Prathomsuksa 3 students' satisfactions towards learning activities by KWL plus method and DR-TR technique for Thai reading comprehension abilities promoting were a high level.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	2
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
สมมุติฐานของการวิจัย.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และการนำไปใช้.....	13
การอ่าน.....	21
การอ่านจับใจความ.....	30
กิจกรรมการเรียนรู้.....	41
การสอนโดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA.....	53
ความพึงพอใจ.....	68
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	72
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	84
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	85
ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริม ความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	85

ชั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยก่อน และหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่าน จับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3... 95	95
ชั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริม ความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3..... 100	100
4 ผลการวิจัย..... 105	105
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 106	106
5 บทสรุป..... 121	121
สรุปผลการวิจัย..... 121	121
อภิปรายผล..... 123	123
ข้อเสนอแนะ..... 126	126
 บรรณานุกรม..... 127	 127
 ภาคผนวก..... 131	 131
 ประวัติผู้วิจัย..... 176	 176

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 1 การอ่าน.....	16
2 แสดงโครงสร้างรายวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	19
3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และขั้นตอนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA.....	48
4 แสดงขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA.....	64
5 แสดงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง อ่านอย่างไร ให้ได้ความ.....	87
6 แสดงโครงร่างแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย.....	96
7 แสดงระดับความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอน แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่าน จับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน.....	107
8 แสดงผลการตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหา ภาษา เวลา และสื่อที่ใช้ในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 คน.....	113
9 แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่าน จับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	116

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
10 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความก่อนและหลังเรียนด้วย กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (n = 27).....	118
11 แสดงผลการการศึกษาคความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถ ด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	119
12 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความเหมาะสมของ องค์ประกอบต่างๆของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับ เทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน.....	137
13 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดความสามารถด้านการอ่าน จับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	157
13 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธี สอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถ ด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	158
14 แสดงค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าความเชื่อมั่น (Cronbach) ของแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 (ฉบับ 20 ข้อ) (* แสดงข้อสอบที่เลือก).....	159
15 แสดงค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าความเชื่อมั่น (Cronbach) ของแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (ฉบับ 10 ข้อ).....	160

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 แสดงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ KWL Plus.....	57
2 แสดงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนอ่านด้วยเทคนิค DR – TA.....	63
3 แสดงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับ เทคนิค DR – TA.....	67
4 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย.....	84
5 แสดงตัวอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียน จำนวน 3 คน.....	112
6 แสดงตัวอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียน จำนวน 20 คน.....	115
7 แสดงตัวอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง.....	.117
8 แสดงตัวอย่างผลงานนักเรียน.....	.117

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 กำหนดการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ มีความรู้และทักษะด้านภาษา ครูซึ่งเป็นผู้สอนนั้นต้องเป็นผู้ออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ เลือกจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบต่างๆให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัด ได้ฝึกปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็นและทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, หน้า 3)

การอ่าน เป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่ผู้อ่านรับรู้ตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ ตลอดจนหาความหมาย ความเข้าใจ แล้วแปลความหมายในสิ่งที่รับรู้ นั้น เป็นความคิดที่ต้องอาศัยประสบการณ์เดิมและจินตนาการของผู้อ่านโดยมีข้อเขียนเป็นสื่อกลาง การอ่านจึงเป็นทักษะที่มีความสำคัญ เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ด้านต่างๆช่วยให้เกิดความงอกงามทางสติปัญญา สามารถส่งผลให้มนุษย์ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในการดำรงชีวิต จึงกล่าวได้ว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นในการต้องฝึกฝนให้มาก เนื่องจากการอ่านเป็นกระบวนการสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านสร้างความหมายหรือพัฒนาการคิดวิเคราะห์ ดีความ ในระหว่างอ่านผู้อ่านจะต้องรู้หัวเรื่อง รู้จุดประสงค์การอ่าน มีความรู้ทางภาษาที่ใกล้เคียงกับภาษาที่ใช้ในหนังสือที่อ่านและจะต้องใช้ประสบการณ์เดิมในการทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านด้วย (กรมวิชาการ, 2541, หน้า 26) เนื่องจากการนำความรู้เดิมมาสัมพันธ์กับคำ ข้อความ หรือบทอ่าน จะช่วยจุดประกายความคิดของผู้อ่าน ทำให้เกิดความเข้าใจแจ่มแจ้งขึ้นและทำให้สามารถจดจำได้ดี

การอ่านที่เป็นพื้นฐานและเป็นประโยชน์ต่อการแสวงหาความรู้ คือ การอ่านจับใจความ เนื่องจากการอ่านจับใจความเป็นพื้นฐานของการอ่านระดับสูง เช่น อ่านตีความ อ่านวิเคราะห์ ความ การอ่านจับใจความจึงเป็นหัวใจของการอ่านทุกรูปแบบ เพราะผู้ที่จับใจความเรื่องที่อ่านได้มากมีโอกาสรับรู้เรื่องราวได้ดีกว่าผู้ที่ไม่สามารถจับใจความของเรื่องที่อ่านได้และหากไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน ก็ย่อมจับใจความสำคัญของเรื่องไม่ได้ ดังนั้นถ้าหากต้องการประโยชน์จากเรื่องที่อ่าน

นั่นก็ต้องกลับมาอ่านใหม่ ทำให้เสียเวลา จากความสำคัญของการอ่านจับใจความ กระบวนการศึกษาค้นคว้าได้ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านและประโยชน์ของการอ่านจับใจความ ที่มีต่อการเรียนการสอน จึงได้กำหนดเรื่องของการอ่านไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้กำหนดให้ทักษะการอ่านเป็นเนื้อหาสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐานการเรียนรู้ ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน (กระบวนการศึกษาค้นคว้า, 2551, หน้า 2)

จากผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (NT) ปีการศึกษา 2559 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 มีผลการประเมินความสามารถด้านภาษา เฉลี่ยร้อยละ 46.16 ซึ่งต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย ระดับประเทศ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 , 2559, หน้า 5) โดยเฉพาะในสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ซึ่งปัญหาที่สำคัญในการอ่านของผู้เรียน คือ อ่านแล้วจับใจความไม่ได้ ไม่สามารถสรุปประเด็นได้ ไม่สามารถแยกความรู้ออกให้จริง ข้อคิดเห็นและประเด็นสำคัญกับใจความรองได้ ทั้งนี้เพราะยังขาดการฝึกฝนทักษะการอ่านจับใจความซึ่งเป็นหัวใจสำคัญอย่างยิ่งในการสอนอ่าน ทำให้การอ่านไม่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้สาเหตุอีกประการหนึ่งอาจมาจากวิธีการสอนของครูที่ส่วนมากขาดการนำเอาเทคนิคการสอนมาใช้และยังยึดกระบวนการสอนอ่านแบบเดิม คือ ให้นักเรียนอ่านในใจแล้วให้สรุปเอง ซึ่งวิธีการดังกล่าวไม่ได้ฝึกฝนให้นักเรียนมีความชำนาญในการอ่านจับใจความอย่างแท้จริง

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี เทคนิควิธีการและรูปแบบการสอนที่เหมาะสม เพื่อนำมาแก้ปัญหาด้านการอ่านจับใจความโดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus มีกระบวนการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถศึกษาเนื้อหาที่ผู้เรียนอ่านได้อย่างเข้าใจ โดยการตอบคำถามที่ตั้งขึ้นแล้วหาคำตอบให้ได้จากเนื้อหา รวมทั้งการเขียนแผนผังความคิดยังช่วยให้ผู้เรียนเขียนเนื้อหาที่ตนเองได้ กลวิธีสอนแบบ KWL plus เป็นวิธีสอนที่ถูกพัฒนาต่อยอดจาก เทคนิค KWL เพื่อเพิ่มการสรุปเนื้อหาที่ได้จากการศึกษาในรูปแบบที่จดจำง่ายขึ้น แนวคิดนี้ถูกพัฒนาขึ้นโดยคาร์และโอเกิล (Carr and Ogal) โดยมีขั้นตอน 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน (ขั้น K) นักเรียนได้เรียนรู้อะไรมาบ้างแล้วก่อนการอ่าน ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างอ่าน (ขั้น W) นักเรียนต้องการรู้อะไร ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน (ขั้น L) นักเรียนเกิดการเรียนรู้อะไรหลังการอ่าน ขั้นที่ 4 กิจกรรมการสร้างแผนภาพความคิดจากการอ่าน (Mapping) และขั้นที่ 5 กิจกรรมการสรุปเรื่อง ประกอบกับการเลือกวิธีสอนที่มุ่งพัฒนาทักษะการอ่านให้ประสบความสำเร็จ คือ การสอนด้วย

เทคนิค DR-TA (Directed Reading – Thinking Activity) เป็นวิธีการสอนที่มุ่งฝึกการคาดเดาคำตอบหรือเนื้อเรื่องจากภาพหรือชื่อเรื่องควบคู่กับการฝึกกระบวนการคิด ซึ่งในยุคแรกพัฒนาขึ้นโดย Stauffer และต่อมาเทอร์นีย์,รีดเดนซ์และดิชเชอร์ (Teirney,Readence and Disher,1995) ได้ปรับปรุงขึ้นใหม่เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจในการเรียนมากขึ้น โดยมุ่งฝึกกระบวนการคิด ตรวจสอบ การคาดเดาเรื่องที่อ่านโดยมีการเชื่อมโยงความรู้เดิมและกลั่นกรองข้อมูลที่ได้จากการอ่านเพื่อนำไปสู่ความเข้าใจ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ช่วงหลัก คือ ช่วงที่ 1 กระบวนการอ่านและคิด เริ่มจากนักเรียนอ่านชื่อเรื่องหรือรูปภาพแล้วคาดเดาเนื้อหา อ่านในใจ ตรวจสอบความเข้าใจ เริ่มต้นการคาดเดาเนื้อหาในส่วนต่อไป และสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่าน ช่วงที่ 2 การฝึกทักษะที่จำเป็น โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดทบทวนความเข้าใจในการอ่านที่ถูกต้องและแม่นยำมากยิ่งขึ้น (ปิยาภรณ์ โคตรชมภู,2555,หน้า 3)

ผู้วิจัยเห็นว่ากลวิธีสอนแบบ KWL plus สามารถนำไปใช้สอนในชั้นสอนของเทคนิค DR-TA ได้ เนื่องจากเทคนิค DR-TA มีการกำหนดการอ่านอย่างเป็นขั้นตอน การแปลความหมายของคำศัพท์ที่ไม่รู้ในบทอ่านและมีกระบวนการฝึกสรุปสาระสำคัญของเนื้อเรื่องและทำแบบฝึกหัดเพื่อเป็นการเสริมทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนให้ถูกต้องและแม่นยำขึ้น ดังทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ (Thorndike) ที่กล่าวถึงกฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) ไว้ว่า การที่ผู้เรียนได้ฝึกหัดหรือกระทำซ้ำๆบ่อยๆย่อมจะทำให้เกิดความสมบูรณ์ถูกต้อง ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถอ่านจับใจความได้ดียิ่งขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แนวทางการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย
2. ได้แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความในระดับชั้นอื่นหรือในรายวิชาอื่นๆ

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีขอบเขตการศึกษาตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน โดยกำหนดขอบเขตในแต่ละขั้นตอนออกเป็น 3 ด้าน คือ ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ขอบเขตด้านเนื้อหา และขอบเขตด้านตัวแปร ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย

1.1 เป็นอาจารย์ที่สอนในสถาบันอุดมศึกษา ในสาขาวิชาหลักสูตรและการสอนและมีประสบการณ์ด้านการสอนไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 ท่าน

1.2 เป็นอาจารย์ที่สอนในสถาบันอุดมศึกษา ในสาขาการวัดผลและประเมินผลไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 ท่าน

1.3 เป็นครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป ที่สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยจำนวน 3 ท่าน

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่พัฒนาขึ้น โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ชั้นทดลองกลุ่มย่อย ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนบ้านเนินสุวรรณ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 จำนวน 3 คน แบ่งนักเรียนที่เป็นเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 1 คน และอ่อน 1 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของภาษา เวลา และสื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.2 ชั้นทดลองภาคสนาม ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนชุมชนวัดบ้านดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 20 คน เพื่อพิจารณาหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ เนื้อหาจากสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ซึ่งนำมาจากสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ได้แก่ นิทาน เพลง ข่าว เรื่องสั้น บทความ โฆษณา บทร้อยกรอง และสารคดี โดยคัดเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้แก่

1. การอ่านจับใจความจากนิทาน	2 ชั่วโมง
2. การอ่านจับใจความจากเพลง	2 ชั่วโมง
3. การอ่านจับใจความจากข่าว	2 ชั่วโมง
4. การอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น	2 ชั่วโมง
5. การอ่านจับใจความจากบทความ	2 ชั่วโมง
6. การอ่านจับใจความจากโฆษณา	2 ชั่วโมง
7. การอ่านจับใจความจากบทร้อยกรอง	2 ชั่วโมง
8. การอ่านจับใจความจากสารคดี	2 ชั่วโมง

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

1. ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2. ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเนินทอง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 27 คน โดยวิธีการแบบเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งคละความสามารถของผู้เรียน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ เนื้อหาจากสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ซึ่งนำมาจากสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ได้แก่ นิทาน เพลง ข่าว เรื่องสั้น บทความ โฆษณา บทร้อยกรอง และสารคดี โดยคัดเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้แก่

1. การอ่านจับใจความจากนิทาน	2 ชั่วโมง
2. การอ่านจับใจความจากเพลง	2 ชั่วโมง
3. การอ่านจับใจความจากข่าว	2 ชั่วโมง
4. การอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น	2 ชั่วโมง
5. การอ่านจับใจความจากบทความ	2 ชั่วโมง

6. การอ่านจับใจความจากโฆษณา	2 ชั่วโมง
7. การอ่านจับใจความจากบทร้อยกรอง	2 ชั่วโมง
8. การอ่านจับใจความจากสารคดี	2 ชั่วโมง

ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ตัวแปรต้น คือ การเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ

KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2. ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย

ชั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเนินทอง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 27 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา คือ ความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค

DR – TA หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยเน้นกระบวนการคิดเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของนักเรียน เริ่มจากการตั้งสมมุติฐานในการอ่าน การคาดเดาเนื้อหา ระดมสมองในการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปสู่การสรุปเรื่อง

ที่อ่านได้ โดยมีขั้นตอนของการใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนอ่านทำคิด ครูกระตุ้นความรู้เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับหัวข้อของบทอ่านและเนื้อหาในบทอ่านโดยให้นักเรียนดูรูปภาพหรือเล่นเกมการศึกษา จากนั้นครูตั้งคำถามให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการคาดเดาเนื้อหาของเรื่องแล้วเขียนคำตอบของนักเรียนลงในบันทึกคำถามของ K

ขั้นที่ 2 กิจกรรมอ่านเอาเรื่อง นักเรียนอ่านเนื้อหาในบทอ่าน โดยมีการกำหนดขั้นตอนในการอ่าน ดังนี้

2.1 อ่านผ่านๆ เพื่อให้รู้ว่าเรื่องที่อ่านคือเรื่องอะไร จุดใดเป็นจุดสำคัญของเรื่องรวมทั้งหาคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายจากพจนานุกรม

2.2 อ่านให้ละเอียด เพื่อทำความเข้าใจอย่างชัดเจน ไม่ควรหยุดอ่านระหว่างเรื่อง

2.3 อ่านซ้ำตอนที่ไมเข้าใจและตรวจสอบความเข้าใจบางตอนให้แน่นอนถูกต้อง หลังจากอ่านเสร็จแล้วให้แต่ละกลุ่มช่วยกันเลือกคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายแล้วช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์นั้นๆจากพจนานุกรมจากนั้นครูให้นักเรียนเขียนคำถามที่สงสัยเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน แล้วบันทึกคำถามลงในช่อง W

ขั้นที่ 3 กิจกรรมตรวจสอบหลังอ่าน ครูถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน แล้วให้นักเรียนหาคำตอบจากการกำหนดคำถามจากขั้นที่ 2 แล้วบันทึกลงในช่อง L จากนั้นนักเรียนทำแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 4 กิจกรรมคิดสร้างภาพ นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากขั้นที่ 1- 3 มาเขียนเป็นแผนภาพความคิดให้สัมพันธ์กัน

ขั้นที่ 5 กิจกรรมเขียนสรุปความ นักเรียนเขียนสรุปเป็นความเรียงจากประเด็นสำคัญในแผนภาพความคิด

2. ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ตัวเลขที่แสดงความก้าวหน้าของผู้เรียนโดยเปรียบเทียบได้จากคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนหลังเรียน

3. ความสามารถด้านการอ่านจับใจความ หมายถึง ความสามารถในการระบุใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน จุดมุ่งหมายของผู้เขียน การตอบคำถามเชิงเหตุผล รวมทั้งสามารถคาดคะเนเหตุการณ์และระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านได้ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ซึ่งเป็นข้อสอบอัตนัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 10 ข้อ

4. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นในทางที่ดี ความรู้สึกชอบ ความประทับใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในด้านต่างๆดังนี้

4.1 ด้านปัจจัยนำเข้า เป็นการศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA โดยพิจารณาจากเนื้อหาหรือบทอ่านที่ใช้มีความเหมาะสมกับนักเรียน เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพียงพอต่อการเรียนในแต่ละเนื้อหา สื่อในกิจกรรมการเรียนรู้มีหลากหลาย และความยากง่ายของแบบฝึกหัด

4.2 ด้านกระบวนการ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งส่งเสริมกระบวนการอ่านจับใจความ เน้นกระบวนการอ่าน – การคิด ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามและหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการรู้ ตลอดจนการแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

4.3 ด้านผลผลิต เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการนำกลวิธีการสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA ไปประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมการอ่านจับใจความในชีวิตประจำวันได้ กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านจับใจความได้ดีขึ้นและนักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน

โดยวัดจากการตอบแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 12 ข้อ

5. แบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย หมายถึง แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อทดสอบก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เป็นข้อสอบอัตนัย จำนวน 10 ข้อ

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และการนำไปใช้

- 1.1 ความสำคัญของการเรียนภาษาไทย
- 1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
- 1.3 คุณภาพผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
- 1.4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
- 1.5 คำอธิบายรายวิชาภาษาไทย
- 1.6 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย

2. การอ่าน

- 2.1 ความหมายของการอ่าน
- 2.2 ความสำคัญของการอ่าน
- 2.3 องค์ประกอบของการอ่าน
- 2.4 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

3. การอ่านจับใจความ

- 3.1 ความหมายของการอ่านจับใจความ
- 3.2 ความสำคัญของการอ่านจับใจความ
- 3.3 องค์ประกอบของการอ่านจับใจความ
- 3.4 จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความ
- 3.5 วิธีการสอนอ่านจับใจความ
- 3.6 แนวการสอนและการฝึกอ่านจับใจความ
- 3.7 การวัดความเข้าใจในการอ่านจับใจความ

4. กิจกรรมการเรียนรู้
 - 4.1 ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้
 - 4.2 ความสำคัญของกิจกรรมการเรียนรู้
 - 4.3 จุดมุ่งหมายของกิจกรรมการเรียนรู้
 - 4.4 หลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
 - 4.5 องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้
 - 4.6 แนวทางพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้
 - 4.7 การหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้
5. การสอนโดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA
 - 5.1 กลวิธีสอนแบบ KWL Plus
 - 5.1.1 แนวคิดการสอนอ่านโดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus
 - 5.1.2 ความเป็นมาของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus
 - 5.1.3 วัตถุประสงค์ของกลวิธีสอนแบบ KWL Plus
 - 5.1.4 ขั้นตอนการสอนอ่านโดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus
 - 5.2 การสอนอ่านด้วยเทคนิค DR – TA
 - 5.2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านด้วยเทคนิค DR – TA
 - 5.2.2 แนวคิดการสอนอ่านด้วยเทคนิค DR – TA
 - 5.2.3 ขั้นตอนการสอนอ่านด้วยเทคนิค DR – TA
 - 5.3 ขั้นตอนการสอนโดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA
6. ความพึงพอใจ
 - 6.1 ความหมายของความพึงพอใจ
 - 6.2 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
 - 6.3 การส่งเสริมความพึงพอใจ
 - 6.4 การวัดความพึงพอใจ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยต่างประเทศ
8. กรอบแนวคิดในการวิจัย

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และการนำไปใช้

1. ความสำคัญของการเรียนภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 37) กล่าวถึงความสำคัญของการเรียนภาษาไทย ว่า ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิต ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิจัย และ สร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง

การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไป ปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบ ต่างๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่างๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อนำใจ

หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของ ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึก

คิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

จากการศึกษาความสำคัญของการเรียนภาษาไทยข้างต้น สรุปได้ว่า ภาษาเป็นสิ่งสำคัญในการสื่อสาร องค์ประกอบของภาษาคือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เพื่อเป็นเครื่องช่วยให้คนในสังคมมีความเข้าใจที่ดีต่อกันและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ จึงต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

2. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 12) ได้กล่าวถึงสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ ดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษา ค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

จากการศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ สรุปได้ว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะสำคัญที่ช่วยปรับและขยายประสบการณ์ของนักเรียนและต้องปฏิบัติให้ได้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ คือ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

และมีนิสัยรักการอ่าน ซึ่งเป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้และการนำความรู้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน

3. คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3.1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ ถูกต้องคล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับ เหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบาย จากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสือ อย่างสม่ำเสมอและมีมารยาทในการอ่าน

3.2 มีทักษะในการคิดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทใน การเขียน

3.3 เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูด แสดงความคิดเห็นความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือ พูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

3.4 ระกอดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยค ง่ายๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสม กับกาลเทศะ

3.5 เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบท ร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

จากการศึกษาคุณภาพผู้เรียนข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้เรียนเมื่อจบระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 ควรมีคุณภาพที่แสดงออกทางการเรียนรู้ภาษาไทยอย่างหลากหลาย และทักษะที่จำเป็นและ สำคัญก็คือ ทักษะการอ่าน โดยที่ต้องมีคุณภาพสำคัญที่ผู้เรียนจำเป็นต้องปฏิบัติให้ได้เพื่อนำมา ประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน นั่นคือ การตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเน เหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้

4. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 1 การอ่าน

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจในการแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตาราง 1 แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 1 การอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 3	1. อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว 2. อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน	การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจาก ป.๒ ไม่น้อยกว่า ๑,๒๐๐ คำ รวมทั้งคำที่เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> - คำที่มีตัวการ์ตูนต์ - คำที่มี รร - คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง - คำพ้อง - คำพิเศษอื่นๆ เช่น คำที่ใช้ ๓ ฤ ฤฯ
	3. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - นิทานหรือเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่น
	4. ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ	<ul style="list-style-type: none"> - เรื่องเล่าสั้นๆ - บทเพลงและบทร้อยกรอง - บทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	5. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	<ul style="list-style-type: none"> - ข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันในท้องถิ่นและชุมชน

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	6. อ่านหนังสือตามความสนใจ อย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่ อ่าน	การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสม กับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนด ร่วมกัน
	7. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและ ปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะ	การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติ ตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะ - คำแนะนำต่างๆ ในชีวิตประจำวัน - ประกาศ บัญชีโฆษณา และคำขวัญ
	8. อธิบายความหมายของข้อมูล จากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ	การอ่านข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และ แผนภูมิ
	9. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน เช่น - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ - ไม่ควรแย่งอ่านหรือชะโงกหน้าไปอ่าน ขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่าน

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552, หน้า 10 - 11

5. คำอธิบายรายวิชาภาษาไทย

คำอธิบายรายวิชาภาษาไทย ท 13101 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เวลาเรียน 200 ชั่วโมง

อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้น บทร้อยกรองง่ายๆ โดยใช้คำพื้นฐาน รวมทั้งคำที่เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถาม ตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ลำดับเหตุการณ์ และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่อง ที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน ในชีวิตประจำวัน อ่านข้อเขียน เชิงอธิบายและปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ อธิบายความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ แผนภูมิ และมีมารยาทในการอ่าน คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียน ตัวอักษรไทย เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ชัดเจน เขียนบันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่อง ตามจินตนาการ มีมารยาทในการเขียน เล่ารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และ ความบันเทิง บอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม พูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก และพูด สื่อสารจากเรื่องที่ฟัง และดูได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด เขียน สกอตคำและบอกความหมายของคำ ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ใช้พจนานุกรมค้นหา ความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจอง คำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและ ภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณกรรม เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก เพื่อปลูกฝังความชื่นชมวัฒนธรรมในท้องถิ่น แสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณคดีที่อ่าน ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

โดยใช้กระบวนการอ่าน การฟัง การดู การพูด การเขียน การอธิบาย กระบวนการคิด วิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม กระบวนการทางภาษา การศึกษาค้นคว้า การปฏิบัติจริง การใช้แหล่งเรียนรู้ และการใช้เทคโนโลยีสืบค้นข้อมูล กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา

เพื่อให้มีความรักและเข้าใจใน เห็นคุณค่าของภาษาไทย มีระเบียบวินัย มีนิสัยรักการอ่าน มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู การพูด มีความรักชาติ ศาสน์กษัตริย์ มีความซื่อสัตย์ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ใฝ่รู้ใฝ่เรียน อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน สามารถดำเนินชีวิตอย่างสันติสุขในสังคมไทยและสังคมโลก

รหัสตัวชี้วัด

ท 1.1 ป 3/1 ป 3/2 ป 3/3 ป 3/4 ป 3/5 ป 3/6 ป 3/7 ป 3/8 ป 3/9

ท 2.1 ป 3/1 ป 3/2 ป 3/3 ป 3/4 ป 3/5 ป 3/6

ท 3.1 ป 3/1 ป 3/2 ป 3/3 ป 3/4 ป 3/5 ป 3/6

ท 4.1 ป 3/1 ป 3/2 ป 3/3 ป 3/4 ป 3/5 ป 3/6 ป 3/7

ท 5.1 ป 3/1 ป 3/2 ป 3/3 ป 3/4

รวม 32 ตัวชี้วัด

6. โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 2 แสดงโครงสร้างรายวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
1	คำภาษาไทยน่ารู้	ท 1.1 ป 3/1 ป 3/9 ท 2.1 ป 3/1 ท 3.1 ป 3/6 ท 4.1 ป 3/1 ป 3/2 ป 3/3 ป 3/4	30	12
2	ฟัง ดู พูด อ่าน เขียน	ท 1.1 ป 3/1 ป 3/7 ท 2.2 ป 3/1 ป 3/6 ท 3.1 ป 3/1 ป 3/2 ป 3/3 ป 3/4 ป 3/5 ป 3/6 ท 5.1 ป 3/1 ป 3/2	10	5
3	การเริ่มเรียนคำ จำนรรจา	ท 1.1 ป 3/1 ป 3/9 ท 2.1 ป 3/2 ป 3/3 ป 3/4 ป 3/5 ท 3.1 ป 3/4 ท 4.1 ป 3/1 ป 3/2 ป 3/3 ป 3/4	20	5

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
4	การฝึกใช้ภาษาให้ ถูกต้อง	ท 1.1 ป 3/1 ป 3/2 ป 3/9 ท 2.1 ป 3/2 ป 3/5 ป 3/6 ท 4.1 ป 3/1 ป 3/2 ป 3/3 ป 3/4	20	10
5	อ่านอย่างไรให้ได้ความ	ท 1.1 ป 3/2 ป 3/3 ป 3/4 ป 3/5 ป 3/6 ป 3/9	16	8
6	หลักภาษาพากเพียร เรียนประจำ	ท 4.1 ป 3/1 ป 3/2 ป 3/3 ป 3/4 ป 3/5 ป 3/6	24	10
7	วรรณกรรม วรรณคดี คำสอน	ท 5.1 ป 3/1 ป 3/2 ป 3/3	20	5
8	บทกลอน อาชยาน ชานจับใจ	ท 4.1 ป 3/5 ป 3/6 ท 5.1 ป 3/4	20	5
9	ฝึกคิด วิเคราะห์ใช้ใน ข้อคิดคำคม	ท 1.1 ป 3/3 ป 3/4 ป 3/5 ป 3/9 ท 5.1 ป 3/1	20	5
10	ชื่นชมภูมิปัญญาไทย ภาษาถิ่น	ท 1.1 ป 3/6 ป 3/9 ท 2.1 ป 3/1 ป 3/6 ท 3.1 ป 3/6 ท 4.1 ป 3/6 ท 5.1 ป 3/2	14	5
ทดสอบปลายปี			6	30
รวม			200	100

การอ่าน

1. ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นการสื่อสารระหว่าง ผู้ส่งสารด้วยการเขียนกับผู้อ่าน โดยอาศัยตัวหนังสือ เป็นสื่อ ผู้อ่านจึงเกิดความรู้ ความคิดและประสบการณ์ สามารถนำความรู้ความคิดและ ประสบการณ์เหล่านั้นไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

Harris and Smith (1976) ให้ความหมายว่า การอ่าน คือ รูปแบบของการสื่อสารเพื่อ การแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน โดยผู้เขียนแสดงความคิดเห็นผ่าน ตัวอักษรและผู้อ่านจะต้องตีความหมายจากตัวอักษรซึ่งต้องใช้ประสบการณ์เดิม การคุ้นเคยกับเนื้อ เรื่อง ความรู้ทางภาษาจึงจะสามารถแปลความหมาย

ผกาศรี เย็นบุตร (2542) กล่าวว่า การอ่าน คือ กระบวนการค้นหาความหมายหรือ ความเข้าใจจากตัวหนังสือหรือสัญลักษณ์ต่างๆเพื่อเพิ่มประสบการณ์ของผู้อ่าน ผู้อ่านจะเข้าใจสิ่งที่ อ่านมากน้อยเพียงโดยขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น สถิติปัญญา อารมณ์ ประสบการณ์ อายุ และความสามารถทางภาษา เป็นต้น

บันลือ พุกกะวัน (2545) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า

1. การอ่านเป็นการแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูดโดยการประสมเสียงเพื่อใช้ในการ ออกเสียงให้ตรงกับคำพูด การอ่านแบบนี้มุ่งให้สะกดตัว ผลมคำอ่านเป็นคำๆไม่สามารถใช้สื่อ ความโดยการฟังได้ทันทีเป็นการอ่านเพื่ออ่านออก มุ่งให้อ่านหนังสือแตกฉานเท่านั้น
2. การอ่าน เป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษร ออกเสียงเป็น คำหรือเป็นประโยค ทำให้เข้าใจความหมายในการสื่อความโดยการอ่าน หรือฟังผู้อื่นอ่านแล้วรู้เรื่อง เรียกว่า อ่านได้ ซึ่งมุ่งให้อ่านแล้วรู้เรื่องสิ่งที่อ่าน
3. การอ่าน เป็นการสื่อความหมายที่จะถ่ายทอดความคิดความรู้จากผู้เขียน ถึงผู้อ่าน การอ่านลักษณะนี้เรียกว่า อ่านเป็น ผู้อ่านย่อมเข้าใจถึงความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน โดยอ่านแล้ว สามารถประเมินผลของสิ่งที่อ่านได้
4. การอ่านเป็นการพัฒนาความคิด โดยผู้อ่านต้องใช้ความสามารถหลายๆด้าน เช่น ใช้การสังเกต จำรูปคำ ใช้สถิติปัญญาและประสบการณ์เดิมในการแปลความหรือถอดความให้เกิด ความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ดี

มณีวรรณ วิริทุม (2546) ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ กระบวนการที่ซับซ้อนของการสื่อความหมายจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษรระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกันและผู้อ่านสามารถนำความหมายนั้นๆไปใช้ประโยชน์ได้

มงคล จำศรี (2547) กล่าวถึงความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็นกระบวนการแปลความหมายจากตัวอักษร สัญลักษณ์ คำ กลุ่มคำหรือวลี และประโยค ออกมาเป็นความคิดอย่างมีเหตุผล โดยอาศัยความสามารถในการแปลความ การตีความ การจับใจความสำคัญและการสรุปความเพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างมีจุดมุ่งหมาย

ยุวดี วงศ์สุวรรณ (2547) ให้ความหมายว่า การอ่านเป็นกระบวนการสื่อสารซึ่งผู้อ่านต้องแปลความหมายจากสัญลักษณ์ โดยอาศัยประสบการณ์เดิมและความรู้ทางภาษานำมาผ่านกระบวนการทางความคิด จึงจะสามารถแปลความหมายได้อย่างถูกต้อง เพื่อให้ผู้อ่านแปลความหมายได้ตรงกับที่ผู้เขียนต้องการหรือรู้สึกร่วมกับผู้เขียน

สุวัฒน์ วิวัฒน์านนท์ (2552) ให้ความหมายการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การรับถ่ายทอดโดยใช้ตัวอักษรสัญลักษณ์เป็นสื่อความคิด เจตนาหรือการทำความเข้าใจกับผู้อ่านต้องสื่อความหมายนั้นเพื่อให้มีความรู้ ความบันเทิง การพักผ่อนและการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ มีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ เป็นจุดเริ่มต้นของการก่อให้เกิดความรู้และความคิดทั้งสิ้นแล้วถ่ายทอดองค์ความรู้ใหม่ สิ่งประดิษฐ์ใหม่ เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

จากความหมายของการอ่านที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการแปลความหมายของตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นความรู้ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวตรงกับจุดมุ่งหมายของผู้เขียนผลสานกับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน แล้วสามารถนำความรู้ความคิด หรือสาระจากเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

2. ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตของคนในปัจจุบัน เนื่องจากการอ่านช่วยส่งเสริมให้คนแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาสติปัญญาและเพิ่มพูนความรู้ ดังจะเห็นได้จากความคิดเห็นของนักวิชาการหลายท่านที่มีต่อความสำคัญของการอ่านดังนี้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ การรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนการอ่านอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้อ่านเกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางด้วย ดังนั้น การที่นักเรียนจะเป็นผู้อ่านที่ดีจึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ครูเป็นผู้จัดเตรียม

ให้ อีกทั้งยังต้องผสมผสานกับความสนใจของผู้อ่านเพื่อเป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้นักเรียนได้อ่านสม่ำเสมอ

สนิท สัตโยภาส (2545) ที่กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านช่วยให้ผู้อ่านได้รับความรู้มีความรอบรู้ ยิ่งถ้าได้อ่านหนังสือพิมพ์ วารสาร หรือนิตยสารอยู่เป็นประจำแล้วก็จะทำให้ผู้อ่านเป็นคนทันสมัย ทันเหตุการณ์ รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของสังคมและโลก เมื่อเข้าวงสนทนากับใครก็จะร่วมสนทนาได้เข้าใจ และเข้าสังคมได้โดยไม่ขัดเขิน

2. การอ่านจะช่วยพัฒนาความคิดและยกระดับสติปัญญาให้สูงขึ้น เพราะเมื่ออ่านมากย่อมรู้มาก เมื่อมีความรู้มากย่อมก่อให้เกิดสติปัญญาที่แหลมคม มีความฉลาดปราดเปรื่อง และอ่านถึงขั้นเชี่ยวชาญในเรื่องที่สนใจและคิดตามเรื่องที่อ่านได้

3. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญของการศึกษา เพราะไม่ว่านักเรียนนักศึกษาจะเรียนวิชาใดล้วนอาศัยการอ่านช่วยในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเพิ่มเติมจากการเรียนในชั้นทั้งสิ้น

4. การอ่านช่วยให้มีความก้าวหน้าในอาชีพ เพราะการประกอบอาชีพทุกอาชีพย่อมอาศัยความรู้ความสามารถ ความชำนาญในการทำงาน ถ้าบุคคลใดพยายามแสวงหาความรู้ความสามารถใส่ตนให้ทันสมัยและสอดคล้องกับวิทยาการใหม่ๆ อยู่เสมอ ย่อมมีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพมากกว่าผู้ที่ไม่พัฒนาตนเอง และวิธีการสำคัญประการหนึ่งที่จะได้ความรู้ ประสบการณ์ และความสามารถในวิทยาการใหม่ๆ คือ "การอ่าน"

5. การอ่านช่วยปรับปรุงบุคลิกภาพให้ดีขึ้น ด้วยเหตุที่หนังสือในกลุ่มเนื้อหา ซึ่งเสนอแนะเกี่ยวกับการวางตน การพูดจา การเข้าสังคม การแต่งกาย ตลอดจนแนะนำการปฏิบัติตนไปในทางที่เหมาะสม และทันสมัยมีอยู่มากมาย ถ้าผู้อ่านได้นำข้อแนะนำนั้นมาทดลองปฏิบัติตาม ก็จะทำให้บุคลิกภาพเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีได้

6. การอ่านช่วยแก้ปัญหาในใจได้ เพราะปัญหาที่เราประสบในชีวิตประจำวัน อาจมีวิธีแก้ไขในหนังสือที่อ่าน ก็จะสามารถนำมาประยุกต์แก้ปัญหามาของเราได้ เช่น ปัญหาชีวิต ปัญหาสุขภาพ ปัญหาการดูแลสุขภาพ ปัญหากฎหมาย หรือปัญหาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ เป็นต้น

7. การอ่านทำให้เกิดการจรรโลงใจ ได้รับความเพลิดเพลิน สนุกสนานช่วยให้จิตใจได้พักผ่อนหลังจากที่เคร่งเครียดกับงาน

8. การอ่านช่วยให้เราใช้เวลาว่างอย่างมีคุณค่า

ประภา เบญจเพชรศรี (2545) ให้ความสำคัญของการอ่านว่าเป็นเครื่องมือที่ใช้แสวงหาความรู้ พัฒนาความคิด ช่วยปรับปรุงบุคลิกภาพ ช่วยแก้ปัญหาใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

ได้รับความเพลิดเพลิน ได้พักผ่อนสนองความพอใจของตน สามารถพัฒนาตน พัฒนาอาชีพและ พัฒนาชาติต่อไป เมื่อการอ่านมีความสำคัญ หนังสือสำหรับการอ่านจึงมีบทบาทสำคัญ เพราะไม่ เพียงแต่ใช้ประกอบการศึกษาเท่านั้นแต่ยังมีความสำคัญต่อการพัฒนาสังคมวัฒนธรรมและ เศรษฐกิจของระเทศได้อีกด้วย

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2546) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่าน ไว้ 8 ประการ คือ

1. การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน จำเป็นต้องอ่านหนังสือ เพื่อการศึกษาหาความรู้ด้านต่างๆ
2. การอ่านเป็นเครื่องมือช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะ สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปพัฒนาตนและพัฒนางาน
3. การอ่านเป็นเครื่องมือสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมของคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนรุ่นต่อไป
4. การอ่านเป็นวิธีการส่งเสริมให้คนมีความคิด และฉลาดรอบรู้ เพราะประสบการณ์ ที่ได้จากการอ่าน เมื่อเก็บสะสมเพิ่มพูนนานวันเข้า ก็จะทำให้เกิดความคิด เกิดสติปัญญาเป็นคน ฉลาดรอบรู้ได้
5. การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ เป็นวิธีหนึ่งในการ แสวงหาความสุขให้แก่ตนเองที่ง่ายที่สุด และได้ประโยชน์คุ้มค่าที่สุด
6. การอ่านเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์ทั้งด้านจิตใจ และ บุคลิกภาพ เพราะเมื่ออ่านมากย่อมรู้มาก สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมี ความสุข
7. การอ่านเป็นเครื่องมือหนึ่งในการพัฒนาระบบการเมืองการปกครอง ศาสนา ประวัติศาสตร์ และสังคม 8) การอ่านเป็นวิธีการหนึ่งในการพัฒนาระบบสื่อสาร และการใช้ เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ

ชรินทิพย์ รัญญูลักษณะ (2546) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญและจำเป็นต่อการ ดำรงชีวิตประจำวันของมนุษย์เรามาก เพราะว่าการอ่านเป็นเครื่องแสวงหาความรู้จากสื่อที่เป็น เอกสาร สิ่งพิมพ์และสื่ออื่น การอ่านทำให้เกิดความคิดหลากหลายและกว้างไกล ผู้อ่านสามารถนำ ความรู้จากการอ่านมาช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองได้

สุวัฒน์ วิวัฒน์านนท์ (2552) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นจุดเริ่มต้นของการก่อให้เกิดความรู้ ความคิด การถ่ายทอดองค์ความรู้ใหม่ สิ่งประดิษฐ์ใหม่เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

จากความสำคัญของการอ่านที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ ช่วยพัฒนาความคิดและยกระดับสติปัญญาให้สูงขึ้น เกิดความเพลิดเพลิน การฝึกฝนตนเองอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้ที่กว้างไกล และสามารถนำความรู้จากการอ่านมาพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

3. องค์ประกอบของการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการที่สำคัญและมีความซับซ้อน โดยมีองค์ประกอบหลายชนิดที่ช่วยให้การอ่านเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

สมบัติ จำปาเงิน และ สำเนียง มณีกาญจน์ (2531 อ้างอิงใน ธนุภรณ์ ทองใหญ่, 2548) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการ ต่อเนื่อง ดุลูกโซ่เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ มีองค์ประกอบ 5 ส่วน ดังนี้

1. ผู้อ่าน ถ้าไม่มีผู้อ่าน การอ่าน จะเกิดขึ้นไม่ได้
2. หนังสือหรือตัวอักษร ผู้อ่านต้องสามารถอ่านหนังสือ และเข้าใจความคิดของหนังสือนั้น
3. ความหมาย ผู้อ่านต้องเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน
4. การเลือกความหมาย ความหมายที่ปรากฏในหนังสืออาจมีหลายนัย ผู้อ่านต้องพิจารณาความหมายให้ตรงตาม จุดประสงค์ของผู้แต่ง
5. การนำไปใช้ เป็นกระบวนการขั้นสุดท้ายที่จะทำให้การอ่านได้ผลสมบูรณ์

Chapman (1987 อ้างถึงใน Grellet, 1994) ได้แบ่งองค์ประกอบของการอ่านออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย

1. ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมของผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านมีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน เนื่องจากความคิดรวบยอดของผู้ที่มีประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านจะ ช่วยให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น

2. อภิปรัชญา (meta-cognition) ความสามารถของ ผู้อ่านในการเข้าใจกระบวนการคิดของตนในการตีความและแก้ปัญหาต่างๆ จะช่วยให้ความเข้าใจ ในการอ่านดีขึ้น เนื่องจากสามารถใช้ความคิดและขยายความได้ กลวิธีการของการใช้ปัญญามีหลาย อย่าง เช่น การเดา เป็นต้น

3. โครงสร้างของเนื้อความ ผู้เขียนทุกคนย่อมมีแนวทางในการสื่อ ความของตน โดยเฉพาะการร่างโครงการเขียนของเขา ซึ่งย่อมมีจุดประสงค์ในการสื่อความต่างกัน โครงสร้างของเนื้อความเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะช่วยให้เราเข้าใจเนื้อความในการอ่านได้ดี หากเรา เข้าใจการวิเคราะห์โครงสร้างและทราบจุดมุ่งหมายของการเขียน

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2540) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ดังนี้

1. อายุ เด็กที่มีความเจริญทางด้านร่างกายในลักษณะปกติ เมื่อมีอายุสูงขึ้น วุฒิภาวะก็จะพัฒนาขึ้นด้วย แต่ก็มีเด็กบางคนที่มีอายุน้อยแต่มีวุฒิภาวะสูงหรือเด็กบางคนมีอายุมากแต่มีวุฒิภาวะต่ำ ถ้ามีวุฒิภาวะสูงก็จะสามารถเริ่มต้นการอ่านได้เร็วกว่าผู้ที่มีวุฒิภาวะต่ำ

2. สติปัญญา หรืออายุสมอง หมายถึง ความเจริญเติบโตของสมองที่เป็นไปตามลำดับขั้นสมองจะพัฒนาไปเรื่อยๆตั้งแต่วัยทารกและจะพัฒนาเต็มที่เมื่อย่างเข้าสู่วัยรุ่นตอนกลาง ซึ่งมีอายุระหว่าง 15-16 ปี

3. เพศ เป็นองค์ประกอบที่จะชี้ให้เห็นความพร้อมในการเรียนภาษาอย่างหนึ่ง โดยทั่วไปเด็กหญิงจะมีความพร้อมทางภาษาเร็วกว่าเด็กชายในเกณฑ์อายุที่เท่ากัน นอกจากนี้เด็กหญิงจะมีพัฒนาการทางร่างกายเร็วกว่าเด็กชายในวัยเดียวกัน ด้วยเหตุนี้จึงเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ช่วยให้เด็กหญิงได้เรียนรู้คำต่างๆและมีพัฒนาการทางการใช้ภาษาเร็วกว่าเด็กชาย

4. ความสามารถในการฟัง ทักษะการฟังเป็นทักษะขั้นเริ่มแรกที่จะนำไปสู่การอ่าน เด็กจะรับรู้เรื่องราวได้จากการฟังแล้วส่งสารที่ได้ฟังไปให้สมองแปลความ ถ้าเด็กฟังแล้วแยกไม่ได้ว่าเสียงที่ได้ยินคืออะไรก็แสดงว่ายังไม่พร้อมที่จะเรียนอ่าน

5. ความสามารถในการรับรู้ทางสายตา การรับรู้ทางสายตาจะพัฒนาช้ากว่าการรับรู้ทางการฟัง เมื่อสายตามีความพร้อมก็หมายความว่า เด็กจะรู้จักสังเกตขนาด รูปร่างของวัตถุและสิ่งของต่างๆมองเห็นความเหมือนกันและความแตกต่างกันในสิ่งที่ตนเห็น

6. ประสบการณ์ทางภาษา ได้แก่ เหตุการณ์ที่เด็กได้พบเห็นด้วยสายตาของตนเอง หรือผู้อื่นเล่าให้ฟัง

7. วุฒิภาวะทางอารมณ์และสังคม ได้แก่ การรู้จักควบคุมตนเอง การไม่กลัวคนแปลกหน้า การรู้จักใช้ห้องน้ำ การกินและเล่นเป็นเวลา

8. ความสนใจ ได้แก่ การที่เด็กดูภาพ ชอบฟังนิทานหรือชอบฟังเรื่องที่เกี่ยวข้องกับที่ตนชอบ ก็เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าเด็กพร้อมที่จะอ่าน

บุญรวม งามคณะ (2555) ได้สรุปองค์ประกอบของการอ่าน ไว้ว่า องค์ประกอบของการอ่านเกี่ยวข้องกับวัยและความสามารถของผู้อ่าน สิ่งแวดล้อม อารมณ์ แรงจูงใจ บุคลิกภาพ

ความหมายของสาร การเลือกความหมาย และการนำไปใช้ รวมไปถึงสารที่นำมาใช้อ่าน กระบวนการในการอ่าน โดยผู้อ่านควรมีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สมรรถภาพ และสังคม มีความสามารถในการอ่านเหมาะกับระดับของสารที่นำมาใช้เป็นสื่อและได้รับการฝึกฝนให้อ่านตามลำดับขั้นของกระบวนการอ่านจึงจะช่วยให้ประสบความสำเร็จในการอ่าน และสิ่งที่จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพนั้นต้องอาศัยความรู้ทางภาษา และความรู้ในด้านอื่นๆ โดยเฉพาะประสบการณ์เดิมของนักเรียน และความรู้รอบตัวด้านต่างๆ ตลอดจนความเชื่อ ถ้าผู้รับสาร และผู้ส่งสารมีความเข้าใจตรงกัน ผู้รับสารก็จะยิ่งเข้าใจความหมายได้ง่ายยิ่งขึ้น

จะเห็นได้ว่า องค์ประกอบของการอ่านมีหลายประการ อาทิ อายุ เพศ สติปัญญา ความสนใจ สิ่งแวดล้อม อารมณ์ แรงจูงใจ การรับรู้ทางสายตา ประสบการณ์ทางภาษา ดังนั้น การอ่านที่ตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้อ่านจึงเป็นหนทางที่จะนำไปสู่พัฒนาการทางการอ่านได้

4. จุดมุ่งหมายของการอ่าน

การอ่านหนังสือของแต่ละบุคคลย่อมมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้อ่านว่าต้องการอ่านเพื่ออะไร ซึ่งได้มีผู้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ดังนี้

Miller (1982) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายการอ่านออกเป็น 6 ประการ ดังนี้

1. อ่านเพื่อจับใจความคร่าวๆ
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดและใจความสำคัญโดยทั่วไป
4. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้
5. อ่านเพื่อใช้วิจารณ์ตามติดตามข้อความที่อ่าน
6. อ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อความหรือแนวคิดในเรื่องที่อ่าน

วรรณีย์ โสมประยูร (2537) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายในการอ่าน ดังนี้

1. การอ่านเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม เช่น อ่านตำรา อ่านบทความอ่านสารคดี
2. การอ่านเพื่อความบันเทิง เช่น อ่านนวนิยาย อ่านการ์ตูน อ่านวรรณคดี
3. การอ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น อ่านหนังสือประเภทชวนหัวต่างๆ
4. การอ่านเพื่อหารายละเอียดของเรื่อง เช่น อ่านสารคดี อ่านประวัติศาสตร์
5. การอ่านเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์จากข้อมูลที่ได้ เช่น การอ่านข่าว การอ่านเพื่อหา

ประเด็นว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จ ส่วนใดเป็นข้อจริง เช่น การอ่านคำโฆษณา

6. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น อ่านบทความในวารสาร
7. การอ่านเพื่อปฏิบัติตาม เช่น อ่านคำสั่ง อ่านคำแนะนำ อ่านคู่มือการใช้
8. การอ่านเพื่อออกเสียงที่ถูกต้อง ชัดเจน มีน้ำเสียงเหมาะสมกับเนื้อเรื่องและ

เหมือนกับพูด เช่น อ่านบทละครต่างๆ

ไซลิริ ปราโมช ณ อยุธยา และคณะ (2542) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านออกเป็น

3 ประการ คือ

1. การอ่านเพื่อความรู้ ความรู้ที่ได้มักปรากฏในหนังสือหลายลักษณะ เช่น ความรู้เกี่ยวกับศาสตร์แขนงใดแขนงหนึ่งโดยตรง เช่น วิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ภาษาศาสตร์ เป็นต้น ความรู้ลักษณะนี้มีมากในหนังสือประเภทตำรา การอ่านหนังสือเหล่านี้ผู้อ่านจะเลือกอ่านหนังสือหลาย ๆ เล่ม เพื่อทดสอบความถูกต้องและแม่นยำ การอ่านหนังสือประเภทนี้นับเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้รักความก้าวหน้า นอกจากนี้ยังมีหนังสือบางเรื่องที่ทำให้ความรู้ประเภทเสริมให้คนรอบรู้ ช่วยให้การประกอบอาชีพสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น ช่วยให้เข้าใจผู้อื่นและงานของผู้อื่นดีขึ้น ช่วยให้สะดวกในการวางตัวและรู้จักตนเองดีขึ้น การอ่านหนังสือประเภทนี้จึงเป็นเครื่องมือส่งเสริมให้ผู้อ่านมีความรอบรู้ในเรื่องต่าง ๆ ที่ตนสนใจ

2. การอ่านเพื่อความคิด ความคิดของคนจะเจริญ งอกงามได้โดยอาศัยการกระตุ้นเตือนให้ใฝ่คิด การที่ได้มองเห็นอะไรรอบด้าน จะช่วยให้ทัศนะของเรากว้างขวางขึ้น ช่วยให้การแสดงความคิดเห็นและการตัดสินใจมีความบกพร่องน้อยลง ดังนั้น การที่ได้อ่านความคิดเห็นของคนหลาย ๆ คน ที่พูดในเรื่องเดียวกัน แต่มีประสบการณ์ต่างกัน จะ สร้างแนวความคิดให้แก่ผู้อ่านได้กว้างขวางและถูกต้อง หนังสือประเภทที่แสดงความคิดเห็น ได้แก่ บทความ บทวิจารณ์ บทสรุปงานวิจัย หรือบางครั้งแสดงออกในเชิงศิลปะ เช่น แสดงออกมาเป็น โครงเรื่องในรูปนิยาย เรื่องสั้น บทละคร เป็นต้น การอ่านความคิดเห็นที่ปรากฏในรูปแบบแผ่นเช่นนี้ ต้องอาศัยวิสัยทัศน์ของผู้แต่ง ซึ่งอาจผิดพลาดได้ง่าย จำเป็นต้องศึกษาให้ละเอียดและรอบคอบ ดังนั้น จะต้องจำไว้ว่า ความคิดที่ดีต้องมีเหตุผลและมีความรู้เป็นพื้นฐาน

3. การอ่านเพื่อความบันเทิง การอ่านด้วยจุดมุ่งหมายนี้ ค่อนข้างได้รับความนิยมนจากผู้อ่าน เพราะเป็นการอ่านเพื่อความสนุกเพลิดเพลิน หนังสือบางประเภท เช่น หนังสือประเภทร้อยกรอง นวนิยาย เรื่องสั้น เป็นต้น มีคุณค่าต่อการพัฒนาความรู้ พัฒนาอารมณ์ ตลอดจนความสะเทือนใจในระดับต่าง ๆ หนังสือ ประเภทนี้นอกจากทำให้เกิดรสความบันเทิงแล้ว บางครั้งยังให้สาระประโยชน์แก่ผู้อ่าน ดังนั้น ผู้อ่านจึงไม่ควรอ่านเพียงแต่เอาความสนุกเท่านั้น ควรอ่านอย่าง

ใคร่ครวญพิจารณาหาแก่นสาร สารที่ปรากฏอยู่ในเรื่องบ้าง ซึ่งถ้าผู้อ่านสามารถอ่านแล้วได้รับความรู้ ความคิด ความบันเทิง ควบคู่กันไป จึงถือได้ว่า อ่านเป็น

งานดี คักดี เจริญ (2546) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านออกเป็น 4 ประการ คือ

1. การอ่านเพื่อความรู้อย่างนี้ คนเราต้องการให้ความรู้ของตนเองขยาย ขอบเขตออกไปจากที่มีอยู่เดิม ต้องการรู้ในสิ่งที่ เป็นปัจจุบัน หรือเป็นปัญหาความไม่เข้าใจต่างๆ การอ่านทำให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับวิทยาการแขนงต่างๆ โดยไม่จำเป็นต้องเป็นนักปราชญ์หรือ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา เพื่อเข้าใจผู้อื่น เข้าใจตนเองดีขึ้น เพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของตน และเพื่อทราบข่าวความเคลื่อนไหวของสังคมที่ตนอยู่

2. การอ่านเพื่อให้เกิด ความคิด การอ่านวัสดุสิ่งพิมพ์ที่แสดงทัศนะ บทความ บทวิจารณ์ วิจัยต่างๆ จะช่วยให้ทัศนะของ การอ่านกว้างขวางขึ้น การอ่านในลักษณะนี้เป็นการอ่านเพื่อความเข้าใจแนวคิดที่สำคัญ การจัดลำดับชั้นแนวความคิดของผู้เขียนเป็นการปลูกฝังนิสัยการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอีกด้วย

3. การอ่านเพื่อความบันเทิง สภาวะแวดล้อมมีอิทธิพลต่อจิตใจ อารมณ์ และร่างกายของมนุษย์ เป็นอันมาก บางครั้งก่อให้เกิดความเบื่อหน่าย การอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาสาระไม่เป็นวิชาการนัก เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น นิยายสารบันเทิงอื่นๆ จะช่วยให้เกิดความบันเทิงควบคู่กับความรู้ ความคิด ได้อย่างมีความสุข ได้หัวเราะ ได้สนุก เป็นการผ่อนคลายอารมณ์ตึงเครียด นับได้ว่าการอ่านเพื่อความบันเทิงเป็นการพักผ่อนอย่างหนึ่ง

4. การอ่านเพื่อสนองความต้องการอื่น ๆ มนุษย์เรามี ความต้องการตามธรรมชาติ คือ ต้องการความมั่นคงในชีวิต ต้องการการยอมรับ การเข้ากับกลุ่ม เพื่อนฝูง การมีหน้ามีตา การได้รับความนับถือในสังคม ต้องการความสำเร็จในชีวิต ซึ่งในชีวิตจริงทุกคนจะไม่สมปรารถนาทุกประการ การอ่านจะช่วยชดเชยให้ได้ การอาศัยหนังสือเพื่อ วัตถุประสงค์ดังกล่าว เป็นประโยชน์ดีกว่าไปหาวิธีการชดเชยวิธีอื่น ผู้อ่านมักใช้หนังสือเพื่อหา แนวทางในการแก้ปัญหาของตนเพื่อสร้างบุคลิกภาพ ขยายขอบเขตของความสนใจในสิ่งใหม่ หางานอดิเรกใหม่ เตรียมตัวหาเหตุผลสนับสนุนแนวคิด หรือข้อเสนอแนะของตนหรือหาข้อโต้แย้งที่มีเหตุผลมีน้ำหนัก เพื่อแสดงความคิดเห็น คัดค้านอย่างมีเหตุผล บางครั้งก็อยากรู้เรื่องใหม่ แนวทางใหม่ เพื่อเข้าใจตนเอง และปรับตัวให้เข้ากับวิธีการดำรงชีวิต

จากจุดมุ่งหมายของการอ่านที่กล่าวมา สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการอ่าน แบ่งออกเป็น 2 ประการใหญ่ๆ คือ การอ่านเพื่อความรู้ความคิดและการอ่านเพื่อความบันเทิง ซึ่ง การอ่านของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ความต้องการหรือความสนใจของผู้อ่านที่จะเป็นผู้ กำหนดซึ่งจะช่วยให้การอ่านประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ

การอ่านจับใจความ

1. ความหมายการอ่านจับใจความ

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

ศศิธร ธีญลักษณ์นันท์ (2542, หน้า 236) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านจับใจความเป็น การอ่านแล้วสรุปใจความสำคัญหรือข้อความที่สำคัญด้วยการจดบันทึกย่อ หรือจดจำไว้ในสมอง หรือด้วยวิธีการขีดเส้นใต้หนังสือ นั้น ใจความสำคัญที่ผู้อ่านได้รับ อาจมีลักษณะตามแต่ต้องการ เช่น เป็นสาระสำคัญของเนื้อเรื่อง เป็นความรู้หรือข้อมูลที่ผู้อ่านสนใจ เป็นความคิดหรือทัศนะของ ผู้เขียนหรือจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่อง

ศศิพร ลิ้มตระการ (2545, หน้า 25) ให้ความหมายของการอ่านจับใจความว่า คือ การจับประเด็นให้ได้ว่า ผู้เขียนต้องการเสนอข้อคิดเห็นอะไร การหาประเด็นสำคัญขึ้นอยู่กับ ลักษณะและความยาวของย่อหน้าและเรื่องด้วย ตามปกติย่อหน้าแต่ละย่อหน้าจะมีใจความสำคัญ ที่สุดอยู่หนึ่งใจความ บางครั้งใจความสำคัญจะอยู่ในประโยคใดประโยคหนึ่ง ส่วนประโยคอื่นๆ จะเป็นเพียงรายละเอียดประกอบหรือย่อหน้าเป็นพรรณนาโวหาร ผู้อ่านจะต้องสรุปใจความสำคัญเอาเอง

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545, หน้า 88) ให้ความหมายของการอ่านจับใจความว่า หมายถึง กระบวนการทำความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยคและข้อความสำคัญของ เรื่องตลอดจนแนวคิดของเรื่อง

อัจฉิมา เกิดผล (2546, หน้า 59) กล่าวว่า การอ่านสรุปความ คือ การอ่านแล้ว สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้ โดยสรุปเป็นข้อความสั้นๆ และสามารถถ่ายทอดให้ผู้อื่น เข้าใจได้โดยใช้ภาษาของตนเอง

สุวคนธ์ ทองมัน (2547, หน้า 14) การอ่านจับใจความ คือ กระบวนการถ่ายทอด ความหมายของสารหรือตัวอักษรออกมาเป็นความคิด การทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน จับ ประเด็นสำคัญได้ สามารถนำประสบการณ์เดิมมาใช้ในการทำความเข้าใจและสามารถบอก จุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่องนั้นๆ

จูไรรัตน์ ลักษณะศิริและบาหยัน อิมลัรอาญ (2547, หน้า 42) ให้ความหมายของการอ่านจับใจความว่า หมายถึง การจับประเด็นหลักหรือสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านว่าผู้เขียนต้องการส่งสารหรือให้ข้อคิดเห็นอะไรเป็นสำคัญ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2555, หน้า 30) ได้กล่าวว่า การอ่านจับใจความเป็นการอ่านเพื่อหาส่วนสำคัญของเรื่องซึ่งเรียกว่า ใจความหรือใจความสำคัญ ใจความจะปรากฏอยู่ตามย่อหน้าต่างๆของเรื่องที่อ่าน อาจอยู่ส่วนต้น ส่วนกลางหรือส่วนท้ายของย่อหน้าก็ได้

สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความเป็นการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน โดยสามารถนำประสบการณ์เดิมมาใช้ในการทำความเข้าใจอ่านเพื่อหาประเด็นหลักหรือสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน หรือจุดมุ่งหมายของเรื่องโดยสามารถถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจโดยใช้ภาษาของตนเองได้

2. ความสำคัญของการอ่านจับใจความ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546, หน้า 188) ได้ให้ความสำคัญของการอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาหาความรู้และพัฒนาชีวิต ซึ่งนอกจากจะทำให้เกิดความรู้แล้ว ยังก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ได้แนวคิดในการดำเนินชีวิต การอ่านจึงเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาทุกระดับและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เรื่องต่างๆ

จูไรรัตน์ ลักษณะศิริและบาหยัน อิมลัรอาญ (2547, หน้า 42) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของการอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านจับใจความมีความสำคัญยิ่ง ไม่ว่าจะเป็นการอ่านเบื้องต้นและการอ่านขั้นสูง ผู้อ่านต้องอ่านจับใจความของเรื่องให้ได้ก่อนว่าเรื่องนั้นๆผู้เขียนประสงค์เสนอสารหรือความคิดเห็นประการใด เพื่อสร้างความเข้าใจในเนื้อเรื่องให้ได้ทั้งหมดก่อนแล้วจึงจะสามารถวิเคราะห์ ตีความและวิพากษ์วิจารณ์เรื่องให้ละเอียดลึกซึ้งต่อไปได้

รีนฤทัย สัจจพันธุ์ (2551, หน้า 274) ได้กล่าวว่า การอ่านจับใจความสำคัญ จะทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเนื้อหาทั้งหมด และจับประเด็นความคิดสำคัญของเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านจะได้ทราบทัศนคติของผู้เขียนและข้อมูลสำคัญเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

ดังนั้น การอ่านจับใจความจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากการดำรงชีวิตของมนุษย์ในยุคปัจจุบันซึ่งเป็นยุคข้อมูลข่าวสาร ซึ่งกระบวนการสำคัญที่สุดที่จะทำให้ผู้รับสารสามารถรับสารจากเรื่องที่อ่านได้ก็คือ การจับใจความ ฉะนั้นการจับใจความจึงเป็นหัวใจของการอ่าน

3. องค์ประกอบของการอ่านจับใจความ

นักวิชาการศึกษากล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านจับใจความไว้ ดังนี้
ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542 , หน้า 32 – 38) กล่าวถึงความพร้อมในการอ่านซึ่งมี
องค์ประกอบเบื้องต้น ดังนี้

1. ความพร้อมในการการอ่านของผู้อ่าน แบ่งออกได้ดังนี้
 - 1.1 ความพร้อมทางร่างกาย
 - 1.2 ความพร้อมของอวัยวะในการออกเสียง
 - 1.3 ความพร้อมทางสังคม
 - 1.4 ความพร้อมทางอารมณ์
 - 1.5 ความพร้อมทางบ้านหรือครอบครัว
 - 1.6 ความพร้อมทางเศรษฐกิจ
 - 1.7 ความพร้อมทางสภาพแวดล้อมทั้งบ้านและโรงเรียน
 - 1.8 ความพร้อมด้านเวลา
2. ประสบการณ์
3. ความสนใจหรือความสามารถพิเศษ
4. พื้นความรู้
5. แรงจูงใจ
6. ประเภทของหนังสือที่อ่าน

อัมพร สุขเกษม (2543 , หน้า 25) กล่าวว่า องค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของความ
เข้าใจในการอ่านมี 9 ประการ ดังนี้

1. ความรู้ในเรื่องศัพท์
2. ความมีเหตุผลในการอ่าน ความสามารถในการหาความหมายและรวบรวม
ความหมายของใจความหลายๆใจความเข้าด้วยกัน
3. ความสามารถในการค้นหาข้อความที่ผู้เขียนแสดงสาระสำคัญของเนื้อเรื่องอย่าง
ชัดเจน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการรวบรวมความคิดของเนื้อเรื่องได้
4. ความสามารถในการแสดงความมุ่งหมาย ความสนใจหรือความคิดของผู้เขียน
5. ความสามารถที่จะหาความหมายของคำที่ไม่คุ้นเคยจากข้อความหรือสามารถ
ตัดสินใจได้ว่าในความหมายหลายอย่างของคำนั้น ความหมายใดจะเหมาะสมกับคำในข้อความ
นั้น

6. ความสามารถในการรวบรวมเนื้อความย่อๆที่ปรากฏในเรื่องที่อ่านได้
7. ความสามารถติดตามวิธีดำเนินเรื่องของเรื่องที่อ่านและสามารถคาดคะเนเรื่องราวที่เกิดขึ้นก่อนและหลังเรื่องที่อ่านได้
8. ความรู้เรื่องวิธีการเขียนต่างๆ
9. ความสามารถของการหาใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการอ่านจับใจความที่สำคัญซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้นนั้น ย่อมต้องอาศัยประสบการณ์และพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่าน การรู้ความหมายของคำศัพท์ รวมถึงต้องมีความพร้อมและแรงจูงใจในการอ่าน จึงจะสามารถอ่านจับใจความหรือเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้อย่างถ่องแท้

4. จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความ

การกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่านแต่ละครั้งย่อมทำให้การอ่านนั้นบรรลุผลได้เร็วขึ้น ดังที่นักการศึกษาได้ตั้งจุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

สายสุนีย์ สกุลแก้ว (2534, หน้า 27) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความออกเป็น 6 ประการ ดังนี้

1. อ่านเพื่อจับใจความคร่าวๆ
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดและใจความสำคัญโดยทั่วไป
4. อ่านเพื่อเข้าใจอย่างถ่องแท้
5. อ่านเพื่อใช้วิจารณ์ญาณติดตามข้อความที่อ่าน
6. อ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อความหรือแนวคิดในเรื่องที่อ่าน

วรรณิ โสมประยูร (2544, หน้า 128) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

1. สามารถอ่านได้เร็วและจับใจความได้ดี
2. สามารถเพิ่มพูนความชำนาญในการอ่านและมีสมาธิในการอ่าน
3. สามารถนำสิ่งที่ได้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
4. สามารถนำการอ่านไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ
5. สามารถบอกประโยชน์ของการอ่านและรักการอ่านหนังสือ

6. สามารถส่งเสริมให้เด็กรู้จักหาความหมายของคำศัพท์โดยใช้หนังสืออ้างอิงจากพจนานุกรม

7. สามารถส่งเสริมให้เด็กมีความรู้ในสิ่งแวดล้อมและสนใจปัญหาและเหตุการณ์ประจำวันโดยการอ่าน

กรมวิชาการ (2545, หน้า 189) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการอ่านเพื่อจับใจความไว้ดังนี้

1. เพื่อให้รู้จักใจความสำคัญของเรื่องว่าเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องของใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร

2. เพื่อนำใจความสำคัญไปถ่ายทอดแก่ผู้อื่นให้เข้าใจ

3. เพื่อสรุปเนื้อเรื่องที่ได้อ่านนั้นเอาไปใช้ประโยชน์ในการอ่านต่อไป

ชรินทิพย์ ธีญญลักษณ์ (2546, หน้า 20) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความไว้ว่า

1. เป็นการอ่านหนังสือหรือตำราที่นอกเหนือจากหนังสือเรียน

2. ให้ผู้อ่านสามารถบอกรายละเอียดและสาระของเรื่องที่อ่านได้

3. ผูกการใช้สายตา อ่านให้เร็วและสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้

4. เพื่อให้ผู้อ่านสามารถสรุปเรื่องราวจากการอ่านได้

5. เพื่อให้ผู้อ่านสามารถคาดการณ์และทำนายเรื่องที่อ่านจะจบอย่างไร

6. เพื่อค้นหาความจริงของเรื่องและสามารถแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้

จากการศึกษาจุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความที่กล่าวมา สรุปได้ว่า เป็นการอ่านที่ต้องการให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านโดยสามารถค้นหาสาระสำคัญของเรื่องได้ เข้าใจจุดประสงค์หรือเจตคติของผู้เขียน สามารถคาดการณ์ วิเคราะห์ข้อความหรือเรื่องที่อ่านและนำข้อคิดที่ได้จากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

5. วิธีการอ่านจับใจความ

นักวิชาการได้เสนอแนะวิธีการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

ศิริพร ลิ้มตระการ (2542, หน้า 26) ได้กล่าวถึงวิธีการอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านจับใจความที่มีเนื้อเรื่องที่อ่านจากย่อหน้าหรือจากข้อความต่อเนื่องที่ไม่มีการขยายประเด็นไว้ แต่เป็นการเขียนไปเรื่อยๆ ทำให้การจับประเด็นค่อนข้างยาก ผู้อ่านจึงต้องอาศัยการวิเคราะห์โครงสร้างของประโยค ข้อความย่อหน้า จึงจะสามารถเข้าใจความหมาย แตกต่างกับงานเขียนที่มี

โครงสร้างอย่างเป็นระบบ จะทำให้ผู้อ่านจับใจความได้ง่ายกว่า ซึ่งการอ่านประเภทนี้เป็นการอ่านที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อจับใจความทั่วไป แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ใจความสำคัญหรือใจความหลัก ให้ตั้งคำถามว่า ย่อหน้านี้กล่าวถึงใคร หรืออะไร กล่าวถึงบุคคลนั้นหรือสิ่งนั้นว่าอย่างไร

2. ใจความรอง คือ รายละเอียดที่เป็นข้อมูลสนับสนุนใจความหลักให้ชัดเจนขึ้น อาจเป็นตัวอย่าง เหตุผลและสถานการณ์ต่างๆ

กรมวิชาการ (2546, หน้า 189 – 190) กล่าวถึงขั้นตอนการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

1. อ่านผ่านโดยตลอด เพื่อให้รู้ว่าเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องอะไร มีจุดใดที่เป็นจุดสำคัญ
2. อ่านให้ละเอียดเพื่อทำความเข้าใจอย่างชัดเจน ไม่ควรหยุดระหว่างเรื่อง
3. อ่านซ้ำในตอนที่ไม่มีเข้าใจและตรวจสอบความเข้าใจในบางตอนให้ถูกต้อง
4. เรียบเรียงใจความสำคัญของเรื่องด้วยตนเอง

แววมยุรา เหมือนนิล (2556, หน้า 25 – 31) กล่าวถึงวิธีการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

1. การอ่านจับใจความสำคัญของเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ควรเริ่มต้นจากการอ่านจับ

ใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้าให้ได้ถูกต้อง เพราะข้อความตอนหนึ่งหรือย่อหน้าหนึ่งแม้มีใจความหลายอย่าง แต่จะมีใจความสำคัญที่สุดในย่อหน้านั้นเพียงอย่างเดียว

2. ใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้า ส่วนมากมักอยู่ในประโยคใดประโยคหนึ่ง โดยมีข้อสังเกต ดังนี้

2.1 ประโยคตอนต้นย่อหน้า เป็นจุดที่พบใจความสำคัญของเรื่องในแต่ละย่อหน้ามากที่สุด เพราะผู้เขียนมักบอกประเด็นสำคัญไว้ก่อนแล้วขยายรายละเอียดเพื่อให้ชัดเจนขึ้นในภายหลัง

2.2 ประโยคตอนท้ายย่อหน้า เป็นจุดที่พบใจความสำคัญมารองลงมาจากประโยคตอนต้นย่อหน้า โดยผู้เขียนจะบอกรายละเอียดหรือประเด็นย่อมาก่อนแล้วสรุปด้วยประโยคที่เก็บประเด็นสำคัญไว้ภายหลัง

2.3 ประโยคตอนกลางย่อหน้า เป็นจุดที่ค้นหาใจความสำคัญได้ยากขึ้น เพราะนักเรียนต้องพิจารณาเปรียบเทียบให้ได้ว่าสาระสำคัญที่สุดอยู่ที่ประโยคใด

2.4 ไม่ปรากฏในประโยคใดอย่างชัดเจน อาจอยู่ในหลายประโยคหรืออยู่รวมๆใน

ย่อหน้า ซึ่งผู้อ่านจะต้องสรุปออกมาเอง นับเป็นการจับใจความสำคัญที่ยากกว่าอย่างอื่น ผู้อ่านอาจใช้วิธีการตั้งคำถามกับตนเองว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ซึ่งจะทำให้มองเห็นส่วนที่เป็นประเด็นสำคัญและส่วนที่เป็นประเด็นเสริมหรือการขยายความได้ง่ายขึ้น

2.5 การตัดประโยคหรือข้อความที่เป็นส่วนขยายหรือไม่จำเป็นในแต่ละย่อหน้าออกไปให้หมด ในที่สุดก็จะเหลือส่วนที่เป็นใจความสำคัญของย่อหน้าได้เช่นกัน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า วิธีการอ่านจับใจความให้ได้ผลนั้นผู้อ่านจะต้องอ่านเนื้อหาอย่างต่อเนื่องจนจบเรื่อง เมื่ออ่านจบแล้วยังไม่เข้าใจให้กลับไปอ่านซ้ำอีกรอบ จากนั้นหาใจความสำคัญจากเรื่องทีอ่านซึ่งอาจจะอยู่ที่ประโยคตอนต้นย่อหน้า ประโยคตอนท้ายย่อหน้า ประโยคตอนกลางย่อหน้าสำหรับใจความที่หาได้ยากผู้อ่านควรใช้วิธีการตัดข้อความหรือส่วนขยายที่ไม่จำเป็นออกแล้วตั้งคำถามกับตนเองว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ก็สามารถช่วยให้หาใจความสำคัญได้เช่นกัน

6. แนวการสอนและการฝึกอ่านจับใจความ

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้แนวทางในการสอนและฝึกอ่านจับใจความไว้ ดังนี้
 บันลือ พฤกษ์วัน (2532 : 145-146) กล่าวถึงแนวทางการสอนเพื่อจับใจความสำคัญว่าควรศึกษาลักษณะของการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญแล้ววางแนวฝึกไว้ 2 ลักษณะคือ

1. ฝึกการอ่านแบบอ่านคร่าวๆเพื่อจะหาสิ่งที่น่าสนใจหรือสิ่งที่ต้องการของผู้อ่าน โดยอาจฝึกได้ดังนี้

1.1 ให้อ่านเรื่องราวหรือบทความโดยอ่านอย่างรวดเร็ว ช้าๆหรืออ่านอย่างลวกๆเพื่อจะรู้ว่าเรื่องนั้นมีขอบเขตหรือกล่าวถึงเรื่องอะไร ทำนองใด

1.2 ถ้าเป็นบทประพันธ์ประเภทร้อยกรอง ลองอ่านสัก 2-3 หน้า เพื่อดูว่ามีคุณค่า น่าสนใจมากน้อยเพียงใดหรือไพเราะหรือไม่

1.3 ให้อ่านเฉพาะหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งให้ละเอียด เพื่อทราบทรรศนะความคิดเห็น ข้อเสนอแนะหรือเจตนาของผู้แต่งหรือผู้เรียบเรียง โดยมากจะให้การอ่านค่านำ อารัมภบท

1.4 ให้อ่านตลอดทั้งเรื่อง เพื่อประเมินดูว่า เรื่องนั้นให้ประโยชน์ทางใด มีจุดเด่น ตรงไหน ตอนไหนบ้าง

1.5 เมื่ออ่านแล้วพิจารณาตรวจสอบเรื่องราวโดยส่วนรวมว่าเป็นเรื่องยากหรือง่าย เหมาะสมกับวัยของผู้อ่านหรือใช้ความคิดของตนประเมินเรื่องราวนั้นๆ

2. ฝึกอ่านจับใจความสำคัญ ซึ่งเป็นวิธีการที่จะนำไปสู่การย่อความ

- 2.1 ฝึกการอ่านนิทานแล้วเล่าเรื่องอย่างย่อได้ว่า เรื่องเป็นมาและสรุปอย่างไร หากจะถามถึงตัวละครก็อาจบอกได้ว่า มีลักษณะอย่างไรหรือเป็นเรื่องที่มีเหตุผลหรือไม่
- 2.2 เมื่อมอบหมายให้เด็กอ่านนิทานหรือเรื่องราวใด ครูจำเป็นต้องตั้งคำถามให้สอดคล้องกับเหตุการณ์ในเรื่อง ให้นักเรียนหาคำตอบเป็นตอนๆ ไปโดยลำดับ
- 2.3 ฝึกให้นักเรียนอ่านบทความที่ให้ความรู้แล้วให้ตั้งหัวข้อเรื่อง ชื่อเรื่องไว้แต่ละอนุเขต เรื่องนั้นอาจมี 2-3 หรือหลายอนุเขต
- 2.4 ในการตรวจสอบหรือการตั้งชื่อเรื่องแต่ละอนุเขต ควรมีการอภิปรายว่าควรจะต้องตั้งชื่ออย่างไรจึงจะเหมาะสมและครอบคลุมเรื่องราวต่างๆ ได้ดี
- 2.5 ให้นักเรียนรวบรวม 2-3 อนุเขตหรือหลายอนุเขตนั้นเป็นหัวเรื่องหรือประโยคหรือทำให้เรื่องสั้นลง
- 2.6 ฝึกให้นักเรียนอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน ให้ดูชื่อเรื่องแต่ละคอลัมน์ จะเห็นว่าแต่ละคอลัมน์จะมีการตั้งชื่อเอาไว้แล้วลองหาคอลัมน์ที่จะอ่านในหน้าอื่นๆ บ่อยๆ เด็กจะเข้าใจในเรื่องการตั้งชื่อเรื่องแต่ละอนุเขตในข้อ 2.3 – 2.5 ดีขึ้น
- 2.7 ฝึกให้นักเรียนสังเกตดูว่าประโยคใดเป็นประโยคบอกใจความสำคัญของเรื่อง และประโยคแบบใดเป็นประโยคที่เป็นผลความ
- 2.8 ในการอ่านบทความ เรื่องราวหรือหนังสืออื่นๆ ให้นักเรียนใช้วิธีขีดเส้นใต้เฉพาะข้อความที่สำคัญเอาไว้เป็นตอนๆ
- 2.9 ให้หาลอมข้อความที่ย่อหรือขีดเส้นใต้ไว้เข้าด้วยกันแล้วเชื่อมคำให้สละสลวยมากขึ้นลองตรวจข้อความที่ย่อไว้อีกครั้งหนึ่งว่ามีความสอดคล้องและครอบคลุมหรือไม่และเป็นไปตามคำสั่งที่กำหนดให้ย่อกี่บรรทัด
- 2.10 ให้นักเรียนอ่านคำนำของหนังสือที่จะอ่าน เพื่อจะได้ทราบเจตนาของผู้แต่งซึ่งมักจะเขียนบอกสาระสำคัญของเรื่องไว้ในคำนำ
- 2.11 บทความส่วนใหญ่จะเน้นสาระสำคัญหรือสรุปใจความสำคัญไว้ในตอนท้ายของเรื่องอย่างที่เราเรียกว่า บทสรุป ซึ่งเป็นแนวทางในการช่วยย่อความสำคัญของเรื่องได้ดีส่วนหนึ่ง
- 2.12 เมื่อฝึกตามขั้นตอนที่เสนอแนะอย่างสม่ำเสมอ ก็ควรให้นักเรียนอ่านเรื่องราวทั้งหมดและย่อเรื่องโดยทันทีก็อาจทำได้ เพราะเด็กมีทักษะความเข้าใจภาษาเพียงพอเมื่ออ่านเรื่องราวแล้วจะบันทึกเรื่องย่อได้ทันที

2.13 ให้นักเรียนอ่านแล้วทำรายงานหรือรายงานหน้าชั้นเรียน โดยกำหนดเวลาไว้ชัดเจน

2.14 ควรจัดแบ่งงานผลัดเปลี่ยนกันย่อข่าว เหตุการณ์จากหนังสือพิมพ์ โดยฝึกเสนอข่าวสำคัญอย่างย่อที่ป้ายประกาศเป็นประจำ เป็นการส่งเสริมกิจกรรมการอ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญได้ดีอีกทางหนึ่ง

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2539, หน้า 89 – 92) ให้ข้อเสนอแนะที่ควรฝึกเป็นพิเศษสำหรับการอ่านจับใจความว่า โดยทั่วไปนักเรียนเรียนรู้คำศัพท์เพิ่มขึ้นจากการเรียน คำศัพท์เหล่านี้เป็นประสบการณ์ทางภาษาที่สามารถนำมาใช้พัฒนาการอ่านจับใจความ ดังนั้น การสอนอ่านจับใจความในชั้นเริ่มต้นจึงมีวัตถุประสงค์ คือ ให้ผู้อ่านอ่านเรื่องที่ยากขึ้น เร็วขึ้น เมื่อนักเรียนอ่านจบควรถามว่ารู้จักอะไรบ้าง คำนั้นๆมีความหมายว่าอย่างไร เป็นคำประเภทใด ทักษะพิเศษที่ครูควรฝึกให้นักเรียนในการอ่านจับใจความ มีดังนี้

1. การค้นหาใจความสำคัญที่อยู่ในข้อความแต่ละตอนของเรื่องที่อ่าน
2. การค้นหาส่วนปลีกย่อยที่ให้ความรู้จะช่วยให้สามารถมองเห็นใจความสำคัญได้ชัดเจนขึ้น
3. การสังเกตการณ์ที่เรียงลำดับ โดยเฉพาะคำสำคัญจะช่วยให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์และจดจำได้ดี
4. การให้รู้จักทำนายผล เป็นการให้นักเรียนช่วยกันสรุปผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นต่อไป
5. การค้นหาถ้อยคำหรือประโยคที่ให้ความรู้สึกประทับใจ กลุ่มคำเหล่านี้จะทำให้เกิดความประทับใจและนำไปใช้ประโยชน์ในการอ่านจับใจความต่อไปได้
6. การเกิดอารมณ์ร่วมกับผู้เขียน เมื่อนักเรียนเกิดอารมณ์หรือความรู้สึกต่อเหตุการณ์จะทำให้นักเรียนจดจำเหตุการณ์ต่างๆได้
7. การติดตามทิศทางการดำเนินเรื่อง ถ้านักเรียนมีความเข้าใจ หมายความว่าสิ่งหนึ่งของจำนวนคำศัพท์ทั้งหมดที่มีในเรื่อง จะทำให้นักเรียนเกิดความสนใจที่จะติดตามเรื่องและเข้าใจเรื่องได้ดี
8. การหาข้อความตามการใช้ประโยชน์ เป็นเทคนิคการใช้ห้องสมุดในการฝึกให้นักเรียนรู้จักใช้บัตรรายการ อ่านสารบัญ กราฟ แผนภูมิ รวมถึงการอ่านวิชาต่างๆ
9. การให้รู้จักสรุปเรื่องที่อ่าน เป็นการย่อเรื่องที่อ่านเพื่อสะดวกในการจดจำ โดยฝึกให้นักเรียนรู้จักจับประเด็นสำคัญของเรื่องด้วยการตั้งคำถาม

9.1 ผู้เขียนได้เสนอเหตุการณ์สำคัญอะไรที่ควรสรุปจากเรื่องนี้

9.2 นักเรียนเห็นด้วยกับข้อสรุปของผู้เขียนหรือไม่

9.3 อะไรคือประเด็นสำคัญที่ผู้เขียนนำมาสู่ข้อสรุปซึ่งคำถามของครูจะช่วยให้

แนวทางในการคิดหาคำตอบของนักเรียน ข้อสรุปที่สั้นและได้ใจความที่เป็นความเข้าใจของผู้อ่าน ถือว่าเป็นข้อสรุปที่ดีที่สุด

สรุปได้ว่า แนวการสอนและการฝึกอ่านจับใจความ นักเรียนควรฝึกอ่านอย่าง สม่่าเสมออาจเริ่มจากการอ่านสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว เช่น ข่าว นิทาน หนังสือเรียน หรือหนังสือที่สนใจ แล้ว ฝึกการทำนายผล ตั้งคำถาม รวมทั้งการเขียนสรุปย่อด้วยภาษาของตนเอง จะช่วยให้การอ่านจับ ใจความเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

7. การวัดความเข้าใจในการอ่านจับใจความ

สายสุณี สกุกแก้ว (2534, หน้า 30 – 31) ได้กล่าวถึงการวัดความเข้าใจในการอ่านจับ ใจความไว้ว่า การวัดความเข้าใจในการอ่านจับใจความอาจกระทำได้ด้วยวิธีต่างๆ ครูจะใช้วิธีใด ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายเป็นหลัก เครื่องมือในการใช้วัดความเข้าใจในการอ่านจับใจความแบ่ง ออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) ข้อสอบนี้นำไปให้นักเรียนทำ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านกับเกณฑ์ปกติ (Norms) แบบทดสอบนี้ประกอบด้วย ข้อความเป็นตอนๆหรือเรื่องสั้นๆให้นักเรียนอ่านแล้วเลือกคำตอบ เรียงจากง่ายไปหายาก จำกัด เวลา นักเรียนจะได้รับคะแนนตามความสามารถของความเข้าใจในการอ่านแบบทดสอบ คะแนน จะออกในรูปคะแนนดิบ (Raw Score) เปอร์เซนไทล์ (Percentile) หรือระดับ (Grade Equivalent)

2. แบบทดสอบชนิดอิงเกณฑ์ (Criterion Reference Test) ข้อสอบนี้มีข้อสอบเป็น ตอนๆหรือเป็นเรื่องสั้นๆไว้ให้นักเรียนอ่านแล้วเลือกคำตอบ แต่ไม่มีเปรียบเทียบความสามารถใน การอ่านกับเกณฑ์ปกติหรือกับกลุ่มนักเรียนกลุ่มอื่นๆ คะแนนของนักเรียนขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์ด้าน การอ่าน เกณฑ์ที่ถือว่านักเรียนมีความสำเร็จจากการเรียนอ่านนั้นอยู่ระหว่างร้อยละ 80 และ 90

ฮอฟเนอร์และจอลลี (พรวิรัตน์ ธิระนันท์, 2554, หน้า 12 – 13 ; อ้างอิง Hafner & Jolly, 1972:174) ได้สรุปความสามารถในการประเมินผลความเข้าใจในการอ่าน ดังนี้

1. ตอบคำถามจากข้อเท็จจริงและรายละเอียดต่างๆจากเรื่องที่อ่านได้
2. เข้าใจคำชี้แจง สามารถปฏิบัติตามคำชี้แจงหรือคำแนะนำที่เขียนอธิบายไว้ได้
3. จดจำและสามารถบรรยายสิ่งที่อ่านเป็นคำพูดของตัวเองได้

4. ลำดับเหตุการณ์ของเรื่องทีอ่านได้ถูกต้อง
 5. แยกได้ว่ารายละเอียดไหนสำคัญตอนไหนไม่สำคัญ
 6. บอกได้ว่าตัวอย่างหรือคำอธิบายประกอบต่างๆมีความสำคัญ
 7. บอกได้ว่าประโยคใดแสดงใจความสำคัญของเรื่องทีอ่าน
 8. บอกความสัมพันธ์กับเนื้อหาในบทความอื่นๆที่เกี่ยวข้องอย่างไร
 9. แสดงข้อสรุปของบทความทีอ่านได้อย่างถูกต้อง
 10. บอกได้ว่าผู้เขียนยึดแนวอะไรในการจัดเรียง
 11. บอกได้ว่าอะไรคือความหมายที่ซ่อนเร้นทีไม่ได้แสดงไว้ในบทความ
 12. บอกได้ว่าเรื่องทีอ่านมีแนวการดำเนินเรื่องหรือให้อารมณ์อย่างไร
 13. บอกวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ซึ่งผู้เขียนไม่ได้แสดงไว้ตรงๆได้
 14. บอกได้ว่าตอนใดผู้เขียนใช้ถ้อยคำเปรียบเทียบอย่างไร มีความหมายอย่างไร
- แวมยูรา เหมือนนิล (2556, หน้า 17 – 18) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมการอ่านทีแสดงให้เห็่นว่านักเรียนอ่านจับใจความได้หรือไม่ โดยพิจารณาจากทักษะต่อไปนี้
1. การจำลำดับเหตุการณ์ในเรื่องทีอ่านและสามารถเล่าได้โดยใช้คำพูดของตนเอง
 2. การบอกเล่าความทรงจำจากการอ่านในสิ่งทีเฉพาะเจาะจงได้ เช่น ข้อเท็จจริง รายละเอียด ชื่อ สถานที่ เหตุการณ์ วันที่ ฯลฯ
 3. การปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะหลังการอ่านได้
 4. การรู้จักแยกข้อเท็จจริง ความคิดเห็นหรือจินตนาการได้
 5. การรวมข้อมูลใหม่กับข้อมูลทีมีอยู่แล้วได้
 6. การเลือกความหมายทีถูกต้องและนำไปใช้ได้
 7. การตัวอย่างประกอบได้
 8. การจำแนกใจความสำคัญและส่วนขยายใจความสำคัญได้
 9. การกล่าวสรุปได้
- สรุปได้ว่า การวัดความเข้าใจในการอ่านจับใจความสามารถวัดได้หลายวิธีขึ้นอยู่ทีจุดมุ่งหมายเป็นหลัก

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้

ได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

วัฒนาพร กระจับทุกซ์ (2545, หน้า 20) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การสภาพการเรียนรู้ที่กำหนดขึ้นเพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายหรือจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ควรเหมาะสม สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ต่างๆ

ราชบัณฑิตยสถาน (2546, หน้า 126) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การที่ผู้เรียนปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2553, หน้า 57) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ ไว้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และการเรียนรู้ของผู้เรียนบรรลุตาม จุดประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

จากความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ข้างต้น สรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายหรือจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

2. ความสำคัญของกิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2553, หน้า 57) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีผลต่อการเรียนรู้ไว้หลายประการ ดังนี้

1. กิจกรรมช่วยเร้าความสนใจของผู้เรียน
2. กิจกรรมจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ
3. กิจกรรมจะช่วยปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตย
4. กิจกรรมช่วยปลูกฝังความรับผิดชอบ
5. กิจกรรมจะช่วยปลูกฝังและส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
6. กิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนได้มีการเคลื่อนไหว
7. กิจกรรมจะช่วยให้ผู้เรียนได้รู้สึกสนุกสนาน

8. กิจกรรมช่วยให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคล
9. กิจกรรมช่วยขยายความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียนให้กว้างขวาง
10. กิจกรรมจะช่วยส่งเสริมความองกงามและพัฒนาการของผู้เรียน
11. กิจกรรมจะช่วยส่งเสริมทักษะ
12. กิจกรรมจะช่วยปลูกฝังเจตคติที่ดี
13. กิจกรรมจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักทำงานเป็นหมู่
14. กิจกรรมจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียน
15. กิจกรรมจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้ง ความงามในเรื่องต่างๆ

วารสาร คีรีโรจน์ (ม.ป.ป., หน้า 2) กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีผลต่อผู้เรียน ดังนี้

1. กระตุ้นความสนใจ สนุกสนาน ตื่นตัวในการเรียน มีการเคลื่อนไหว
2. เปิดโอกาสให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้
3. ปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตย การใช้ทักษะชีวิต
4. ฝึกความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลตามศักยภาพ และ

คุณลักษณะที่ดี

5. ส่งเสริมทักษะกระบวนการต่างๆ เช่น การคิดสร้างสรรค์ การสื่อสาร การ

แก้ปัญหา กระบวนการ กลุ่ม การบริหารจัดการ ฯลฯ

6. ฝึกการใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์ เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ตลอดชีวิต
7. สร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน กับครูและบุคคลที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ
8. เข้าใจบทเรียนและส่งเสริมพัฒนาการผู้เรียนในทุกๆด้าน

จากความสำคัญของกิจกรรมการเรียนรู้ในข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ เน้นทักษะ กระบวนการ รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบคำตอบหรือทำสำเร็จด้วยตนเอง จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง

3. จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2553, หน้า 58) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สำคัญดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทั้งทางด้าน ร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาไปพร้อมๆ กัน
2. เพื่อสนองความสนใจ ความสามารถและความถนัดของแต่ละบุคคล
3. เพื่อสร้างบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ ให้เพลิดเพลินสนุกสนาน
4. เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน กล้าคิด กล้าแสดงออก
5. เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น เกิดทักษะกระบวนการให้เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข

จากจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ข้างต้น เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความสมบูรณ์ทั้งทางด้าน ร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา เมื่อกิจกรรมการเรียนรู้นั้นสนองต่อความสนใจ ความถนัด ความสามารถของผู้เรียนรวมทั้งมีการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ยิ่งการเปิดโอกาสในการคิดและลงมือทำ ย่อมทำให้การเรียนรู้นั้นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4. หลักการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2553, หน้า 58) กล่าวว่ากิจกรรมการเรียนรู้มีหลักการที่ควรคำนึงถึง ดังนี้

1. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร
2. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้
3. จัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความสนใจของผู้เรียน
4. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับลักษณะเนื้อหาวิชา
5. จัดกิจกรรมให้มีลำดับขั้นตอน
6. จัดกิจกรรมให้น่าสนใจ ใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสม
7. จัดกิจกรรมโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม
8. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมกระบวนการคิด
9. จัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย

10. จัดกิจกรรมโดยเน้นการเรียนรู้อย่างมีความสุข

11. จัดกิจกรรมแล้วต้องสามารถประเมินผลได้

วรภรณ์ ศรีวิโรจน์ (ม.ป.ป., หน้า 4) กล่าวถึงหลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ไว้ดังนี้

1. สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร จุดประสงค์การจัดการเรียนรู้ ลักษณะ

เนื้อหาวิชา

2. เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความสนใจของผู้เรียน

3. จัดเรียงเนื้อหาตามลำดับขั้นตอน

4. ใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสม

5. ผู้เรียนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมและการประเมินผล

6. ส่งเสริมกระบวนการคิดและทักษะต่างๆ

7. ใช้เทคนิควิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย

8. มีการวัดและประเมินผลหลากหลายและเหมาะสมสอดคล้องกับกิจกรรม

9. ผู้เรียนมีความสุข มีเจตคติที่ดีและอยากเรียนรู้มากขึ้น

หลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะต้องจัดให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้ และจัดให้เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความสนใจของผู้เรียน มีสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มตามศักยภาพ

5. องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ปลายทางของการเรียนการสอนครั้งนั้นๆ จำเป็นต้องให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนการสอนที่มีลำดับขั้นสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน (สิริวรรณ สุวรรณอาภา, 2544, หน้า 166-170)

1. การนำเข้าสู่บทเรียน เป็นการกำหนดกิจกรรมที่มีเป้าหมายสำคัญเพื่อช่วยกระตุ้นหรือเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียนนั้นๆ อย่างแท้จริง หากเกิดกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนไม่ได้ช่วยกระตุ้น หรือเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ก็จะทำให้ขาดจากการรับรู้ที่ดี ไม่มีการจำและคิดเพื่อตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่ง ผลสุดท้ายก็จะไม่เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ต้องการ การจัดกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนจำเป็นต้องช่วยกระตุ้นหรือเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียนและต้องให้สัมพันธ์สอดคล้องกับกิจกรรมในขั้นสอนด้วย ดังนี้

1.1 การจัดกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อทบทวนพื้นฐานความรู้เพิ่มเติมให้สัมพันธ์กับการสอนเนื้อหาใหม่หรือแนวความคิดใหม่หรือหลักการใหม่ ซึ่งจะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการระลึกได้ และเกิดความต่อเนื่องในการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนต่อไป

1.2 การจัดกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อวางแผนการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ซึ่งจะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดงานที่จะปฏิบัติว่า จะต้องทำอะไร อย่างไร เมื่อไร

1.3 การจัดกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อแจ้งจุดประสงค์ของบทเรียนให้ผู้เรียนทราบโดยตรงหรือโดยทางอ้อมก็ได้ ซึ่งจะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบว่าเมื่อเรียนจบบทเรียนแล้ว จะเกิดการเรียนรู้อะไรต่อตนเองบ้าง

ข้อคำนึงในการกำหนดกิจกรรมในการพิจารณากำหนดกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน ควรจะคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ต้องเป็นกิจกรรมที่นำไปสู่การกำหนดกิจกรรมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในชั้นสอนอย่างต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน
2. ต้องกำหนดเวลาให้เหมาะสมกับลำดับขั้นตอนการสอน ซึ่งโดยทั่วไปใช้เวลาไม่เกินร้อยละ 20 ของเวลาเรียนทั้งหมด ซึ่งอาจยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม
3. ต้องกำหนดสิ่งที่จะช่วยกระตุ้น หรือเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ตื่นเต้น สนุกสนาน เพลิดเพลิน หรือสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน
4. ต้องกำหนดกิจกรรมที่เป็นไปได้และเหมาะสมกับความสามารถและความถนัดของผู้สอนเอง ก็จะช่วยให้การสอนเกิดความสำเร็จได้มากขึ้น

2. ชั้นสอน เป็นการกำหนดกิจกรรมที่มีลักษณะสำคัญ 2 ขั้นตอน คือ

2.1 กิจกรรมแกนหลักเป็นการกำหนดกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ปลายทางของการสอนในครั้งนั้นๆ ซึ่งถือว่าการกำหนดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง จึงมีความสำคัญมากที่สุดต่อการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ของบทเรียนเรื่องนั้นๆ ในการกำหนดกิจกรรมแกนหลักให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ปลายทางของการสอนแต่ละครั้ง มีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

2.1.1 ต้องพิจารณาจุดประสงค์ปลายทางของการสอนในครั้งนั้นว่ามีพฤติกรรมตรงกับการเรียนรู้ชนิดใดนั้น จะพิจารณาเฉพาะคำกริยาของจุดประสงค์ปลายทางอย่างเดียวไม่ได้ จำเป็นต้องพิจารณาข้อความที่เป็นพฤติกรรมของวัตถุประสงค์ปลายทางเป็นสำคัญจึงจะตัดสินใจได้ว่าจุดประสงค์ปลายทางของการสอนครั้งนั้นๆ ตรงกับการเรียนรู้ชนิดใด

2.1.2 ต้องเลือกหรือกำหนดกิจกรรมแกนหลักตามชนิดการเรียนรู้นั้นให้บรรลุผลตรงตามจุดประสงค์ปลายทาง

2.2 กิจกรรมทดสอบ เป็นการกำหนดกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ ความคิด การแก้ปัญหา ทักษะทางกายและเจตคติให้การตอบปัญหาหรือแสดงพฤติกรรมต่างๆ เพื่อเป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับกิจกรรมแกนหลักหรือไม่ หากผู้เรียนยังไม่เกิดการเรียนรู้ ก็ควรให้คำแนะนำเพิ่มเติมหรือสอนใหม่โดยไม่ให้ผู้เรียนเสียกำลังใจจนสามารถเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ต้องการ

3. ชั้นสรุป เป็นการกำหนดกิจกรรมที่มีลักษณะสำคัญ 2 ขั้นตอน คือ

3.1 กิจกรรมสรุปบทเรียน เป็นการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียบเรียงความรู้ ความคิด และทักษะทางกาย แล้วสรุปเป็นแนวความคิดหรือมโนภาพหรือหลักการหรือข้อความสรุปบางอย่าง หรือลำดับขั้นตอนของการปฏิบัติงาน ผู้สอนควรจะตระหนักถึงการกำหนดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้แสดงออกร่วมกันโดยการอภิปรายหรือเขียนตอบก็ได้ ตามความเหมาะสม แต่มิใช่ผู้สอนเป็นผู้สรุปเสียเอง ครูควรจะเป็นเพียงผู้ช่วยแนะแนวทางบางประการเท่านั้นหรืออาจช่วยรวบรวมข้อสรุปเขียนไว้บนกระดานบ้างก็ได้ เพื่อเป็นการเน้นให้ชัดเจนอีกครั้งหนึ่ง หลังจากผู้เรียนช่วยกันสรุปบทเรียนแล้วก็ต้องจดจำข้อสรุปนั้นๆ ต่อไป แต่อาจจำได้ไม่นานหรือลืมได้ง่าย ดังนั้นผู้สอนควรวางวิธีการที่ช่วยจำให้ผู้เรียนจำได้นาน

3.2 กิจกรรมฝึกทักษะ เป็นการกำหนดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เพิ่มเติมทักษะทางสมองหรือทางกายให้มีความชำนาญเพิ่มสูงขึ้น เช่น ทำแบบฝึกหัด ศึกษาค้นคว้าทำรายงาน ทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทำกิจกรรมจากใบงาน ปฏิบัติตามโครงการ เพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้เป็นต้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547, หน้า 11 – 12) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีศักยภาพตามมาตรฐานนี้ โดยทั่วไปประกอบด้วยกิจกรรมใน 3 ลักษณะ ได้แก่ กิจกรรมนำสู่การเรียนรู้ กิจกรรมที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนและกิจกรรมรวบยอดในการจัดการเรียนการสอนโดยทั่วไปนั้น ครูจะเริ่มต้นจากกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อกระตุ้นความสนใจหรือปูพื้นในเรื่องที่จะสอน จากนั้นจะดำเนินการจัดการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามลำดับ จนกระทั่งมีศักยภาพเพียงพอที่จะทำกิจกรรมสุดท้ายหรือกิจกรรมรวบยอด ที่จะเป็นเครื่องพิสูจน์ว่านักเรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในหน่วยการเรียนรู้ต่างๆ และเมื่อกำหนดกิจกรรมรวบยอดได้แล้ว ครูจะเห็นภาพได้ชัดเจนขึ้นว่าการจะให้ให้นักเรียนทำกิจกรรมรวบยอดได้ นักเรียนจะต้องมีความรู้และทักษะด้านใดบ้าง และ

3.8 เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

จากองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า โดยทั่วไป กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วยกิจกรรมใน 3 ลักษณะ ได้แก่ กิจกรรมนำสู่การเรียนรู้ กิจกรรมที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนและกิจกรรมรวบยอด โดยกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนจะต้องกระตุ้นความสนใจหรือปูพื้นในเรื่องที่จะสอน จากนั้นจะดำเนินการจัดการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามลำดับ และกิจกรรมรวบยอดเป็นกิจกรรมที่จะเป็นเครื่องพิสูจน์ว่านักเรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในหน่วยการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวข้างต้นมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA มีองค์ประกอบดังนี้

ตาราง 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA
1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน	ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนอ่านทำคิด คือ ครูกระตุ้นความรู้เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับหัวข้อของบทอ่านและเนื้อหาในบทอ่านโดยให้นักเรียนดูรูปภาพหรือเล่นเกมการศึกษา จากนั้นครูตั้งคำถามให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการคาดเดาเนื้อหาของเรื่องแล้วเขียนคำตอบของนักเรียนลงในบันทึกคำถามช่อง K
2. ขั้นสอน	ขั้นที่ 2 กิจกรรมอ่านเอาเรื่อง คือ นักเรียนอ่านเนื้อหาในบทอ่าน โดยมีการกำหนดขั้นตอนในการอ่าน ดังนี้ 2.1 อ่านผ่านๆ เพื่อให้รู้ว่าเรื่องที่อ่านคือเรื่องอะไร จุดใดเป็นจุดสำคัญของเรื่อง

ตาราง 3 (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA
	<p>2.2 อ่านให้ละเอียด เพื่อทำความเข้าใจอย่างชัดเจน ไม่ควรหยุดอ่านระหว่างเรื่อง</p> <p>2.3 อ่านซ้ำตอนที่ไม่มีเข้าใจและตรวจสอบความเข้าใจบางตอนให้แน่นอนถูกต้อง</p> <p>หลังจากอ่านเสร็จแล้วให้แต่ละกลุ่มช่วยกันเลือกคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายแล้วช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์นั้นๆจากพจนานุกรม จากนั้นครูให้นักเรียนเขียนคำถามที่สงสัยเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน แล้วบันทึกคำถามลงในช่อง W</p> <p>ขั้นที่ 3 กิจกรรมตรวจสอบหลังอ่าน คือ ครูถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน แล้วให้นักเรียนหาคำตอบจากการกำหนดคำถามจากขั้นที่ 2 แล้วบันทึกลงในช่อง L จากนั้นนักเรียนทำแบบฝึกหัด</p> <p>ขั้นที่ 4 กิจกรรมคิดสร้างภาพ คือ การให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากขั้นที่ 1- 3 มาเขียนเป็นแผนภาพความคิดให้สัมพันธ์กัน</p>
3. ขั้นสรุป	ขั้นที่ 5 กิจกรรมเขียนสรุปความ คือ การที่นักเรียนเขียนสรุปเป็นความเรียงจากประเด็นสำคัญในแผนภาพความคิด

6. แนวทางพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2545 อ้างอิงใน สิรินาถ ชุมพาทิ, 2559, หน้า 31 – 33)

กล่าวว่า การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิผลจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ ที่คาดหวัง จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา
2. ฝึกกระบวนการที่สำคัญให้กับผู้เรียน
3. เหมาะสมกับธรรมชาติและวัยของผู้เรียน
4. เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียนและชีวิตจริง
5. เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553 อ้างอิงใน สิรินาถ ชุมพาทิ, 2559, หน้า 34 – 37) กล่าวถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรคำนึงถึงหลักการต่อไปนี้

1. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร ที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข บนพื้นฐานของความเป็นไทย สามารถคิด ค้นคว้า แสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง เป็นคนใฝ่รู้ใฝ่เรียนและรักการเรียนรู้ ผู้สอนจึงต้องสอนวิธีคิด วิธีการทำ วิธีการแก้ปัญหา และสอนอย่างมีลำดับขั้นตอนที่มีประสิทธิภาพ จัดกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ใช้วิธีสอนที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะตามที่หลักสูตรมุ่งหวัง

2. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การสอน ผู้สอนต้องพิจารณาว่า จุดประสงค์ในการสอนในครั้งนั้นมุ่งเน้นพฤติกรรมด้านใด

3. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องและเหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความสนใจของผู้เรียน

4. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับลักษณะของเนื้อหาวิชา เนื้อหาวิชา มีหลายประเภท เช่น ประเภทข้อเท็จจริง การแก้ปัญหา การคิดสร้างสรรค์ ทักษะ เจตคติ และค่านิยม เนื้อหาวิชาแต่ละประเภท ต้องอาศัยเทคนิควิธีสอนหรือการจัดกิจกรรมที่แตกต่างกัน

5. จัดกิจกรรมให้มีลำดับขั้นตอน เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างต่อเนื่อง ไม่สับสน และสามารถโยงความสัมพันธ์ของเนื้อหาที่เรียนได้ การจัดลำดับขั้นตอนควรเริ่มจากง่ายไปยาก รูปธรรมไปนามธรรม ไกลตัวไปใกล้ตัวและจากส่วนรวมไปส่วนย่อยได้ จึงช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี

6. จัดกิจกรรมให้น่าสนใจ โดยใช้สื่อการสอนที่เหมาะสม สื่อการสอน สามารถแบ่งได้ 5 ประเภท ได้แก่

- 6.1 สื่อบุคคลและของจริง
- 6.2 วัสดุและอุปกรณ์เครื่องฉาย
- 6.3 วัสดุและอุปกรณ์เครื่องเสียง
- 6.4 สิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือ วารสาร รูปภาพ ฯลฯ
- 6.5 วัสดุที่ใช้แสดง เช่น แผนที่ ลูกโลก ของจำลองต่างๆ ฯลฯ

การใช้สื่อการสอนต้องคำนึงถึงข้อต่อไปนี้

เดิมของผู้เรียน

- 6.5.1 ความเหมาะสมกับระดับความรู้ ความสามารถและประสบการณ์

- 6.5.2 การใช้สื่อเพื่อสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

- 6.5.3 ความเหมาะสมของชนิดของสื่อกับกิจกรรมการเรียนการสอน

- 6.5.4 สื่อนั้นสามารถหาได้ในแหล่งวิชาการหรือในห้องเรียนนั้น

- 6.5.5 ความสะดวกในการใช้

7. จัดกิจกรรมโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำกิจกรรม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก ดังนั้นในการจัดกิจกรรมจึงควรเน้นวิธีการหาความรู้ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง จะเป็นการเรียนการสอนที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง

8. จัดกิจกรรมโดยใช้วิธีการที่ท้าทายความคิดความสามารถของผู้เรียน ผักผ่อนวิธีการแสวงหาความรู้และแก้ปัญหาด้วยตนเอง จะทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียนและได้รับประโยชน์จากการเรียนอย่างแท้จริง

9. จัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนและเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง

10. จัดกิจกรรมโดยให้มีบรรยากาศที่ร่าเริง สนุกสนาน และเป็นกันเอง เพราะจะทำให้ผู้เรียนเรียนด้วยความสุข สบายใจ ไม่ตึงเครียด อันส่งผลให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน

11. จัดกิจกรรมแล้วต้องมีการวัดผลการใช้กิจกรรมนั้นทุกครั้ง เพื่อค้นหาข้อดี ข้อบกพร่องแล้วนำมาผลไปปรับปรุงแก้ไขสำหรับใช้ในครั้งต่อไป

จากแนวทางข้างต้น ผู้ศึกษาสรุปได้ว่าการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิผล จะต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และลักษณะของเนื้อหาวิชา รวมถึงธรรมชาติของวัยและความสนใจของผู้เรียน ซึ่งการจัดกิจกรรมควรใช้วิธีการที่ท้าทายความคิด

ความสามารถของผู้เรียน มีสื่อการสอนที่น่าสนใจและสร้างบรรยากาศที่สนุกสนานน่าเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเองและแก้ปัญหาด้วยตนเอง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียนและได้รับประโยชน์จากการเรียนอย่างแท้จริง

7. การหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้

ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) หมายถึง ค่าที่แสดงอัตราการเรียนรู้ที่ก้าวหน้าจากพื้นฐานความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว หลังจากทีเรียนจากสื่อหรือนวัตกรรมหรือแผนการจัดการเรียนรู้นั้นๆ (สมนึก ภัททิยธนี. 2549: 102)

การพิจารณาว่าแผนการจัดการเรียนรู้หรือสื่อที่สร้างขึ้นมีคุณภาพหรือไม่ สามารถพิจารณาได้โดยดูการพัฒนารของนักเรียน คือ พิจารณาก่อนและหลังเรียนเรื่องใดๆ นักเรียนได้พัฒนาหรือมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือได้หรือไม่ หรือเพิ่มขึ้นเท่าไร ซึ่งอาจจะพิจารณาได้จากการคำนวณหาค่า t-test (Dependent samples) หรือหาค่าดัชนีประสิทธิผล มีรายละเอียดดังนี้ (เผชิญ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี (2545, หน้า 30 – 39)

1. การหาพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียน โดยอาศัยการหาค่า t-test

(Dependent samples) เป็นการพิจารณาคู่ว่านักเรียนมีการพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือได้หรือไม่ โดยทำการทดสอบกับนักเรียนทุกคนก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) แล้วนำมาหาค่า t-test หากมีนัยสำคัญทางสถิติ ถือว่านักเรียนกลุ่มที่ผู้วิจัยกำลังศึกษามีการพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือได้

2. การหาพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียนโดยอาศัยการหาค่าดัชนีประสิทธิผล

(Effectiveness Index: E.I.) มีสูตรดังนี้

ดัชนีประสิทธิผล = ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน – ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน
(จำนวนนักเรียน X คะแนนเต็ม) – ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน

หรือ

$$E.I. = \frac{P_2 - P_1}{Total - P_2}$$

เมื่อ	P_1	แทน	ผลรวมของคะแนนสอบก่อนเรียน
	P_2	แทน	ผลรวมของคะแนนสอบหลังเรียน
	Total	แทน	ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับคะแนนเต็ม

ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับค่า E.I.

เผชิญ กิจระการและสมนึก ภัททิยธนี (2545, หน้า 33 – 35) กล่าวถึงข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับค่า E.I. ไว้ว่า

1. E.I. เป็นเรื่องของอัตราส่วนของผลต่าง จะมีค่าสูงสุดเป็น 1.00 ส่วนค่า

ต่ำสุดไม่สามารถกำหนดได้ เพราะมีค่าต่ำกว่า -1.00 ก็ได้ และถ้าค่าเป็นลบแสดงว่า คะแนนผลสอบก่อนเรียนมากกว่าหลังเรียน ซึ่งมีความหมายว่า ระบบการเรียนการสอนหรือสื่อที่ใช้ไม่มีคุณภาพ

2. การแปลความหมายของค่า E.I. ไม่น่าจะแปลความหมายเฉพาะค่าที่คำนวณได้ว่า นักเรียนมีพัฒนาการขึ้นเท่าไรหรือคิดเป็นร้อยละเท่าไรแต่ควรจะดูข้อมูลเดิมประกอบด้วยว่า หลังเรียนนักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นเท่าไร ในบางครั้งคะแนนหลังสอนเพิ่มขึ้นน้อย เป็นเพราะว่ากลุ่มนั้นมีความรู้เดิมในเรื่องนั้นมากอยู่แล้ว ซึ่งไม่ใช่เรื่องเสียหาย

สรุปได้ว่า ค่า E.I. ที่เกิดจากนักเรียนแต่ละกลุ่มไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกัน เพราะไม่ได้เริ่มจากฐานความรู้ที่เท่ากัน ดังนั้น ค่า E.I. ของแต่ละกลุ่มก็ควรอธิบายพัฒนาการของเฉพาะกลุ่มเท่านั้น

การสอนโดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA

1. กลวิธีสอนแบบ KWL Plus

1.1 แนวคิดของกลวิธีสอนแบบ KWL Plus

กลวิธีสอนแบบ KWL Plus คิดค้นโดย ไอลีน คาร์ (Eileen Carr, 1987) และ ดอนน่า โอเกิล (Donna Olge, 1986) เป็นวิธีสอนที่พัฒนามาจากการสอนแบบ KWL เพื่อนำมาใช้เป็นยุทธวิธีในการสอนอ่านควบคู่กับการส่งเสริมความคิดขณะที่อ่านซึ่งสามารถนำมาพัฒนาทักษะในการอ่านได้ทุกระดับและยังสามารถพัฒนาความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณและคิดสร้างสรรค์ได้ เพราะแต่ละขั้นตอนตั้งใจให้นักเรียนอ่าน คิด วิเคราะห์โดยละเอียด จากการ เสริมแรงของครูจะช่วยให้ นักเรียนอยากรู้ อยากแสวงหาคำตอบที่หลากหลายลึกซึ้งมากขึ้น

1.2 ความเป็นมาของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus

ในปี ค.ศ. 1986 โอเกิล (Ogle) ได้พัฒนากลวิธีการสอนอ่านบนพื้นฐานความเชื่อที่ว่านักเรียนได้เรียนรู้อะไรมาบ้างแล้วก่อนการอ่าน (Know) ด้วยวิธีการวิเคราะห์หัวเรื่องและทำนายเหตุการณ์ของเรื่องก่อนที่จะอ่าน (What to know) ตั้งคำถามและตอบคำถามระหว่างการ

อ่านและนักเรียนเกิดการเรียนรู้อะไร (Learned) หลังการอ่าน ซึ่งเป็นกลวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้การอ่านของนักเรียนมีเป้าหมาย โดยการเตรียมโครงสร้างความคิดในระหว่างอ่าน นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูค้นหาพื้นฐานความรู้ของนักเรียนที่มีต่อเรื่องที่จะอ่าน โดยมีการสร้างแผนภาพตาราง KWL เพื่อที่จะได้บันทึกรายการข้อมูลความรู้ ข้อคำถาม ลงในแต่ละช่อง โดยนักเรียนจะเขียนสิ่งที่รู้ลงในช่อง K – What do we know เขียนสิ่งที่ต้องการรู้ลงในช่อง W- What we want to know และผลการเรียนรู้ที่นักเรียนรู้ลงในช่อง L – What we have learned หลังจากที่นักเรียนอ่านจบ ต่อมาในปี ค.ศ. 1987 คาร์และโอเกิล (Car and Ogal) ได้ร่วมกันพัฒนารูปแบบการใช้เทคนิค KWL มาเป็น KWL Plus โดยเพิ่มกิจกรรมในขั้น L คือ แผนภูมิการอ่าน (Mapping) และการสรุปเรื่อง (Summarizing) จากการทำทั้งหมดอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้การอ่านของนักเรียนมีความหมายมากยิ่งขึ้น

1.3 วัตถุประสงค์ของกลวิธีสอนแบบ KWL Plus

Martini (2003 อ้างอิงใน วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์, 2547) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของเทคนิค KWL Plus ไว้ดังนี้

1. ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้แบบร่วมมือและทำงานเป็นทีม
2. เพื่อเก็บชิ้นงานจากแผนภาพตาราง KWL มาเป็นข้อมูลสำหรับครูในการช่วยเหลือการเรียนรู้ของนักเรียน
3. เพื่อดำเนินการศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคล โดยใช้ชิ้นงานในการประเมินพัฒนาการของนักเรียน

Buehl (2004 อ้างอิงใน วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์, 2547) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของเทคนิค KWL Plus ไว้ดังนี้

1. กระตุ้นนักเรียนในการใช้กระบวนการอ่านอย่างกระตือรือร้น ซึ่งแสดงถึงการอ่านอย่างมีความหมาย มีการถามคำถามและคิดเกี่ยวกับแนวคิดของเรื่องในขณะที่อ่าน
2. ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งวัตถุประสงค์ในการอ่าน รวบรวมข้อมูลจากเรื่อง จัดระบบข้อมูล สร้างแผนภาพความคิดจากเรื่องและสรุปเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Conner (2004 อ้างอิงใน วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์, 2547) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการใช้เทคนิค KWL Plus ดังนี้

1. เพื่อค้นหาความรู้ที่มีมาก่อนของนักเรียนก่อนที่จะอ่านเรื่อง
2. เพื่อให้นักเรียนตั้งวัตถุประสงค์ในการอ่าน
3. เพื่อให้นักเรียนได้ติดตามความเข้าใจของนักเรียนเองในการอ่านเรื่อง

4. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ประเมินความเข้าใจที่มีต่อเรื่องของตนเอง

5. เพื่อเตรียมโอกาสให้นักเรียนได้ขยายความคิดต่อจากเรื่อง

1.4 ขั้นตอนการสอนอ่านโดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus

สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ (2545, หน้า 88 – 92) กล่าวถึงขั้นตอนการเรียนแบบ KWL Plus ว่าประกอบด้วยกิจกรรม 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre- Reading Activities) ประกอบด้วย

1.1 ขั้น K (What you know) เป็นขั้นของการเตรียมความรู้พื้นฐานก่อนการอ่าน ผู้สอนอาจทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการจะสอนแล้วให้ผู้เรียนช่วยกันระดมสมองมีการบันทึกความคิดเห็นโดยเขียนเป็นแผนผังความคิดด้วยตนเอง

1.1.1 ครูกระตุ้นความรู้และความรู้เดิมของนักเรียน โดยให้นักเรียนระดมพลังสมอง อภิปรายในกลุ่มร่วมกับครูเกี่ยวกับหัวข้อที่จะเรียนว่าในเรื่องนี้นักเรียนรู้อะไรบ้าง หลังจากระดมสมองและอภิปรายแล้ว ครูเขียนสิ่งที่นักเรียนรู้อีกเกี่ยวกับหัวข้อนั้นลงในช่อง K

1.1.2 ครูจัดประเภทข้อมูลจากข้อความในช่อง K เป็นตัวอย่างให้นักเรียนดูโดยจัดเป็นประเภทเดียวกัน จากนั้นให้นักเรียนจัดประเภทข้อมูลลงในช่อง K ของตนเอง

2. ขั้นกิจกรรมระหว่างอ่าน (During Reading Activities) ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย ดังนี้

2.1 ขั้น W (What you want to know)

2.1.1 นักเรียนตั้งคำถามในสิ่งที่ตนรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นแล้วเขียนลงในช่อง W

2.2.2 ครูนำข้อความให้นักเรียนอ่าน จากนั้นให้ค้นหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ในช่อง W ถ้าพบข้อมูลใหม่ๆ นักเรียนสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมในช่อง W ได้อีก

2.2 ขั้น L (What you have learned) หลังจากที่ผู้เรียนอ่านข้อความแล้วให้ผู้เรียนเขียนคำตอบที่ได้ลงกระดาษเปล่ารวมทั้งเขียนข้อมูลอื่นๆที่ศึกษาเพิ่มเติมได้แต่ไม่ได้ตั้งคำถามไว้

3. ขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน (Post Reading Activities) เป็นขั้นการเขียนสรุป

และนำเสนอ กิจกรรมในขั้นนี้เป็นกิจกรรมเพิ่มเติมในขั้นตอนหลัก KWL หลังจากผู้เรียนเรียนรู้และเขียนข้อมูลความรู้ที่ได้ในขั้น W และ L แล้วให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้มาปรับแผนผังความคิดเดิมที่ผู้เรียนเขียนไว้ในขั้น K ซึ่งอาจจะมีการตัดทอน เพิ่มเติม หรือจัดระบบข้อมูลใหม่เพื่อให้ผังความคิดมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

คาร์และโอเกิ้ล (2004 อ้างอิงใน วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์ ,2547, หน้า 75) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้การอ่านโดยใช้กลวิธี KWL Plus ดังนี้

1. ขั้น K (What we know) ครูอธิบายความคิดรวบยอดของเรื่องและกำหนดคำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ระดมสมองและเขียนคำตอบของนักเรียนลงในบันทึกคำถามช่อง K หลังจากนั้นนักเรียนและครูร่วมกันจัดประเภทข้อมูลความรู้ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในเรื่องที่อ่าน
2. ขั้น W (What we want to know) ครูให้นักเรียนเขียนคำถามที่สงสัยเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน แล้วบันทึกคำถามลงในช่อง W และในระหว่างที่อ่านนักเรียนสามารถเพิ่มคำถามและคำตอบในกลุ่มของตนเองได้
3. ขั้น L1 (What we have learned) ให้นักเรียนระบุน้ำความรู้ที่เกิดขึ้นทั้งระหว่างการอ่านและหลังการอ่าน โดยบันทึกลงในช่อง L พร้อมทั้งตรวจสอบคำถามที่ยังไม่ได้ตอบ
4. ขั้น L2 (Mapping) นักเรียนนำข้อมูลที่ได้จัดประเภทไว้ในขั้น K เขียนชื่อเรื่องไว้ในตำแหน่งตรงกลางและเขียนองค์ประกอบหลักของแต่ละหัวข้อไว้ในแต่ละสาขาพร้อมทั้งเขียนอธิบายเพิ่มเติมในแต่ละประเด็น
5. ขั้น L3 (Summarizing) สรุปความคิดรวบยอดจากแผนภูมิความคิด ซึ่งการเขียนในขั้นนี้สามารถประเมินความเข้าใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์ (2547, หน้า 75) ได้เสนอขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ไว้ดังนี้

1. การเตรียมความพร้อมและให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการอ่าน เช่น
 - 1.1 การจัดกลุ่มคละความสามารถ
 - 1.2 ชี้แจงจุดประสงค์ เกณฑ์การให้คะแนน
 - 1.3 การดำเนินกิจกรรมการให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการอ่าน
 - 1.4 การจัดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่าน
2. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (ให้นักเรียนดูภาพที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน การใช้เกมการศึกษา การใช้คำถามเพื่อการเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่องที่จะอ่าน)
 - ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน นักเรียนรู้อะไร (What we know) ครูตั้งคำถามให้นักเรียนระดมกำลังสมองเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน
 - ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน นักเรียนต้องการรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่อง (What we want to know) นักเรียนอ่านแล้วค้นหาคำตอบ

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน นักเรียนเกิดการเรียนรู้อะไร (What we have learned) ตอบคำถามจากการอ่าน

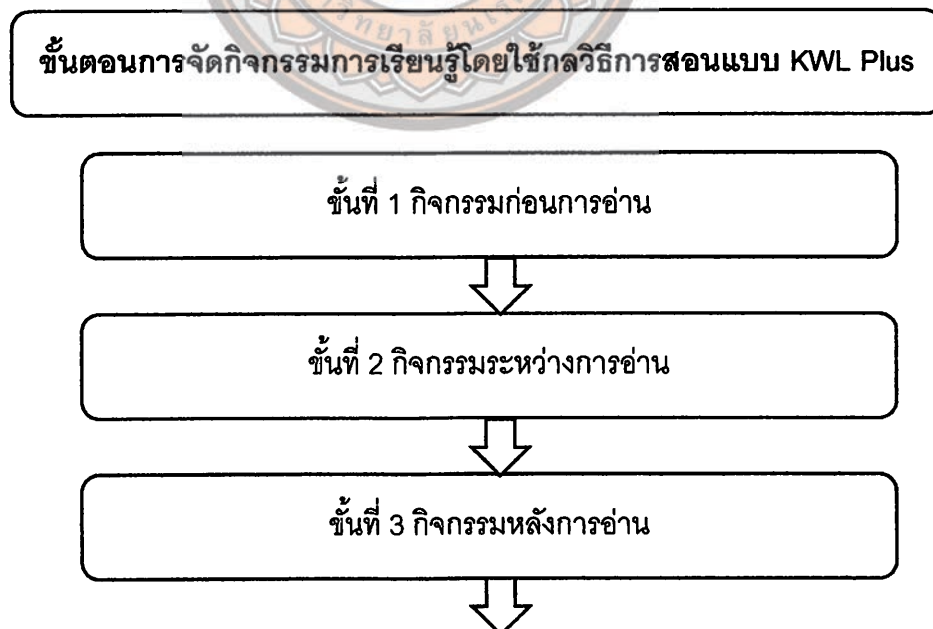
ขั้นที่ 4 กิจกรรมการสร้างแผนภาพความคิดจากการอ่าน (Mapping)

ขั้นที่ 5 กิจกรรมการสรุปเรื่องจากการอ่าน (Summarizing) และนำเสนอต่อชั้นเรียน ร่วมกันอภิปราย

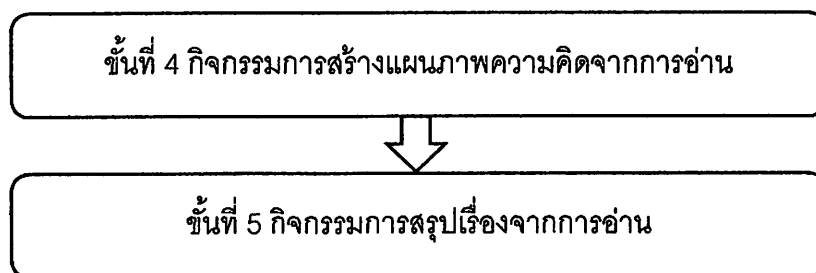
3. การวัดประเมินผลและให้ข้อมูลย้อนกลับ โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนและให้ข้อมูลย้อนกลับ

กล่าวโดยสรุป การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ KWL Plus เป็นกิจกรรมการสอนอ่านที่เชื่อมโยงกับทฤษฎีโครงสร้างประสบการณ์เดิมบนพื้นฐานความเชื่อที่ว่านักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างแล้ว เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการอ่าน โดยกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง และมีการจัดระบบข้อมูล

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาจึงได้สังเคราะห์และกำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ KWL Plus เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

ภาพ 1 แสดงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ KWL Plus

ภาพ 1 (ต่อ)

2. การสอนด้วยเทคนิค DR – TA (Directed Reading – Thinking Activity)

2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านด้วยเทคนิค DR – TA

2.1.1 ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema) เป็นการบรรยายเกี่ยวกับกลุ่มของความรู้ ซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างความรู้ที่ผู้อ่านมีอยู่เดิมแล้ว โครงสร้างความรู้ (Schemata) หรือ Frameworks หรือ Knowledge structures ที่เรียงรายกันอยู่อย่างเป็นลำดับชั้นจัดอยู่ในกลุ่มตามคุณสมบัติที่คล้ายคลึงกันและมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันและโครงสร้างความรู้เหล่านี้เปรียบเหมือนพิมพ์เขียว แผนงานหรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ซึ่งมีโครงสร้างความรู้ทำหน้าที่ผนึกข้อความที่ผู้อ่านรับเข้าไปไว้รวมกัน กลุ่มโครงสร้างความรู้เป็นสิ่งที่ชี้นำเรื่องให้กับผู้อ่านและจัดโครงสร้างเรื่องไว้สำหรับเรื่องใหม่ในขณะที่ผู้อ่านระลึกเรื่องและเรื่องเหล่านี้จะถูกนำไปบรรจุไว้ในโครงร่างหรือโครงสร้าง ซึ่งอยู่ภายใต้โครงสร้างที่จัดไว้ (Stauffer.1969)

Rumelhart และ Mc Clelland (1981: 4 -12) กล่าวว่า ความหมายของโครงสร้างความรู้ว่า หมายถึง โครงสร้างข้อมูลที่ใช้แทนความหมายของความคิดรวบยอดกว้างๆที่สะสมไว้ในความทรงจำ (Memory) ข้อมูลต่างๆที่สะสมไว้ ดังนั้น ความรู้หรือความคิดรวบยอดที่เรียกว่า โครงสร้างความรู้จะต้องประกอบด้วยสิ่งก้ำป่องๆและอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งก้ำป่องๆเหล่านั้นเพื่อความเข้าใจระบบของการรวมความคิดรวบยอดย่อยๆเป็นความคิดรวบยอดรวมหรือความรู้

Anderson และ Pearson (1984) เน้นทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิมและความจำเพื่อความเข้าใจในการอ่าน โดยผู้อ่านจะใช้โครงสร้างความรู้และความสำคัญขององค์ประกอบ (Components) และการอนุมาน (Inference) โดยขณะที่ข้อมูลของบทอ่านเข้ามาในสมองจะเกิดความจำและมีการอนุมาน 4 ชนิด การอนุมานจะเกิดในสถานการณ์ เพื่อตัดสินใจโครงสร้างความรู้ใดจะกระตุ้นสำหรับบทอ่านหนึ่ง อนุมานว่าช่องของโครงสร้างความรู้ใดของข้อความที่อ่านสามารถใส่ลงไปได้เหมาะสม อนุมานเพื่อตัดสินใจส่วนที่ขาดหายไปส่วนใดในบทอ่านที่จำเป็นในการทำให้โครงสร้างความรู้สมบูรณ์ และหาข้อสรุปที่มีพื้นฐานจากความรู้ที่ขาดไปในโครงสร้างความรู้

2.1.2 ทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างข้อความกับประสบการณ์เดิมของ Lapp และ Flood สรุปได้ว่า เมื่อผู้อ่านอ่านสารประเภทต่างๆไม่ว่าจะด้านบันเทิงหรือวิชาการจะพยายามโยงเข้าสู่ประสบการณ์เดิมและใช้ประสบการณ์ที่ตนเองมีอยู่ เป็นเครื่องมือช่วยในการตัดสินใจเพื่อยอมรับหรือไม่ต่อไป ถ้าเรื่องที่อ่านไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน ผู้อ่านจะต้องอ่านซ้ำ 2-3 ครั้ง จนกว่าจะแน่ใจ เพื่อตัดสินใจข้อมูลที่ได้รับการยอมรับแล้วเก็บไว้ในสมองเพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป ส่วนข้อมูลที่ยอมรับจะเพิกเฉยและไม่สนใจ (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. 2537: 128 – 129)

2.2 แนวคิดการสอนอ่านด้วยเทคนิค DR – TA

การสอนอ่านด้วยเทคนิค DR – TA เป็นวิธีการสอนที่พัฒนาขึ้นโดย Stauffer มีแนวคิดว่าการอ่าน คือ กระบวนการคิดที่ใช้ประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเข้ามาเชื่อมโยงกับความคิดของผู้เขียน โดยเริ่มจากการตั้งสมมุติฐานซึ่งเกิดจากการใช้ความคิดของผู้อ่านเองในการคาดเดาเนื้อหา จากนั้นจึงอ่านเพื่อหาข้อมูลและตรวจสอบการคาดเดา กระบวนการเชื่อมโยงระหว่างความคิดของผู้อ่านกับความคิดของผู้เขียนจะสิ้นสุดลงด้วยการสรุปว่าผู้อ่านคาดเดาถูกหรือไม่ การสอนอ่านด้วยเทคนิค DR – TA (Directed Reading – Thinking Activity) มีแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนภาษาที่เป็นพื้นฐานมาจากแนวทฤษฎีการสอนแบบเน้นประสบการณ์ (Language experience approach) ดังนี้ (Stauffer, 1975 p.96 อ้างอิงใน ดารา หวานสนิท, 2550, หน้า 28)

1. ผู้เรียนคิดได้จากประสบการณ์เพียงเล็กน้อยที่เด็กได้รับและด้วยความความสามารถทางภาษาที่ติดตัวมา เด็กสามารถแสดงความคิดเห็นหรือคาดเดาไปถึงสถานการณ์อื่นๆได้โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือถ่ายทอด
2. ผู้เรียนทำกิจกรรมต่างๆได้อย่างมีจุดมุ่งหมาย ผู้เรียนสามารถคาดเดาวางแผนร่วมกิจกรรมกับเพื่อนๆและจดจำได้
3. ผู้เรียนตรวจสอบได้ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากสถานการณ์ จดจำรายละเอียดสร้างความสัมพันธ์ ถามคำถาม ประมวลผลความคิดและสร้างแนวคิดใหม่
4. ผู้เรียนใช้ประสบการณ์และความรู้ได้ ผู้เรียนระลึกถึงประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องจดจำสาระที่เรียนไปแล้ว รู้จักแยกแยะและสร้างความสัมพันธ์
5. ผู้เรียนกลับกรองข้อเท็จจริงและอนุมานความได้ ผู้เรียนสามารถพิจารณาสถานการณ์ความรู้สึกต่างๆที่เกิดพร้อมกันได้
6. ผู้เรียนตัดสินใจได้ สามารถแยกแยะเรื่องถูก-ผิด ความยุติธรรม-อยุติธรรม ใช่-ไม่ใช่ สำเร็จ-ไม่สำเร็จ

7. ผู้เรียนเกิดอารมณ์ร่วมได้ นักเรียนรู้สึกมีส่วนร่วมในสถานการณ์และเกิดอารมณ์ร่วมไปกับสถานการณ์นั้นๆได้
8. ผู้เรียนมีความสนใจ ผู้เรียนจะพูดตรงๆว่าชอบหรือไม่ชอบ ต้องการหรือไม่ต้องการ
9. ผู้เรียนเรียนรู้ได้ ไม่มีความแตกต่างในการเรียนรู้ระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่นอกจากการอ้างถึงแรงจูงใจและประสบการณ์
10. ผู้เรียนสามารถประยุกต์ได้ มีงานวิจัยแสดงว่าเมื่อเด็กสามารถเล่นสื่ออย่างหนึ่งได้ เขาก็สามารถประยุกต์วิธีการเล่นเข้ากับสื่ออย่างอื่นได้
11. ผู้เรียนเข้าใจได้ ความเข้าใจของผู้เรียนขึ้นอยู่กับแรงจูงใจที่มาจากความต้องการจากประสบการณ์เดิม จากความรู้สึกมีส่วนร่วมในขั้นตอนต่างๆของการทำกิจกรรม เช่น กำหนดวัตถุประสงค์ การกระทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ การประเมินผลการกระทำ

จากแนวคิดข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การสอนอ่านแบบ DR-TA เป็นวิธีการสอนที่ฝึกกระบวนการคิดและการใช้ภาษาตามธรรมชาติของการเรียนรู้ของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนด้วยการฝึกคาดเดาเนื้อหาล่วงหน้า เพื่อกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ รวมทั้งฝึกการกลั่นกรองข้อมูล และการแบ่งกลุ่มนักเรียนแบบคละความสามารถจะช่วยให้วิธีการสอนประสบความสำเร็จได้ดีอีกด้วย

2.3 ขั้นตอนการสอนอ่านด้วยเทคนิค DR – TA

ขั้นตอนการสอนอ่านด้วยเทคนิค DR – TA โดย Stauffer (1969)

1. ขั้นกำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่านโดย
 - 1.1 ใช้ตัวชี้แนะต่างๆ เช่น ชื่อเรื่อง รูปภาพ แผนที่ กราฟ
 - 1.2 ใช้ประเภทของสื่อเพื่อคาดเดาเนื้อหา
 - 1.3 กำหนดวัตถุประสงค์โดยใช้ประสบการณ์ ความสามารถ ความสนใจและความต้องการของกลุ่ม
2. ขั้นแนะนำอัตราเร็วในการอ่านที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และสื่อ
 - 2.1 อ่านคร่าวๆ (Skimming) อ่านโดยกวาดสายตาอย่างรวดเร็ว
 - 2.2 อ่านข้าม (Scanning) อ่านเฉพาะส่วนอย่างละเอียด
 - 2.3 อ่านเพื่อศึกษา (Study) อ่านซ้ำเพื่อพิจารณาเนื้อหา
3. ขั้นสังเกตการณ์
 - 3.1 สังเกตการใช้อัตราเร็วในการอ่าน

3.2 สังเกตการณ์ขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับการกำหนดวัตถุประสงค์ การสรุปแนวคิดรวบยอด การอ่านซ้ำ (อ่านในใจหรืออ่านออกเสียง)

3.3 เมื่อนักเรียนมีข้อสงสัยเรื่องความหมายของคำศัพท์ ครูควรให้ความช่วยเหลือทันทีโดยการแนะนำให้นักเรียนใช้ตัวชี้แนะ

4. ขั้นพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน

4.1 ตรวจสอบวัตถุประสงค์

4.2 ยืนยันหรือแก้ไขวัตถุประสงค์

4.3 นักเรียนอาจต้องการแหล่งข้อมูลอื่นๆเพิ่มเติม

4.4 พัฒนาแนวความคิดรวบยอด

5. ขั้นกิจกรรมเสริม เช่น อภิปราย แบบฝึกหัดอ่านเพิ่มเติม เรียนเพิ่ม ฝึกเขียน เพื่อเสริมทักษะทางการอ่านในเรื่องต่อไปนี้

5.1 การคาดเดา

5.2 การสรุปข้อมูลโดยใช้ภาษาของตนเอง

5.3 ความมีเหตุผล โดยการอนุมานความและการหาข้อมูลสนับสนุน

5.4 การหาความหมายของศัพท์ โดยการใช้รูปภาพ บริบทของภาษาโครงสร้าง

ทางภาษาและพจนานุกรม

Snowball และ Diane (2005) ได้เสนอขั้นตอนการสอนอ่านด้วยเทคนิค DR – TA

ไว้ดังนี้

1. คัดเลือกเนื้อเรื่องที่นักเรียนไม่เคยอ่านมาก่อน นำเสนอหน้าชั้นเรียนเพื่อให้ครูและนักเรียนได้ร่วมกันอ่านไปพร้อมๆกัน

2. เตรียมจัดเนื้อเรื่องออกเป็นช่วงๆและในตอนจบของแต่ละช่วง เพื่อให้นักเรียนคาดเดาเหตุการณ์ต่อไปว่าจะเกิดอะไรขึ้น โดยการถามคำถามจากครู

3. อธิบายขั้นตอนการอ่านให้นักเรียนเข้าใจ ดังนี้

3.1 กำหนดจุดมุ่งหมาย (โดยการคาดเดาเนื้อเรื่องล่วงหน้า)

3.2 อ่านเนื้อเรื่องจบ 1 ช่วง

3.3 ตรวจสอบการคาดเดา เพื่อการยืนยันหรือแก้ไขการคาดเดาใหม่

3.4 ปฏิบัติตามข้อ 3.2 และ 3.3 ไปจนกว่าจะจบทั้งเรื่อง

4. ครูอาจทำสัญลักษณ์ในบทอ่านในช่วงที่เป็นจุดสำคัญของเรื่องเพื่อเป็นการชี้แนะช่วยในการคาดเดาเนื้อเรื่อง

5. ถาถามนักเรียนเกี่ยวกับการคาดเดาเหตุการณ์ก่อนการอ่าน หลังจากอ่านจบในช่วงแรกและให้ข้อมูลกลับมา เพื่อเปรียบเทียบการคาดเดาของนักเรียนกับเรื่องที่อ่าน

6. ในการสอนอ่านด้วยวิธีนี้จะช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านบทอ่านได้ด้วยตนเอง

ต่อมา Teirney และคณะ (1995) ได้ปรับปรุงการสอนอ่านด้วยเทคนิค DR – TA ขึ้นใหม่ โดยแบ่งขั้นตอนออกเป็น 2 ช่วงหลัก ดังนี้

ช่วงที่ 1 กระบวนการอ่านและการคิด (Directing the Reading-Thinking Process)

ขั้นที่ 1 การคาดเดา ครูนำนักเรียนเข้าสู่บทเรียนด้วยการให้นักเรียนดูรูปภาพแล้วให้นักเรียนคาดเดาเนื้อหาของเรื่องที่กำลังจะอ่านนั้นจะเป็นอย่างไร เกี่ยวกับอะไร ครูพยายามกระตุ้นด้วยคำถามให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการคาดเดาเนื้อหาของเรื่อง

ขั้นที่ 2 การอ่าน นักเรียนเริ่มอ่านเนื้อเรื่องในครั้งแรก (อ่านออกเสียง) โดยครูอ่านนำและนักเรียนอ่านตาม เพื่อให้นักเรียนได้ดูข้อความตามครูไปด้วยและได้อ่านทุกตัวอักษร และหลังจากอ่านเสร็จแล้วให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายและครูอธิบายความหมายของคำศัพท์

ขั้นที่ 3 การแปลความหมาย นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแบบคร่าวๆอีกครั้ง เพื่อตรวจสอบการคาดเดาและในระหว่างที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องและแปลความหมายอยู่นั้นให้ครูคอยสังเกตการทำงานและให้ความช่วยเหลือ เมื่อนักเรียนต้องการ หากนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับคำศัพท์ ครูแนะนำให้นักเรียนใช้วิธีต่อไปนี้

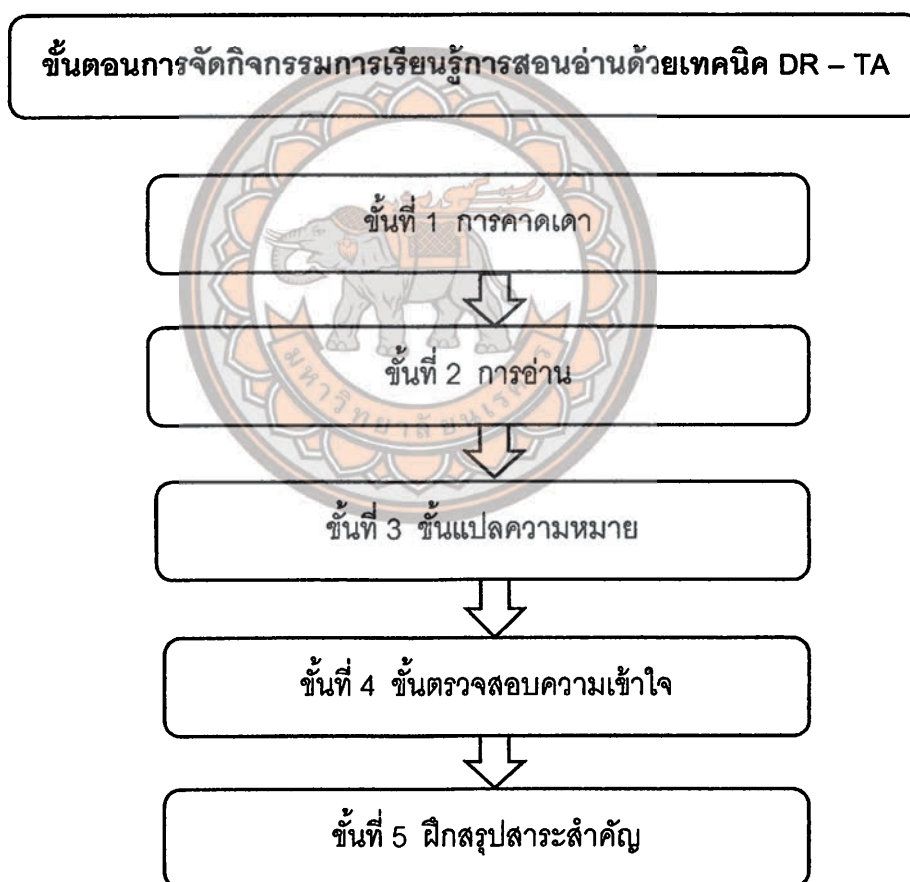
1. ดูรูปภาพอีกครั้ง
2. อ่านประโยคซ้ำอีกครั้ง
3. เปิดพจนานุกรม
4. ถาถามเพื่อนหรือครู

ขั้นที่ 4 การตรวจสอบความเข้าใจ นักเรียนปิดเรื่องที่อ่าน ครูเริ่มถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน โดยครูช่วยเขียนคำตอบที่เป็นประโยคและให้นักเรียนอ่านออกเสียงประโยคที่นักเรียนตอบ หากเนื้อเรื่องมีความยาวหลายย่อหน้า ให้ทำการแบ่งสอนทีละย่อหน้า โดยปฏิบัติตามขั้นที่ 1-4 ซ้ำอีก จนจบเรื่อง

ช่วงที่ 2 การฝึกทักษะที่จำเป็น (Fundamental skill training)

เป็นช่วงของการรวบรวมข้อมูลหลังจากการอ่านเนื้อเรื่องทั้งหมด และทบทวนความเข้าใจในการอ่านเพื่อเป็นการเสริมทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนให้ถูกต้องแม่นยำมากขึ้นจึงให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

จากการศึกษาการสอนอ่านด้วยเทคนิค DR – TA จากนักการศึกษาในข้างต้น ผู้ศึกษาจึงได้สังเคราะห์และกำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนอ่านด้วยเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

ภาพ 2 แสดงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนอ่านด้วยเทคนิค DR – TA

สรุปได้ว่าการสอนอ่านด้วยเทคนิคDR – TA(Directed Reading – Thinking Activity) เป็นวิธีที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านซึ่งเน้นกระบวนการคิดและการใช้ภาษาตามธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้เรียน ฝึกการคาดเดาเนื้อหาล่วงหน้า ฝึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณทั้งก่อนการอ่าน ขณะอ่านและหลังการอ่าน

3. ขั้นตอนการสอนโดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plusร่วมกับเทคนิค DR – TA

เมื่อนำแนวคิดจากการสังเคราะห์การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ KWL Plus และการสอนอ่านด้วยเทคนิคDR – TA(Directed Reading – Thinking Activity) เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สามารถแสดงการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA ได้ดังนี้

ตาราง 4 แสดงขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA

กลวิธีสอนแบบ KWL Plus	เทคนิค DR – TA	กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA
<p>ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน</p> <p>ครูอธิบายความคิดรวบยอดของเรื่องและกำหนดคำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ระดมสมองและเขียนคำตอบของนักเรียนลงในบันทึกคำถามช่อง K หลังจากนั้นนักเรียนและครูร่วมกันจัดประเภทข้อมูลความรู้ที่คาดว่าจะเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในเรื่องที่อ่าน</p>	<p>ขั้นที่ 1 การคาดเดาครุณานักเรียนเข้าสู่บทเรียนด้วยการให้นักเรียนดูรูปภาพแล้วให้นักเรียนคาดเดาเนื้อหาของเรื่องที่กำลังจะอ่านนั้นจะเป็นอย่างไร เกี่ยวกับอะไร ครูพยายามกระตุ้นด้วยคำถามให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการคาดเดาเนื้อหาของเรื่อง</p>	<p>ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนอ่านทำคิด</p> <p>ครูกระตุ้นความรู้เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับหัวข้อของบทอ่านและเนื้อหาในบทอ่านโดยให้นักเรียนดูรูปภาพหรือเล่นเกมการศึกษา จากนั้นครูตั้งคำถามให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการคาดเดาเนื้อหาของเรื่องแล้วเขียนคำตอบของนักเรียนลงในบันทึกคำถามช่อง K</p>

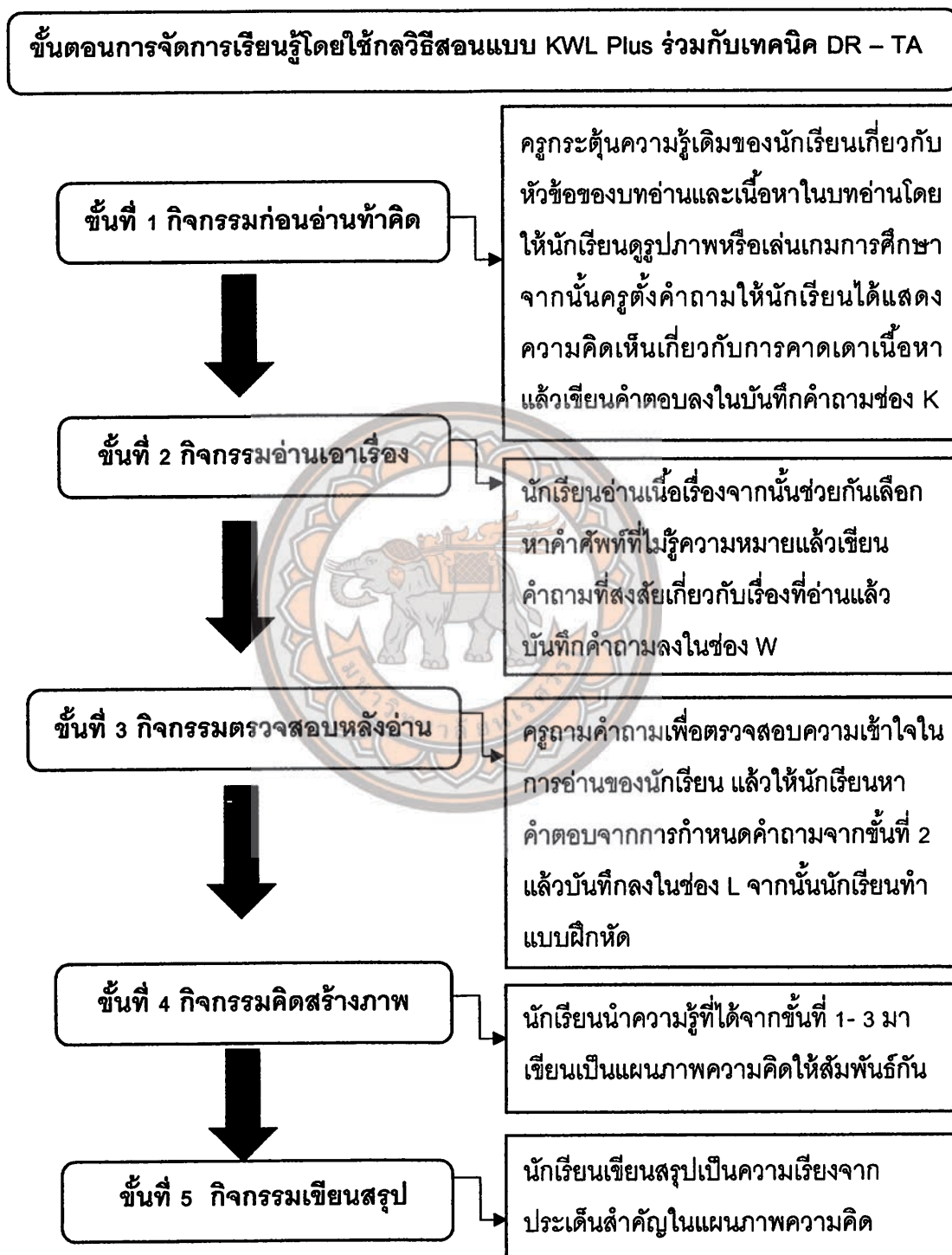
ตาราง 4 (ต่อ)

กลวิธีสอนแบบ KWL Plus	เทคนิค DR – TA	กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA
<p>ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างอ่าน</p> <p>ครูให้นักเรียนเขียนคำถามที่สงสัยเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน แล้วบันทึกคำถามลงในช่อง W และในระหว่างที่อ่าน นักเรียนสามารถเพิ่มคำถามและคำตอบในกลุ่มของตนเองได้</p>	<p>ขั้นที่ 2 การอ่าน</p> <p>นักเรียนเริ่มอ่านเนื้อเรื่องใน ส่วนแรก (อ่านออกเสียง) โดยครูอ่านนำและนักเรียนอ่านตาม เพื่อให้ นักเรียนได้ดูข้อความตามครูไปด้วยและได้ อ่านทุกตัวอักษรและหลังจากอ่านเสร็จแล้วให้นักเรียนเลือก คำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายและครูอธิบายความหมายของ คำศัพท์</p> <p>ขั้นที่ 3 การแปลความหมาย</p> <p>นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแบบ คร่าวๆอีกครั้ง เพื่อตรวจสอบ การคาดเดาและในระหว่างที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องและแปลความหมายอยู่นั้นให้ครูคอยสังเกตการทำงานและให้ความช่วยเหลือ เมื่อนักเรียนต้องการ หากนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับ คำศัพท์ ครูแนะนำให้นักเรียนใช้วิธีต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ดูรูปภาพอีกครั้ง 2. อ่านประโยคซ้ำอีกครั้ง 3. เปิดพจนานุกรม 4. ถามเพื่อนหรือครู 	<p>ขั้นที่ 2 กิจกรรมอ่านเอาเรื่อง</p> <p>นักเรียนอ่านเนื้อหาในบทอ่าน โดยมีการกำหนดขั้นตอนในการอ่าน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. อ่านผ่านๆ เพื่อให้รู้ว่าเรื่องที่อ่านคือเรื่องอะไร จุดใดเป็นจุดสำคัญของเรื่อง 2. อ่านให้ละเอียด เพื่อทำความเข้าใจอย่างชัดเจน ไม่ควรหยุดอ่านระหว่างเรื่อง 3. อ่านซ้ำตอนที่ไมเข้าใจและตรวจสอบความเข้าใจบางตอนให้แน่นอนถูกต้อง <p>หลังจากอ่านเสร็จแล้วให้แต่ละกลุ่มช่วยกันเลือกคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายแล้วช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์นั้นๆ จากพจนานุกรมจากนั้นครูให้นักเรียนเขียนคำถามที่สงสัยเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน แล้วบันทึกคำถามลงในช่อง W</p>

ตาราง 4 (ต่อ)

กลวิธีสอนแบบ KWL Plus	เทคนิค DR – TA	กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA
<p>ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน</p> <p>ให้นักเรียนระบุความรู้ที่เกิดขึ้นทั้งระหว่างการอ่านและหลังการอ่าน โดยบันทึกลงในช่อง L พร้อมทั้งตรวจสอบคำถามที่ยังไม่ได้ตอบ</p>	<p>ขั้นที่ 4 การตรวจสอบความเข้าใจ</p> <p>นักเรียนปิดเรื่องที่อ่าน ครูเริ่มถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน โดยครูช่วยเขียนคำตอบที่เป็นประโยคและให้นักเรียนอ่านออกเสียงประโยคที่นักเรียนตอบ หากเนื้อเรื่องมีความยาวหลายย่อหน้า ให้ทำการแบ่งสอนทีละย่อหน้า โดยปฏิบัติตามขั้นที่ 1-4 ซ้ำอีกจนจบเรื่อง</p>	<p>ขั้นที่ 3 กิจกรรมตรวจสอบหลังอ่าน</p> <p>ครูถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน แล้วให้นักเรียนหาคำตอบจากการกำหนดคำถามจากขั้นที่ 2 แล้วบันทึกลงในช่อง L จากนั้นนักเรียนทำแบบฝึกหัด</p>
<p>ขั้นที่ 4 กิจกรรมการสร้างแผนภาพความคิดจากการอ่าน</p> <p>นักเรียนนำข้อมูลที่ได้จัดประเภทไว้ในขั้น K เขียนชื่อเรื่องไว้ในตำแหน่งตรงกลาง และเขียนองค์ประกอบหลักของแต่ละหัวข้อไว้ในแต่ละสาขาพร้อมทั้งเขียนอธิบายเพิ่มเติมในแต่ละประเด็น</p>	<p>ขั้นที่ 5 ฝึกสรุปสาระสำคัญเป็นการเสริมทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนให้ถูกต้องแม่นยำมากขึ้นจึงให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด</p>	<p>ขั้นที่ 4 กิจกรรมคิดสร้างภาพ</p> <p>นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากขั้นที่ 1- 3 มาเขียนเป็นแผนภาพความคิดให้สัมพันธ์กัน</p>
<p>ขั้นที่ 5 กิจกรรมการสรุปเรื่องจากการอ่าน</p> <p>สรุปความคิดรวบยอดจากแผนภูมิความคิด</p>		<p>ขั้นที่ 5 กิจกรรมเขียนสรุปความ</p> <p>นักเรียนเขียนสรุปเป็นความเรียงจากประเด็นสำคัญในแผนภาพความคิด</p>

ซึ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA ทั้ง 5 ขั้นตอน สามารถสรุปได้ ดังภาพ 3

ภาพ 3 แสดงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA

ความพึงพอใจ

1. ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ช่วยให้งานบรรลุความสำเร็จ อันเป็นผลมาจากการได้รับการตอบสนองต่อแรงจูงใจหรือความต้องการของแต่ละบุคคล ดังมีผู้ให้ความหมายไว้หลากหลายดังต่อไปนี้

กู๊ด (Good, 1968 p.320) กล่าวถึงความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกพอใจ ซึ่งเป็นผลจากความสนใจและเจตคติที่ดีของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ

วอลเลอร์สไตน์ (Wallerstein, 1971) กล่าวถึงความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ซึ่งความพึงพอใจเป็นกระบวนการทางจิตวิทยาไม่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน แต่สามารถคาดคะเนได้ว่ามีหรือไม่มีจากการสังเกตพฤติกรรมของคนเท่านั้น การจะทำให้คนเกิดความพึงพอใจจะต้องศึกษาปัจจัยและองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุแห่งความพึงพอใจนั้น

อุทัยพรรณ สูดใจ (2545, หน้า 7) กล่าวว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาจจะเป็นไปในเชิงประเมินค่าว่าเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ

พิสุทธิ อารีราษฎร์ (2551:174) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยเฉพาะความรู้สึกนั้นทำให้บุคคลเขาใจใส่และอาจกระทำการบรรลุถึงความมุ่งหมายที่บุคคลมีต่อสิ่งนั้น

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งอาจจะเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ ขึ้นอยู่กับความสนใจและเจตคติที่ดีของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้นๆ

2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

การปฏิบัติงานใดๆก็ตามที่ผู้ปฏิบัติงานจะเกิดความพึงพอใจต่อการทำงานมากหรือน้อยนั้น ขึ้นอยู่กับสิ่งจูงใจในงานที่มีอยู่ ดังนั้นการศึกษาได้ให้แนวคิดทฤษฎีต่างๆไว้ดังนี้

Herzberg (1959, อ้างอิงใน นงเยาว์ ศรีประดู่, 2546, หน้า 152) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าทฤษฎีที่เป็นมูลเหตุที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ เรียกว่า The Motivation Hygiene Theory ซึ่งทฤษฎีนี้ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน 2 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยกระตุ้น (Motivation Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับงานที่มีผลก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น ความสำเร็จของงาน การได้รับการยอมรับ ความก้าวหน้าในตำแหน่ง ความรับผิดชอบ และลักษณะของงาน เป็นต้น

2. ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในการทำงานและมีหน้าที่ในการทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น เงินเดือน โอกาสในการก้าวหน้า สถานะของอาชีพ สภาพการทำงาน

มาสโลว์ (Maslow, 1970 อ้างอิงใน ศุภสิริ โสมาเกต, 2544, หน้า 50) ได้เสนอทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการที่เป็นหนึ่งในทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง ซึ่งตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า "มนุษย์เรามีความต้องการอยู่เสมอไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองหรือพึงพอใจอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว ความต้องการสิ่งอื่นๆก็จะเกิดขึ้นมาอีก ความต้องการของคนเราอาจจะซ้ำซ้อนกัน ความต้องการอย่างหนึ่งอาจยังไม่ทันหมดไป ความต้องการอีกอย่างอาจเกิดขึ้นได้" ซึ่งความต้องการของมนุษย์มีลำดับดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค รวมถึงความต้องการทางด้านร่างกายและความต้องการทางเพศ
2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) เป็นความรู้สึกที่ต้องการความปลอดภัย ความมั่นคงในปัจจุบันและอนาคต ความเจริญก้าวหน้าและความอบอุ่นใจ
3. ความต้องการทางสังคม (Social Needs) เป็นความต้องการที่จะเข้าร่วมและได้รับการยอมรับในสังคม ความเป็นมิตรและความรักจากเพื่อน
4. ความต้องการมีฐานะ (Esteem Needs) เป็นความต้องการให้คนอื่นยกย่อง ให้เกียรติและเห็นความสำคัญของตนเอง รวมถึงความสำเร็จ ความรู้ ความสามารถ ความเป็นอิสระ และมีเสรีภาพ
5. ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self – Actualization Needs) เป็นความต้องการระดับสูงสุดของมนุษย์ อยากรู้ให้ตนเองประสบความสำเร็จทุกอย่างในชีวิต ซึ่งเป็นไปได้ยาก

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจของมนุษย์แต่ละคนมีความพึงพอใจที่แตกต่างกันไปและความต้องการในแต่ละขั้นจะมีความสำคัญมากขึ้นเพียงใดขึ้นอยู่กับความพึงพอใจที่ได้รับจากการตอบสนองความต้องการนั้นๆ

3. การส่งเสริมความพึงพอใจ

ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือต้องการปฏิบัติให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ครูผู้สอนจะต้องเป็นผู้อำนวยความสะดวกหรือให้คำแนะนำปรึกษา จึงต้องคำนึงถึงความพึงพอใจในการเรียนรู้อีกด้วย

สมยศ นาวิกการ (2540, หน้า 155) กล่าวว่า ครูผู้สอนที่ต้องการให้กิจกรรมการเรียนรู้ประสบความสำเร็จโดยยึดหลักเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศและสถานการณ์ รวมทั้งสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียนให้มีแรงจูงใจหรือส่งเสริมการปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยมีแนวทางในการส่งเสริมความพึงพอใจ ดังนี้

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน การตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจจะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนอง ทัศนะตามแนวคิดนี้มี 4 ประการ คือ ผลตอบแทนที่ได้รับ ความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงาน แรงจูงใจ การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ

2. ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจ ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่นๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสม ซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจ ผลการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปของรางวัลหรือผลตอบแทน ซึ่งแบ่งออกเป็นผลตอบแทนภายในและผลตอบแทนภายนอก โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ปริมาณของผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับ นั่นคือ ความพึงพอใจในงานของผู้ปฏิบัติงานจะถูกกำหนดโดยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริงและการรับรู้เรื่องเกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทนที่รับรู้แล้วความพึงพอใจย่อมเกิดขึ้น

อารี พันธุ์ณี (2546, หน้า 198 – 200) กล่าวว่า หลักในการสร้างแรงจูงใจในการเรียน ครูควรส่งเสริมให้เด็กเกิดความพึงพอใจที่ส่งผลดีต่อการเรียนรู้ให้ได้มากที่สุด ซึ่งครูควรสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับเด็กในการเรียน ดังนี้

1. การชมเชยและการตำหนิ ทั้งการชมเชยและการตำหนิจะมีผลต่อการเรียนรู้ของเด็กทั้งสองอย่าง
2. การทดสอบบ่อยครั้ง คะแนนจากการสอบจะเป็นสิ่งจูงใจมีความหมายต่อนักเรียน
3. การค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ด้วยการเสนอแนะหรือกำหนดหัวข้อที่นักเรียนสนใจ ใควารู้
4. วิธีการที่แปลกและใหม่ เพื่อสร้างความสนใจและมีแรงจูงใจมากขึ้น
5. ตั้งรางวัลสำหรับงานที่มอบหมายเมื่อทำสำเร็จ
6. ยกตัวอย่างจากสิ่งที่เด็กคุ้นเคยและคาดไม่ถึง เพื่อให้เข้าใจง่ายและรวดเร็วขึ้น

7. เชื่อมโยงบทเรียนใหม่กับสิ่งที่เคยเรียนรู้มาก่อน ทำให้เกิดความชัดเจน
8. เกมและการเล่นละคร ให้เด็กได้ปฏิบัติจริง เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน
9. ค้นหาทางลัดหรือขจัด สถานการณ์ที่ทำให้นักเรียนไม่พึงปรารถนา เช่น แสงสว่าง

ไม่เพียงพอ มีเสียงรบกวน ไม่ได้ยินเสียงพูด บทเรียนยากเกินความสามารถ ตลอดจนการจัดให้อยู่ในกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างจากเพื่อนมากๆเกินไป

สรุปการส่งเสริมความพึงพอใจได้ว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศและสถานการณ์ รวมทั้งสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียนให้มีแรงจูงใจหรือส่งเสริมการปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยมีผลตอบแทนหรือรางวัลภายใน ซึ่งเป็นผลด้านความรู้สึกที่เกิดแก่ตัวของนักเรียนเอง เช่น ความรู้สึกเมื่อสามารถเอาชนะอุปสรรคต่างๆได้จนประสบความสำเร็จ จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจและมีความมั่นใจ ตลอดจนการได้รับการยอมรับยกย่องจากผู้อื่น ส่วนผลตอบแทนภายนอก เป็นรางวัลที่ผู้อื่นจัดหามาให้ เช่น การได้รับคำยกย่องชมเชยจากครู พ่อแม่ ผู้ปกครองหรือการได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่น่าพึงพอใจ

4. การวัดความพึงพอใจ

ในการวัดความพึงพอใจได้มีนักวิชาการกล่าวไว้ ดังนี้

บุญเรือง ขจรศิลป์ (2543 อ้างอิงใน สกฤต คำพิพจน์, 2554, หน้า 60) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า ทัศนคติหรือเจตคติเป็นนามธรรมเป็นการแสดงออกที่ซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดทัศนคติได้โดยตรง แต่เราสามารถที่จะวัดทัศนคติได้โดยอ้อม โดยวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้นแทน ฉะนั้นการวัดความพึงพอใจก็มีขอบเขตที่จำกัดด้วย อาจมีความคลาดเคลื่อนถ้าบุคคลเหล่านั้นแสดงความคิดเห็นไม่ตรงกับความรู้สึกที่จริง โดยทั่วไปการวัดความพึงพอใจสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสังเกต

พิสุทธา อารีราษฎร์ (2551 อ้างอิงใน สกฤต คำพิพจน์, 2554, หน้า 61) ในการวัดหรือประเมินความพึงพอใจจะใช้แบบสอบถามวัดทัศนคติตามวิธีของ ลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งจะแบ่งความรู้สึกออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสังเกต การที่จะเลือกใช้วิธีใดนั้นขึ้นอยู่กับบริบทต่างๆ เช่น กลุ่มที่ต้องการวัด เวลา สถานที่และโอกาส ดังนั้น การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้เลือกใช้วิธีการประเมินความพึงใจโดยใช้แบบสอบถามวัดทัศนคติตามวิธีของลิเคิร์ท เพื่อความเหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยที่พัฒนาขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ

ศศิธร สุริยวงศ์ (2555) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้แผนผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้แผนผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังใช้แบบฝึก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนเทศบาลวัดลุ่มมหาชัยชุมพล อ.เมือง จ.ระยอง จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 3 ห้องเรียน ใช้เวลาในการทดลอง 15 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่า t- test (dependent sample) ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้แผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.42 / 85.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้และ 2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้แผนผังความคิดสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมขลา ลือโสภา (2556) ได้พัฒนาการอ่านจับใจความด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีสอน แบบ SQ4R ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความ ด้วยวิธีสอนแบบ SQ4R 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความ ด้วยวิธีสอนแบบ SQ4R ก่อน เรียนและหลังเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนรู้ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความด้วยวิธีสอนแบบ SQ4R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนซีเหล็กเขี้ยวไพรวัลย์วิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้พัฒนาการอ่านจับใจความ ด้วยวิธี สอนแบบ SQ4R จำนวน 6 แผน ใช้เวลา 12 ชั่วโมง 2)แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านจับใจความ และ 3) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาไทยด้วยวิธีสอน แบบ SQ4R ผลการวิจัย พบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้พัฒนาการอ่านจับใจความ ด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.75/87.10 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ พัฒนาการอ่านจับใจความ ด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.75 แสดงว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้พัฒนาการอ่านจับใจความ ด้วยวิธีการสอน แบบ SQ4R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความรู้เพิ่มขึ้น 0.75 หรือคิดเป็นร้อยละ 75.00 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้พัฒนาการอ่านจับใจความ ด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R กลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 4) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้พัฒนาการอ่านจับใจความ ด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย อยู่ในระดับพอใจมากที่สุด

นภาพรรณ ขาวผ่อง (2557) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการจับใจความด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CIRC) ผลงานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และ 2) เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดศรีคัคณางค์ จังหวัดปทุมธานี จำนวน 44 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม โดยนำผลคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนมาแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คณะความสามารถ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (CIRC) ผลงานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที 2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ 3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย 4) แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชา

ภาษาไทย และ 5) แบบบันทึกภาคสนาม ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ในการจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และ 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มทดลองมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

กุหลาบ วงษ์สุน (2558) ได้ศึกษาการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโนนสมบูรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนบ้านโนนสมบูรณ์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 30 คน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 87.63/85.11 ซึ่งเป็นประสิทธิภาพที่สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดวงพร เฟื่องฟู (2560) ได้พัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนสาธิตคริสเตียนวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี จำนวน 32 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีความความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H โดยมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 2) ชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H มีประสิทธิภาพ 84/87.50 ซึ่ง

เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ พบว่า การสอนอ่านจับใจความ ผู้สอนจะต้องมีเทคนิคหรือกลวิธีการเสริมประสิทธิภาพการสร้างความหมายของผู้เรียน จึงจะช่วยให้เกิดความเข้าใจสิ่งที่อ่านอย่างชัดเจนขึ้น ซึ่งความสามารถเหล่านี้ ล้วนพัฒนาได้จากการใช้เทคนิคการสอนอ่านหลายๆ เทคนิค จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความเพิ่มสูงขึ้น

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการสอนแบบ KWL Plus

ปณิตา พนมวัน (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะการคิด

วิเคราะห์และเขียนสรุปความโดยใช้เทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์และเขียนสรุปความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์และเขียนสรุปความก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์และเขียนสรุปความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์และเขียนสรุปความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนวังแซ้มวิทยาคม จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์และเขียนสรุปความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์และเขียนสรุปความ ผลการศึกษา พบว่า 1) ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์และเขียนสรุปความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus มีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.58 /76.86 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 2) ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และเขียนสรุปความ หลังใช้ชุดกิจกรรมสูงกว่าก่อนใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์และเขียนสรุปความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับมาก

วิไล ปันวาละ (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ เรื่อง Food for Health โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เรื่อง Food for Health โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อทดลองใช้ชุดกิจกรรมและศึกษาผลโดย

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรม 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เรื่อง Food for Health โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนสมมาคมพยาบาลไทย อำเภอสองแคว จังหวัดน่าน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 26 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ ประกอบด้วย ชุดกิจกรรม จำนวน 4 ชุดและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษา พบว่า 1)) ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เรื่อง Food for Health โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ KWL Plus มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและมีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.33 /75.56 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เรื่อง Food for Health โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ KWL Plus อยู่ในระดับมาก

รินทร์ภัส เฉลิมธรรมวงษ์ (2557) ได้ศึกษาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนวัดแสมดำ สำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 34 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการ จับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL Plus แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความและแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test) แบบ dependent ผลการวิจัย พบว่า 1) ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน

เสาวภา ช่วยแก้ว (2557) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH Plus มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH PLUS ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้ เทคนิค KWLH Plus ก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH PLUS กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลบ้านท้ายช้าง สังกัดเทศบาลเมืองพังงา จำนวน 30 คน เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH PLUS สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 3)แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH PLUS การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่า t – test แบบ Dependent ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH PLUS สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มี ประสิทธิภาพเท่ากับ 83.33/83.92 2) ความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยแบบ ฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH PLUS หลังเรียนด้วยแบบฝึกสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH PLUS ในภาพรวมในระดับมาก

วรัญญา บุรินทร์รัตน์ (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความ ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ในการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับ เทคนิค KWL plus โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการอ่านจับใจความระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้ในการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL plus 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ในการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL plus เป็น การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) มีแบบแผน การวิจัยแบบ Pre Experimental Design แบบ One Group Pretest Posttest Design กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนสมุทรสาครวุฒิชัย อำเภอเมือง

จังหวัดสมุทรสาคร ที่กำลังเรียนใน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 30 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL plus 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่องการอ่านจับใจความ 3) แบบสอบถามความคิดเห็น ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความ โดยใช้การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับ เทคนิค KWL plus การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที่ แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 2) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการ เรียนรู้จากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ KWL Plus พบว่า การจัดการเรียนการสอนด้วย KWL Plus เป็นการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการอ่าน โดยนำความรู้เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิค DR – TA

กัญญาภัค มุลศรีแก้ว (2553) ได้ศึกษาผลการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการตั้งคำถามเทคนิค DR-TA ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการตั้งคำถามเทคนิค DR-TA ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 2) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนา ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการตั้งคำถาม เทคนิค DR-TA ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านของนักเรียนที่เรียน โดยการตั้งคำถามเทคนิค DR-TA ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านตะเคียนบังอิ้ง อำเภอชูขันธุ์ จังหวัดศรีสะเกษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 1 ห้อง รวมนักเรียนทั้งสิ้น 27 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการตั้งคำถาม เทคนิค DR-TA จำนวน 4 แผน และ 2) แบบทดสอบทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบ สมมติฐานใช้ Dependent t-test ผลการศึกษา พบว่า 1) ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเท่ากับ 73.31 /75.06 2) ค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการตั้งคำถาม เทคนิค DR-TA ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน ร้อยละ 59.10 3) นักเรียนที่เรียนรู้ด้านทักษะการอ่าน โดยการตั้งคำถามเทคนิค DR-TA มีทักษะการ อ่านภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากรวบรวม คำบุญเรือง (2556) ได้พัฒนาแผนการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการสอนอ่านแบบ DR-TA มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการสอนอ่านแบบ DR-TA (Directed reading - thinking activity) ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $E1/ E2 = 80/80$ 2) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญด้วยการสอนอ่าน กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านเขวาสีอุบล "รัฐประชาวิทยากร" สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 1 จำนวน 11 คน ดำเนินการวิจัยโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One group pretest-posttest design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการสอนอ่าน จำนวน 7 แผน 2) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความ จำนวน 35 ข้อ และ 3) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนจำนวน 15 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการสอนอ่านแบบ DR-TA มีค่าเท่ากับ $E1/E2 = 87.79/93.77$ สูงกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้คือ $E1/E2 = 80/80$ 2) ทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การสอนอ่านแบบ DR-TA หลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการสอนอ่านจับใจความสำคัญ โดยการสอนอ่าน DR-TA โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 2) ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบ DR - TA และ 3) ศึกษาความคิดเห็นต่อการใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบ DR-TA กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแก่งศรีวิทยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 45 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนหลัง (One Group Pretest – Posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมการสอนแบบ DR - TA เพื่อส่งเสริมความคิดรวบยอดในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ชุด 2) แบบทดสอบวัดความคิดรวบยอดในการอ่านภาษาอังกฤษ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบ DR - TA ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open - ended questionnaire) โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัย พบว่า 1) ชุดกิจกรรมการสอนแบบ DR - TA เพื่อส่งเสริมความคิดรวบยอดในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 75.70/75.46 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75 2) ความคิดรวบยอดในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลการศึกษาความคิดเห็นต่อการใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบ DR - TA เพื่อส่งเสริมความคิดรวบยอดในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ประโยชน์ที่ได้รับ นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการเขียนแผนผังมโนทัศน์ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียนและแสดงความคิดอย่างสร้างสรรค์ ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านจับใจความมากขึ้น และขั้นตอนการอ่านแบบ DR-TA มีขั้นตอนที่ละเอียดชัดเจนและเข้าใจง่ายเหมาะสมสำหรับนักเรียนอีกทั้งเนื้อหาทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน ทำให้นักเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ มากขึ้น สิ่งที่ต้องปรับปรุงหรือแก้ไข ได้แก่ คำศัพท์บางคำยากเกินไป บางเนื้อหาให้เวลาน้อยเกินไปควรปรับปรุงให้เหมาะกับเวลา ควรคล่องกลุ่มทำกิจกรรมทุกชั่วโมง อีกทั้งบางคำถามที่ให้นักเรียนคาดเดาก็ยากเกินไป บางคำถามก็ง่ายเกินไป ควรปรับให้เหมาะสม และสิ่งที่ควรเพิ่มเติม ได้แก่ นักเรียนอยากให้อัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษให้นักเรียนทุกคนได้ฝึกทุกชั่วโมงที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเวลาครูอธิบายเพิ่มเติมควรอธิบายทั้งห้องไม่ควรอธิบายหลายๆ ครั้ง กับหลายๆ กลุ่มอยากให้มีเพิ่มเติมเนื้อหาที่เป็นวรรณคดีบทร้อยกรอง หรือบทกวีด้วยและอยากให้ครูแบ่งเป็นชุดกิจกรรมการสอนให้เล็กลงเพื่อสะดวกต่อการที่นักเรียนจะยืมไปศึกษาด้วยตนเองนอกเวลาเรียนหรือที่บ้านได้

อุมาวดี น้อยพลี (2559) ได้ศึกษาความสามารถอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีภาวะเสี่ยงต่อความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยฝึกทักษะอ่านจับ

ใจความสำคัญโดยใช้เทคนิค DR – TA โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีภาวะเสี่ยงต่อความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยฝึกทักษะอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิค DR – TA กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมืองตลิ่งพิทยาสรรพ อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ซึ่งเลือกโดยวิธีเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบฝึกทักษะอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิค DR – TA ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีภาวะเสี่ยงต่อความบกพร่องทางการเรียนรู้หลังการสอนอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิค DR – TA อยู่ในระดับดี 2) ความสามารถอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีภาวะเสี่ยงต่อความบกพร่องทางการเรียนรู้หลังฝึกทักษะอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิค DR – TA สูงขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับเทคนิค DR – TA พบว่า การสอนอ่านด้วยเทคนิค DR – TA เป็นวิธีการสอนที่ฝึกกระบวนการคิด การใช้ภาษาตามธรรมชาติของการเรียนรู้ของเด็ก ฝึกการคาดเดาเนื้อหาล่วงหน้า เพื่อเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ก่อนการอ่าน ฝึกการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณด้วยการใช้ความคิดก่อนการอ่าน ขณะอ่าน และหลังการอ่าน การสอนอ่านด้วยเทคนิค DR – TA จึงเป็นวิธีหนึ่งซึ่งช่วยให้การอ่านจับใจความประสบความสำเร็จมากขึ้น

2. งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการสอนแบบ KWL Plus

Carr and Ogel (1987) ได้พัฒนากระบวนการ KWL Plus และได้ทำการศึกษากับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา 3 แห่ง ซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนอ่อน และนักเรียนที่อยู่ในคลินิกซ่อมเสริม ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนสามารถถ่ายโอนกระบวนการ KWL Plus ไปสู่สถานการณ์อ่านอื่นๆ ได้และกระบวนการ KWL Plus ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่าน และการย่อความได้ดีขึ้น

Hendrix Mustaufik (2013) ได้ศึกษาประสิทธิผลของกลวิธีการสอนแบบ KWL Plus ที่มีผลต่อการอ่านจับใจความของนักเรียน พบว่า กลวิธีการสอนแบบ KWL Plus มีผลต่อการพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Mohammad Hussein Hamdan (2014) ได้ศึกษาประสิทธิผลของ KWL-Plus ในการพัฒนาการอ่านความเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 ของนักเรียนชายชาวจอร์แดน พบว่า เทคนิค KWL-Plus มีประโยชน์และมีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนในการพัฒนาประสบการณ์ในการอ่าน นักเรียนมีความสามารถในการสรุปประเด็นการอ่านการทำแผนที่ความคิดหลักและการทำความเข้าใจข้อความได้ดียิ่งขึ้น

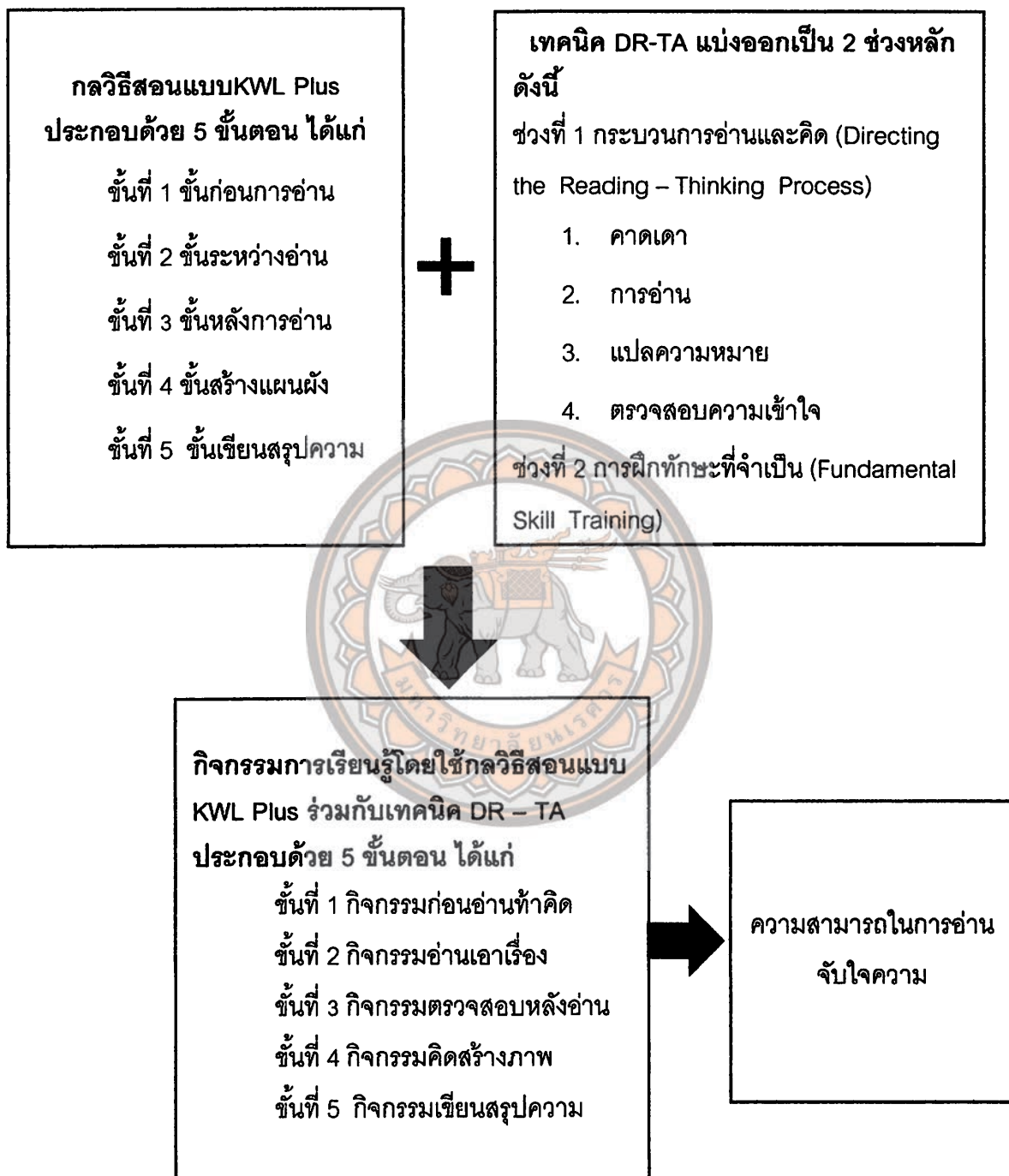
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิค DR – TA

Connie Eilar Renn (1999) ได้ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค DR – TA กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ DR - TA มีความเข้าใจในการอ่านที่สูงขึ้น และมีคะแนนมากกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้วิธีการแบบ DRA แบบดั้งเดิม

Talal Abd Al- Hameed Al Odwan (2012) ได้ศึกษาผลการใช้เทคนิค DR – TA ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจในภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในประเทศจอร์แดน พบว่า การใช้เทคนิค DR – TA ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านเพิ่มมากขึ้นเพราะการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นจึงทำให้ผู้เรียนเกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันมากขึ้นอีกด้วย จึงกล่าวได้ว่าการใช้เทคนิค DR – TA ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยเพิ่มทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Abdullah Hasan (2018) ได้ศึกษาผลของวิธีการสอนแบบ DRA และ DR-TA ที่มีต่อการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของรัฐอิสลาม ผลการวิจัยพบว่า วิธีการสอนแบบ DRA และ DR-TA สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจได้เป็นอย่างดี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 4 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งมีขั้นตอนและรายละเอียดการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

แหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 รองศาสตราจารย์ ดร. ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ อาจารย์ผู้สอนประจำภาควิชาการศึกษาสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

1.2 นางสาวสุภาพร แสนแทน คีษานีเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

1.3 นางสาวทวีศิลป์ โสดีถาวร ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านนาล้อม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

1.4 นางอนัญลักษณ์ ชวงเป้า ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านชาติตระการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

1.5 นางอัมพวรรณ วงศ์ด้วง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านชาติตระการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่พัฒนาขึ้น โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ขั้นทดลองกลุ่มย่อย นำกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญและได้แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเนินสุวรรณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา ภาษา เวลา และสื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.2 ขั้นทดลองภาคสนาม นำกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนวัดบ้านดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 20 คน เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2. แบบประเมินความเหมาะสมในองค์ประกอบต่างๆของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1.1 ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎี หลักการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA

1.3 กำหนดเนื้อหาที่จะใช้ในการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 8 หัวข้อ จำนวน 16 ชั่วโมง ดังนี้

ตาราง 5 แสดงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง อ่านอย่างไรให้ได้ความ

สาระ/ มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่าน สร้างความรู้และ ความคิดเพื่อนำไปใช้ ตัดสินใจแก้ปัญหาใน การดำเนินชีวิต และมี นิสัยรักการอ่าน	ป.3/3 ตั้งคำถามและตอบ คำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน ป.3/4 ลำดับเหตุการณ์และ คาดคะเนเหตุการณ์จาก เรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผล ประกอบ ป.3/5 สรุปความรู้และ ข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อ นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	การอ่านจับใจความจากสื่อ ต่างๆเช่น - นิทานหรือเรื่องเกี่ยวกับ ท้องถื่น - เรื่องเล่าสั้นๆ - บทเพลงและบทร้อยกรอง - บทเรียนในกลุ่มสาระการ เรียนรู้อื่น - ข่าวและเหตุการณ์ใน ชีวิตประจำวัน	16

จากตารางมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง อ่านอย่างไรให้ได้ความ สามารถสร้างเนื้อหาของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยแบ่งเป็น 8 กิจกรรมการเรียนรู้ คือ

1. การอ่านจับใจความจากนิทาน
2. การอ่านจับใจความจากเพลง
3. การอ่านจับใจความจากข่าว
4. การอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น
5. การอ่านจับใจความจากบทความ
6. การอ่านจับใจความจากโฆษณา
7. การอ่านจับใจความจากบทร้อยกรอง
8. การอ่านจับใจความจากสารคดี

1.4 สังเคราะห์รูปแบบและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอน แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนอ่านทำคิด

ครูกระตุ้นความรู้เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับหัวข้อของบทอ่านและเนื้อหาในบทอ่านโดยให้นักเรียนดูรูปภาพหรือเล่นเกมการศึกษา จากนั้นครูตั้งคำถามให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการคาดเดาเนื้อหาของเรื่องแล้วเขียนคำตอบของนักเรียนลงในบันทึกคำถามช่อง K

ขั้นที่ 2 กิจกรรมอ่านเอาเรื่อง

นักเรียนอ่านเนื้อหาในบทอ่าน โดยมีการกำหนดขั้นตอนในการอ่าน ดังนี้

1.1 อ่านผ่านๆ เพื่อให้รู้ว่าเรื่องที่อ่านคือเรื่องอะไร จุดใดเป็นจุดสำคัญของเรื่อง

1.2 อ่านให้ละเอียด เพื่อทำความเข้าใจอย่างชัดเจน ไม่ควรหยุดอ่านระหว่างเรื่อง

1.3 อ่านซ้ำตอนที่ไมเข้าใจและตรวจสอบความเข้าใจบางตอนให้แน่นอนถูกต้อง หลังจากอ่านเสร็จแล้วให้แต่ละกลุ่มช่วยกันเลือกคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายแล้วช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์นั้นๆจากพจนานุกรมจากนั้นครูให้นักเรียนเขียนคำถามที่สงสัยเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน แล้วบันทึกคำถามลงในช่อง W

ขั้นที่ 3 กิจกรรมตรวจสอบหลังอ่าน

ครูถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน แล้วให้

นักเรียนหาคำตอบจากการกำหนดคำถามจากชั้นที่ 2 แล้วบันทึกลงในช่อง L จากนั้นนักเรียนทำแบบฝึกหัด

ชั้นที่ 4 กิจกรรมคิดสร้างภาพ

นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากชั้นที่ 1- 3 มาเขียนเป็นแผนภาพความคิดให้สัมพันธ์กัน

ชั้นที่ 5 กิจกรรมเขียนสรุปความ

นักเรียนเขียนสรุปเป็นความเรียงจากประเด็นสำคัญในแผนภาพความคิด

1.5 ดำเนินการคัดเลือกบทอ่านโดยคำนึงถึงพัฒนาการของเด็กในแต่ละช่วงวัย ซึ่งบทอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จะมีเนื้อหาที่ส่งเสริมและสร้างจินตนาการ พัฒนาทักษะกระบวนการคิด สนุกสนานเพลิดเพลิน ชวนติดตาม เป็นตัวอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต ส่งเสริมคุณธรรมและศีลธรรมอันดี

1.6 ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ใช้เวลาในการเรียน 16 ชั่วโมง ประกอบด้วย 8 แผนการจัดการเรียนรู้ คือ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทาน
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านจับใจความจากเพลง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การอ่านจับใจความจากข่าว
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การอ่านจับใจความจากบทความ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การอ่านจับใจความจากโฆษณา
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง การอ่านจับใจความจากบทร้อยกรอง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง การอ่านจับใจความจากสารคดี
 แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ มีรายละเอียด ดังนี้

1. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด
2. สาระสำคัญ
3. จุดประสงค์การเรียนรู้
4. สาระการเรียนรู้
5. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA

6. ชิ้นงาน / ภาระงาน
7. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
8. การวัดและประเมินผล

1.6 นำกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำในส่วนที่ยังบกพร่องและนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.7 นำกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในองค์ประกอบต่างๆตามแบบประเมินความเหมาะสม ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 103) โดยพิจารณาระดับความเหมาะสมในภาพรวมของผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งเกณฑ์ขั้นต่ำในการพิจารณาว่ากิจกรรมการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมต้องมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ไม่เกิน 1.00

1.8 ปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในส่วนที่บกพร่องตามคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ

1.10 นำกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปหาดัชนีประสิทธิผล ดังนี้

1.10.1 ชั้นทดลองกลุ่มย่อย นำกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญและได้แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเนินสุวรรณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มเก่ง กลางและอ่อน อย่างละ 1 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา ภาษา เวลา และสื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แล้วนำข้อบกพร่องที่พบมาปรับปรุงแก้ไข

1.10.2 ชั้นทดลองภาคสนาม นำกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนวัดบ้านดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 20 คน เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

1.11 ปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่องของผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และจัดพิมพ์เป็นเอกสารฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แบบประเมินความเหมาะสมในองค์ประกอบต่างๆของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดำเนินการ ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับรูปแบบการสร้างแบบประเมินความเหมาะสมในองค์ประกอบต่างๆของกิจกรรมการเรียนรู้

2.2 กำหนดกรอบเนื้อหาและหัวข้อที่ต้องการประเมิน ดังนี้

2.2.1 สาระสำคัญ

2.2.2 จุดประสงค์การเรียนรู้

2.2.3 สาระการเรียนรู้

2.2.4 กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับ

เทคนิค DR – TA

2.2.5 ชิ้นงาน / ภาระงาน

2.2.6 สื่อและแหล่งการเรียนรู้

2.2.7 การวัดและประเมินผล

2.3 ดำเนินการสร้างแบบประเมินความเหมาะสมในองค์ประกอบต่างๆของกิจกรรม

การเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 103) ซึ่งกำหนดความหมายของความเหมาะสม ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

2.4 นำแบบประเมินความเหมาะสมในองค์ประกอบต่างๆของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความชัดเจนทางภาษาและความถูกต้องตามเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.5 นำแบบประเมินความเหมาะสมในองค์ประกอบต่างๆของกิจกรรมการเรียนรู้ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การแปลความหมายตามเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 103) ดังนี้

- 4.51 – 5.00 องค์ประกอบต่างๆกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมมากที่สุด
- 3.51 – 4.50 องค์ประกอบต่างๆกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมมาก
- 2.51 – 3.50 องค์ประกอบต่างๆกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมปานกลาง
- 1.51 - 2.50 องค์ประกอบต่างๆกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมน้อย
- 1.00 – 1.50 องค์ประกอบต่างๆกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

โดยเกณฑ์ที่ยอมรับได้ คือ มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปและมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

(S.D.) \leq 1

2.6 ปรับปรุง แก้ไข แบบประเมินความเหมาะสมในองค์ประกอบต่างๆของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1.1 ติดต่อ ประสานงานกับทางบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อทำการออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยถึงผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบหาความเหมาะสมใน

องค์ประกอบต่างๆของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA

1.2 นัดหมายผู้เชี่ยวชาญเพื่อส่งกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA พร้อมแบบประเมินความเหมาะสมในองค์ประกอบต่างๆของกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เชี่ยวชาญตามวันและเวลาดังกล่าว นัดหมายวันและเวลาในการรับแบบประเมินความเหมาะสมดังกล่าวคืน

1.3 รับกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA และแบบประเมินความเหมาะสมในองค์ประกอบต่างๆของกิจกรรมการเรียนรู้คืนด้วยตนเอง ตามวันและเวลาที่นัดหมาย เพื่อนำไปปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.4 นัดหมายผู้เชี่ยวชาญเพื่อเสนอกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA ที่ปรับปรุงแล้ว พร้อมแบบประเมินความเหมาะสมในองค์ประกอบต่างๆของกิจกรรมการเรียนรู้แล้วนัดหมายวันและเวลาในการรับแบบประเมินความเหมาะสมคืน

1.5 รับกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA และแบบประเมินคืนด้วยตนเองตามวันและเวลาที่นัดหมาย เพื่อนำไปทดลองใช้จริง

2. การหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

2.1 ติดต่อประสานงานกับทางบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อออกหนังสือขอความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยถึงผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินสุวรรณ จังหวัดพิษณุโลก เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

2.2 ดำเนินการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเนินสุวรรณ จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 3 คน โดยใช้เวลานานละ 2 ชั่วโมง ในช่วงเวลา 13.00 – 15.00 น. เป็นเวลา 8 วัน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรม ภาษา เนื้อหา เวลา สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้

2.3 ดำเนินการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนวัดบ้านดง จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 20 คน โดยใช้

เวลาวันละ 2 ชั่วโมง ในช่วงเวลา 13.00 – 15.00 น. เป็นเวลา 8 วัน เมื่อทดลองใช้กิจกรรมจนครบทุกกิจกรรมแล้ว ผู้วิจัยจึงได้นัดหมายนักเรียนเพื่อทำการทดสอบแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยในวัดถัดไป

2.4 นำคะแนนที่ได้มาทำการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

1.1 นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดค่าเฉลี่ยไว้ 5 ระดับ และแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 103)

4.51 – 5.00	องค์ประกอบต่างๆของกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	องค์ประกอบต่างๆของกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	องค์ประกอบต่างๆของกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมปานกลาง
1.50 – 2.50	องค์ประกอบต่างๆของกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	องค์ประกอบต่างๆของกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมน้อยที่สุด

2. การหาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการหาร้อยละของค่าเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยหลังเรียน

ขั้นตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

แหล่งข้อมูล

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเนินทอง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 27 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งคละความสามารถของผู้เรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย

การดำเนินการสร้างเครื่องมือ

การสร้างแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาหนังสือ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการเขียนข้อสอบและวิธีการสร้างข้อสอบเขียนตอบ การวัดและประเมินผลของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2. ศึกษาขอบเขตเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามโครงสร้างหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เรื่อง การอ่านจับใจความ

3. สร้างแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย เป็นข้อสอบแบบอัตนัย จำนวน 20 ข้อ นำไปใช้จริง จำนวน 10 ข้อ โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

ตาราง 6 แสดงโครงสร้างแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย

เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ ที่สร้าง	จำนวนข้อสอบ ที่ต้องการจริง
1.การอ่านจับใจความ จากบทความ 2.การอ่านจับใจความ จากเพลง	1. ระบุใจความสำคัญและ แนวคิดสำคัญของเรื่องได้ ถูกต้อง	4	2
1.การอ่านจับใจความ จากเรื่องสั้น 2.การอ่านจับใจความ จากบทความ	2. บอกจุดมุ่งหมายของ ผู้เขียนได้	4	2
1.การอ่านจับใจความ จากสารคดี 2.การอ่านจับใจความ จากโฆษณา	3. ตอบคำถามจากเรื่องโดย ใช้เหตุผลประกอบได้อย่าง เหมาะสม	4	2
1. การอ่านจับใจ ความจากข่าว 2. การอ่านจับ ใจความเรื่องสั้น	4. คาดคะเนเหตุการณ์จาก เรื่องที่ย่านได้	4	2
1.การอ่านจับใจความ นิทาน 2.การอ่านจับใจความ บทร้อยกรอง	5.ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่าน ได้	4	2
	รวม	20	10

4. สร้างเกณฑ์การให้คะแนนในการตรวจแบบวัดความสามารถด้านการอ่าน
จับใจความภาษาไทย

5. นำแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 3 เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบ ขอคำแนะนำและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

6. นำเกณฑ์ในการตรวจแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม และปรับปรุงแก้ไขตาม ข้อเสนอแนะ

7. นำแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 ที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ได้แก่

7.1 ดร. สายฝน วิบูลย์สรณ์ อาจารย์ผู้สอนประจำภาควิชาการศึกษา สาขาวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

7.2 นางสาวสุภาพร แสนแทนศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

7.3 นางสาวทวีศิลป์ โสเถติถาวร ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านนาล้อม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

7.4 นางเตือนใจ โพธิ์ทอง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านนาเปอะ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

7.5 นางชรินทร์ พลนิ่ม ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านชาติตระการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องโดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้
ให้ +1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้
ให้ 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้
ให้ -1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่ได้วัดได้ตามจุดประสงค์

การเรียนรู้

8. นำข้อมูลมาเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย,ม.ป.ป.,หน้า 181) โดยข้อสอบต้องมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

9. นำแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยที่ปรับปรุงแล้ว จำนวน 20 ข้อ ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนวัดบ้านดง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 20 คน แล้วนำผลการตรวจมาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบวัด ความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ดังนี้

9.1 หาความยาก (P) โดยใช้วิธีของวิทนีและซาเบอร์ (Whitney, D.R. & Sabers, D.L.) พิจารณาเกณฑ์คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากระหว่าง 0.2 – 0.8

ได้แบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยที่มีค่าความยากตั้งแต่ 0.35 – 0.90 คัดเลือกโดยยึดจากตารางวิเคราะห์ข้อสอบ

9.2 ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ใช้วิธีของวิทนีย์และซาเบอร์ (Whitney, D.R.& Sabers, D.L.) พิจารณาเกณฑ์ในการเลือกที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ได้แบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.00 – 0.60 คัดเลือกโดยยึดจากตารางวิเคราะห์ข้อสอบ

จากการพิจารณาค่าความยากและอำนาจจำแนก พบว่า แบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยที่สร้างขึ้นไม่สามารถนำมาใช้ได้ทุกข้อ เนื่องจากเมื่อพิจารณาค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกมีค่าไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด จึงคัดเลือกแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย เพื่อนำไปใช้ในการทดลอง จำนวน 10 ข้อ

9.3 ค่าความเชื่อมั่น โดยนำแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยทั้ง 10 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbrach) (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ, 2540, หน้า 183) พบว่ามีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.92

10. นำแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยมาจัดพิมพ์แบบวัดเป็น ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

แบบแผนการทดลอง

แบบแผนการวิจัยที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ

One – Group Pretest – Posttest Design (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 240) โดยมีแบบแผนการทดลอง ดังนี้

ทดสอบก่อนเรียน	การจัดกระทำ	ทดสอบหลังเรียน
T_1	X	T_2

เมื่อ T_1 แทน การทดสอบก่อนเรียน

X แทน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับ

เทคนิค DR – TA

T_2 แทน การทดสอบหลังเรียน

ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง

1. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเนินทอง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 27 คน

2. ดำเนินการทดลองโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 8 กิจกรรม รวมเวลา 16 ชั่วโมง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. การอ่านจับใจความจากนิทาน	2 ชั่วโมง
2. การอ่านจับใจความจากเพลง	2 ชั่วโมง
3. การอ่านจับใจความจากข่าว	2 ชั่วโมง
4. การอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น	2 ชั่วโมง
5. การอ่านจับใจความจากบทความ	2 ชั่วโมง
6. การอ่านจับใจความจากโฆษณา	2 ชั่วโมง
7. การอ่านจับใจความจากบทร้อยกรอง	2 ชั่วโมง
8. การอ่านจับใจความจากสารคดี	2 ชั่วโมง

3. หลังจากผู้ศึกษาทำการทดลองเสร็จสิ้น ผู้ศึกษาทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) ด้วยแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบวัดความสามารถชุดเดิม

4. นำคำตอบของนักเรียนมาตรวจให้คะแนน

5. นำผลการตรวจให้คะแนนไปทำการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการทดสอบค่าที (t – test Dependent)

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

แหล่งข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเนินทอง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 27 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งลดความสามารถของผู้เรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การดำเนินการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA โดยดำเนินการตามกระบวนการสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ เพื่อให้ได้แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีคุณภาพตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน ทั้งรูปแบบ วิธีการและขั้นตอนในการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ
2. กำหนดประเด็นเนื้อหาที่ต้องการประเมินความพึงพอใจ
3. สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ
4. นำแบบประเมินความพึงพอใจเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำ
5. ปรับปรุงแบบประเมินความพึงพอใจตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา
6. ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินความพึงพอใจตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA มาวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA มาตรวจให้คะแนน ดังนี้

5 คะแนน เมื่อนักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด

4 คะแนน เมื่อนักเรียนมีความพึงพอใจมาก

3 คะแนน เมื่อนักเรียนมีความพึงพอใจปานกลาง

2 คะแนน เมื่อนักเรียนมีความพึงพอใจน้อย

1 คะแนน เมื่อนักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด

2. นำผลการให้คะแนนมาทำการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 103)

4.51 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนโดยใช้สูตร (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, 2541, หน้า 48)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร ดังนี้ (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, 2541, หน้า 86)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนรวมทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 การทดสอบหาความตรงเชิงเนื้อหา (Validity) โดยใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง IOC (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 123)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
N แทน จำนวนผู้ผู้เชี่ยวชาญ

2.2 หาค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยวิเคราะห์ข้อสอบอัตนัย เรียงคะแนนจากมากไปน้อย แล้วแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ กลุ่มละ 27 % ของวิทนีย์และซาเบอร์ (Whitney, D.R. & Sabers, D.L.)

$$P = \frac{\sum H + \sum L - (2NS_{\min})}{2N(S_{\max} - S_{\min})}$$

$$r = \frac{\sum H - \sum L}{N(S_{\max} - S_{\min})}$$

P	แทน	ค่าความยากง่ายของข้อสอบเป็นรายข้อ
r	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบเป็นรายข้อ
\sum^H	แทน	ผลรวมคะแนนของกลุ่มสูงที่ตอบข้อสอบข้อนั้น
\sum^L	แทน	ผลรวมคะแนนของกลุ่มต่ำที่ตอบข้อสอบข้อนั้น
S_{max}	แทน	คะแนนที่ทำได้สูงสุด ของข้อสอบข้อนั้น
S_{min}	แทน	คะแนนที่ทำได้ต่ำสุด ของข้อสอบข้อนั้น
N	แทน	จำนวนคนที่ทำข้อสอบข้อนั้นในกลุ่มสูง (หรือกลุ่มต่ำ)

2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยคำนวณจากสูตรวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	K	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของแต่ละข้อ
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวม

2.4 การหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สูตร E.I. สามารถคำนวณได้จากสูตร ดังนี้ (เฉติญ กิจระการ , 2546 หน้า 1-6)

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}$$

3. สถิติในการทดสอบสมมุติฐาน

การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนก่อนเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA กับหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบ t – test แบบ Dependent ใช้สูตร ดังนี้ (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 104)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

$$df = N-1$$

เมื่อ D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่ (ก่อนและหลังเรียน)

N แทน จำนวนผู้เรียนทั้งหมดในกลุ่ม

$\sum D$ แทน ผลรวมของความแตกต่างจากการเปรียบเทียบกันเป็นรายบุคคล ระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน

$\sum D^2$ แทน ผลรวมยกกำลังสองของความแตกต่างจากการเปรียบเทียบกันเป็นรายบุคคล ระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีดังนี้

1. ผลการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2. ผลการตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3. ผลการหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. ผลการสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในครั้งนี้ได้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนอ่านทำคิด

ครูกระตุ้นความรู้เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับหัวข้อของบทอ่านและเนื้อหาในบทอ่านโดยให้นักเรียนดูรูปภาพหรือเล่นเกมการศึกษา จากนั้นครูตั้งคำถามให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการคาดเดาเนื้อหาของเรื่องแล้วเขียนคำตอบของนักเรียนลงในบันทึกคำถามช่อง K

ขั้นที่ 2 กิจกรรมอ่านเอาเรื่อง

นักเรียนอ่านเนื้อหาในบทอ่าน โดยมีการกำหนดขั้นตอนในการอ่าน ดังนี้

2.1 อ่านผ่านๆ เพื่อให้รู้ว่าเรื่องที่อ่านคือเรื่องอะไร จุดใดเป็นจุดสำคัญของเรื่อง

2.2 อ่านให้ละเอียด เพื่อทำความเข้าใจอย่างชัดเจน ไม่ควรหยุดอ่านระหว่างเรื่อง

2.3 อ่านซ้ำตอนที่ไม่เข้าใจและตรวจสอบความเข้าใจบางตอนให้แน่นอน ถูกลง หลังจากอ่านเสร็จแล้วให้แต่ละกลุ่มช่วยกันเลือกคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายแล้วช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์นั้นๆจากพจนานุกรมจากนั้นครูให้นักเรียนเขียนคำถามที่สงสัยเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน แล้วบันทึกคำถามลงในช่อง W

ขั้นที่ 3 กิจกรรมตรวจสอบหลังอ่าน

ครูถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน แล้วให้นักเรียนหาคำตอบจากการกำหนดคำถามจากขั้นที่ 2 แล้วบันทึกลงในช่อง L จากนั้นนักเรียนทำแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 4 กิจกรรมคิดสร้างภาพ

นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากขั้นที่ 1- 3 มาเขียนเป็นแผนภาพความคิดให้สัมพันธ์กัน

ขั้นที่ 5 กิจกรรมเขียนสรุปความ

นักเรียนเขียนสรุปเป็นความเรียงจากประเด็นสำคัญในแผนภาพความคิด

ซึ่งผู้ศึกษาได้นำกระบวนการทั้ง 5 ขั้นตอนข้างต้น มาสร้างเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ได้ 8 กิจกรรมการเรียนรู้ คือ

- กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทาน
- กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านจับใจความจากเพลง
- กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การอ่านจับใจความจากข่าว
- กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น
- กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การอ่านจับใจความจากบทความ
- กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การอ่านจับใจความจากโฆษณา
- กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง การอ่านจับใจความจากบทร้อยกรอง
- กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง การอ่านจับใจความจากสารคดี

2. ผลการตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 7 แสดงระดับความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

รายการประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. สารระสำคัญ			
1.1 สารระสำคัญสอดคล้องกับมาตรฐาน / ตัวชี้วัด	4.60	0.55	มากที่สุด
1.2 สารระสำคัญมีความถูกต้อง ชัดเจน เข้าใจง่าย	4.80	0.45	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.70	0.48	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้			
2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด	4.80	0.45	มากที่สุด
2.2 จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมที่วัด	4.80	0.45	มากที่สุด
ความสามารถด้านการอ่านจับใจความและประเมินผลได้			
รวมเฉลี่ย	4.80	0.42	มากที่สุด

ตาราง 7 (ต่อ)

รายการประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
3. สารการเรียนรู้			
3.1 สารการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
3.2 สารการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระสำคัญ	4.80	0.45	มากที่สุด
3.3 สารการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเวลา	4.60	0.55	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.73	0.46	มากที่สุด
4. กิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA			
4.1 ขั้นที่ 1 กิจกรรมคาดเดาเนื้อหา สามารถเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของผู้เรียนและกระตุ้นการคาดเดาเนื้อหาที่จะอ่านได้	4.40	0.55	มาก
4.2 ขั้นที่ 2 กิจกรรมอ่านเอาเรื่อง สามารถอ่านแล้วนำไปสู่การค้นพบคำตอบ	4.40	0.55	มาก
4.3 ขั้นที่ 3 กิจกรรมตรวจสอบหลังการอ่าน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน	4.60	0.55	มากที่สุด
4.4 ขั้นที่ 4 กิจกรรมคิดสร้างภาพ นำข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาจัดประเภทเป็นแผนภาพความคิด	4.60	0.55	มากที่สุด
4.5 ขั้นที่ 5 กิจกรรมเขียนสรุปความ สรุปความคิดรวบยอดจากแผนภูมิความคิดในรูปของการเขียนความเรียง	4.40	0.55	มาก
4.6 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการอ่านจับใจความ	4.40	0.89	มาก
4.7 กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	4.40	0.55	มาก
4.8 กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนค้นพบคำตอบด้วยตนเอง	4.60	0.55	มากที่สุด

ตาราง 7 (ต่อ)

รายการประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
4.9 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมกระบวนการอ่านอย่างกระตือรือร้นและมีเป้าหมายในการอ่าน	4.40	0.55	มาก
4.10 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับระยะเวลา	4.40	0.55	มาก
4.11 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน	4.40	0.55	มาก
รวมเฉลี่ย	4.45	0.54	มาก
5. ชิ้นงาน / ภาระงาน			
5.1 มีความสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
5.2 รูปแบบน่าสนใจ	4.60	0.55	มากที่สุด
5.3 เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน	4.40	0.55	มาก
รวมเฉลี่ย	4.53	0.52	มากที่สุด
6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้			
6.1 สื่อและแหล่งการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
6.2 สื่อและแหล่งการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
6.3 สื่อและแหล่งการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
6.4 สื่อและแหล่งการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน	4.40	0.55	มาก
รวมเฉลี่ย	4.50	0.51	มาก
7. การวัดและประเมินผล			
7.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
7.2 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด

ตาราง 7 (ต่อ)

รายการประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
7.3 การวัดและประเมินผลมีเกณฑ์การประเมินที่เหมาะสม	4.80	0.45	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.67	0.49	มากที่สุด
สรุปผลรวมเฉลี่ย	4.56	0.37	มากที่สุด

จากตาราง 7 พบว่า ผลการพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด และโดยภาพรวมค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.37)

3. ผลการหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

จากการทดลองนำกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเนินสุวรรณ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา ภาษา เวลา และสื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA ได้ผลดังนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนอ่านทำคิด นักเรียนดูรูปภาพหรือเล่นเกมการศึกษา เพื่อให้นักเรียนคาดเดาเนื้อหาของเรื่องที่กำลังจะอ่านนั้นจะเป็นอย่างไร เกี่ยวกับอะไร ครูพยายามกระตุ้นด้วยคำถามให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการคาดเดาเนื้อหาของเรื่องแล้วเขียนคำตอบของนักเรียนลงในบันทึกคำถามของ K เช่น จากกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทาน นักเรียนดูบัตรภาพต้นเหาะวัลย์และต้นตาล จากนั้นครูถามเกี่ยวกับประสบการณ์เดิมของนักเรียนว่ารู้จักต้นไม้ทั้งสองชนิดนี้หรือไม่ แล้วช่วยกันคาดเดาเนื้อหาของเรื่อง พบว่า นักเรียนรู้จัก

ต้นไม้อีกสองชนิดเป็นอย่างดี สามารถอธิบายถึงความแตกต่างของต้นไม้อีกสองชนิดได้ แต่การคาดเดาของนักเรียนยังไม่ถูกต้อง เพราะนักเรียนยังไม่สามารถเดาได้ว่าจะเกิดเหตุการณ์ใดขึ้นบ้างและมีความสับสนว่าจะตั้งคำถามว่าอย่างไร

ขั้นที่ 2 กิจกรรมอ่านเอาเรื่อง การให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องจนเข้าใจ จากนั้นให้แต่ละคนช่วยกันเลือกคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายแล้วช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์นั้นๆจากพจนานุกรม แล้วเขียนคำถามที่สงสัยเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน แล้วบันทึกคำถามลงในช่อง W จากกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทาน พบว่า นักเรียนยังจับใจความสำคัญของเรื่องไม่ได้ อ่านแล้วไม่สามารถตั้งประเด็นที่นักเรียนสงสัยเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ จึงทำให้ต้องใช้เวลาในชั้นตอนนี้เพิ่มมากขึ้น เพราะต้องกลับไปอ่านเรื่องหลายรอบ ทำให้ต้องมีการปรับเวลาในชั้นตอนนี้จากเดิม 15 นาที เพิ่มเป็น 20 นาที

ขั้นที่ 3 กิจกรรมตรวจสอบหลังอ่าน ครูถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน แล้วให้นักเรียนหาคำตอบจากการกำหนดคำถามจากขั้นที่ 2 แล้วบันทึกลงในช่อง L จากนั้นนักเรียนทำแบบฝึกหัด จากการสังเกตการทำกิจกรรมในขั้นนี้ พบว่า นักเรียนทั้งสามคนมีความมุ่งมั่นตั้งใจในการทำงานดีมาก มีความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม จึงทำให้งานเสร็จตรงตามเวลาที่กำหนด

ขั้นที่ 4 กิจกรรมคิดสร้างภาพ นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากขั้นที่ 1-3 มาเขียนเป็นแผนภาพความคิดให้สัมพันธ์กัน จากการทำกิจกรรมในขั้นนี้ พบว่า ในกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 นักเรียนทำงานค่อนข้างช้า เนื่องจากนักเรียนไม่เคยเขียนแผนภาพความคิดมาก่อน จึงทำให้งานไม่เสร็จตรงตามเวลาที่กำหนด ประกอบกับในใบงานนี้นักเรียนจะต้องตกแต่งและระบายสีให้สวยงาม จึงทำให้มีการปรับแก้เวลาให้เพิ่มมากขึ้น จากเดิมใช้เวลาในขั้นนี้ ประมาณ 20 นาที ปรับเวลาใหม่เป็น 30 นาที และเมื่อได้ปรับแก้เวลาให้มากขึ้น จึงทำให้ในกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2-8 นักเรียนสามารถเขียนแผนภาพความคิดได้เสร็จตรงตามเวลาที่กำหนด

ขั้นที่ 5 กิจกรรมเขียนสรุปความ นักเรียนเขียนสรุปเป็นความเรียงจากประเด็นสำคัญในแผนภาพความคิด จากการสังเกตการทำกิจกรรมในขั้นนี้ พบว่า ในกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1-3 นักเรียนทั้งสามคนยังเขียนสรุปใจความได้แต่ยังไม่สมบูรณ์ครบถ้วน และนักเรียนยังขาดการใช้คำที่สละสลวยในการนำมาเชื่อมประโยค ครูจึงต้องคอยให้คำแนะนำในเรื่องของการใช้คำเชื่อมให้ประโยคมีความสละสลวยมากขึ้น เมื่อนักเรียนได้รับคำแนะนำและปรับแก้ไขตามที่ครูชี้แนะ จึงทำให้การเขียนสรุปความในกิจกรรมการเรียนรู้ถัดไป นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความได้สมบูรณ์มากขึ้นรวมทั้งมีการใช้คำที่สละสลวยเพิ่มมากขึ้นด้วย

ภาพ 5 แสดงตัวอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียน จำนวน 3 คน

จากผลการตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา ภาษา เวลา และสื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่นำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเนินสุวรรณ จำนวน 3 คน ได้ผลดังตาราง 8 ดังนี้

ตาราง 8 แสดงผลการตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหา ภาษา เวลา และสื่อที่ใช้ใน
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค
DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 คน

กิจกรรมการ เรียนรู้	รายการที่ตรวจสอบ				การปรับปรุง
	ด้านเนื้อหา	ด้านภาษา	ด้านเวลา	ด้านสื่อที่ใช้	
1. การอ่าน จับใจความ จากนิทาน	เนื้อหา มีความ เหมาะสม	ข้อความ พิมพ์ผิด	เวลาที่ใช้ใน กิจกรรมน้อย เกินไป	สื่อที่ใช้มี ความเหมาะ สม	1. แก้ไขข้อความ ส่วนที่ผิด คือ คำ ว่า " พันธุ์ "
					2. ปรับเวลาใน ชั้นที่ 2 กิจกรรม อ่านเอาเรื่องจาก เดิม 15 นาที เป็น 20 นาที ชั้นที่ 4 กิจกรรม คิดสร้างภาพให้ มากขึ้น จากเดิม 20 นาที เป็น 30 นาที
2. การอ่าน จับใจความ จากเพลง	เนื้อหา มีความ เหมาะสม	ภาษาที่ใช้ เหมาะสม	เวลาที่ใช้ใน กิจกรรม เหมาะสม	สื่อที่ใช้มี ความ เหมาะสม	-
3. การอ่าน จับใจความ จากข่าว	เนื้อหา มีความ เหมาะสม	ข้อความ พิมพ์ผิด	เวลาที่ใช้ใน กิจกรรม เหมาะสม	สื่อที่ใช้มี ความ เหมาะสม	1. แก้ไขข้อความ ส่วนที่ผิด คือ คำ ว่า " สูญพันธุ์ "
4. การอ่าน จับใจความ จากเรื่องสั้น	เนื้อหา มีความ เหมาะสม	ภาษาที่ใช้ เหมาะสม	เวลาที่ใช้ใน กิจกรรม เหมาะสม	สื่อที่ใช้มี ความ เหมาะสม	-

ตาราง 8 (ต่อ)

กิจกรรมการ เรียนรู้	รายการที่ตรวจสอบ				การปรับปรุง
	ด้านเนื้อหา	ด้านภาษา	ด้านเวลา	ด้านสื่อที่ใช้	
5. การอ่าน จับใจความ จากบทความ	เนื้อหา มีความ เหมาะสม	ภาษาที่ใช้ เหมาะสม	เวลาที่ใช้ใน กิจกรรม เหมาะสม	สื่อที่ใช้มี ความ เหมาะสม	-
6. การอ่าน จับใจความ จากโฆษณา	เนื้อหา มีความ เหมาะสม	ภาษาที่ใช้ เหมาะสม	เวลาที่ใช้ใน กิจกรรมน้อย เกินไป	สื่อที่ใช้มี ความ เหมาะสม	ปรับเวลาขั้นตอน ที่ 2 กิจกรรมอ่าน เอาเรื่องจากเดิม 15 นาที เป็น 20 นาที
7. การอ่าน จับใจความ จากบทร้อย กรอง	เนื้อหา มีความ เหมาะสม	ภาษาที่ใช้ เหมาะสม	เวลาที่ใช้ใน กิจกรรม เหมาะสม	สื่อที่ใช้มี ความ เหมาะสม	-
8. การอ่าน จับใจความ จากสารคดี	เนื้อหา มีความ เหมาะสม	ภาษาที่ใช้ เหมาะสม	เวลาที่ใช้ใน กิจกรรม เหมาะสม	สื่อที่ใช้มี ความ เหมาะสม	-

จากตาราง 8 พบว่า การตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหา ภาษา เวลา และสื่อที่ใช้ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้รับการปรับปรุงด้านภาษาและเวลาที่ใช้ในกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทาน กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การอ่านจับใจความจากข่าวและ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การอ่านจับใจความจากโฆษณา โดยปรับแก้ไขข้อความที่พิมพ์ผิด และปรับเวลาบางขั้นตอนให้มากขึ้น ส่วนกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีเนื้อหา ภาษา เวลาและสื่อที่ใช้มีความเหมาะสม ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านจับใจความจากเพลง กิจกรรมการ

เรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การอ่านจับใจความจากบทความ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง การอ่านจับใจความจากบทร้อยกรองและกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง การอ่านจับใจความจากสารคดี

จากการทดลองนำกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนวัดบ้านดง จำนวน 20 คน เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 8 กิจกรรม นักเรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี และมีความกระตือรือร้นในการทำงาน ครูสร้างบรรยากาศในการเรียนอย่างสนุกสนานจึงทำให้นักเรียนเกิดความสงสัยใคร่รู้ในการหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน ดังภาพ 6

ภาพ 6 แสดงตัวอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียน จำนวน 20 คน

ประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA ทั้ง 5 ขั้นตอน ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังตาราง 9

ตาราง 9 แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ผลรวมคะแนน		ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.)
		ทดสอบก่อนเรียน	ทดสอบหลังเรียน	
20	18	75	254	0.6281

จากตาราง 9 พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.6281 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยเพิ่มขึ้น 0.6281 หรือคิดเป็นร้อยละ 62.81

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

จากการทดลองนำกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA ไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง พบว่า นักเรียนมีความสนุกสนานจากการร่วมกิจกรรมและมีความตั้งใจในการเรียนรู้และการทำงาน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในกลุ่มในการช่วยกันทำตาราง KWL – Chart จึงทำให้เกิดความคิดที่หลากหลายและนำไปสู่การคาดเดาและตั้งคำถามที่ดีและสามารถคาดเดาได้ถูกต้องในหลายๆกิจกรรม รวมถึงการทำแบบฝึกหัดและแผนภาพความคิดที่นักเรียนสามารถเขียนสรุปความคิดสำคัญครอบคลุมประเด็นได้ถูกต้องและครบถ้วนดังภาพ

កម្មវិធីបង្រៀនសិក្សាស្រាវជ្រាវ ៧ ឆ្នាំ

កម្មវិធីបង្រៀនសិក្សាស្រាវជ្រាវ ៩ ឆ្នាំ

จะเห็นได้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยกระตุ้นความคิดอย่างเป็นระบบเป็นขั้นตอนเพื่อเป็นการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ โดยมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีลำดับขั้นตอนเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการคาดเดาเนื้อหา การอ่านแบบเป็นขั้นตอน การตั้งคำถาม การหาคำตอบ การสรุปใจความ เป็นแผนภาพความคิดและนำไปสู่การเขียนสรุปใจความด้วยภาษาของตนเอง จึงช่วยให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยหลังเรียนสูงขึ้น ดังตาราง 10

ตาราง 10 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (n = 27)

การทดสอบ	\bar{X}	S.D.	\bar{D}	S.D. _D	t	P
ก่อนเรียน	5.56	1.72				
หลังเรียน	12.67	2.04	7.11	1.31	28.19*	0.00

*P < .05

จากตาราง 10 พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.56 และ 12.67 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านผลผลิต			
10. การเรียนโดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TAช่วยให้นักเรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมการอ่านจับใจความในชีวิตประจำวันได้	4.41	0.80	มาก
11. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA	4.85	0.53	มากที่สุด
12. การเรียนโดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TAช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน	4.52	0.64	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.59	0.69	มากที่สุด
สรุปผลรวมเฉลี่ย	4.42	0.36	มาก

จากตาราง 11 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.36) และเมื่อแยกเป็นรายด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้ดังนี้ ด้านผลผลิต ($\bar{X} = 4.59$, S.D.= 0.69) ด้านกระบวนการ ($\bar{X} = 4.50$, S.D.= 0.75) และด้านปัจจัยนำเข้า ($\bar{X} = 4.19$, S.D.= 0.85) ตามลำดับ

บทที่ 5

บทสรุป

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีข้อสรุปดังต่อไปนี้
 - 1.1 ผลการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีกระบวนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนอ่านทำคิด ขั้นที่ 2 กิจกรรมอ่านเอาเรื่อง ขั้นที่ 3 กิจกรรมตรวจสอบหลังอ่าน ขั้นที่ 4 กิจกรรมคิดสร้างภาพ ขั้นที่ 5 กิจกรรมเขียนสรุปความ จำนวน 8 กิจกรรมการเรียนรู้ คือ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทาน กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านจับใจความจากเพลง กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การอ่านจับใจความจากข่าว กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การอ่านจับใจความ

จากเรื่องสั้น กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การอ่านจับใจความจากบทความ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การอ่านจับใจความจากโฆษณา กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง การอ่านจับใจความจากบทร้อยกรอง กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง การอ่านจับใจความจากสารคดี

1.2 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า โดยภาพรวมกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.37)

1.3 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหา ภาษา เวลา และสื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 คน พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้รับการปรับปรุงด้านภาษาและเวลาที่ใช้ในกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทาน กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การอ่านจับใจความจากข่าวและกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การอ่านจับใจความจากโฆษณา โดยปรับแก้ไขข้อความที่พิมพ์ผิดและปรับเวลาบางขั้นตอนให้มากขึ้น ส่วนกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีเนื้อหา ภาษา เวลาและสื่อที่ใช้มีความเหมาะสม ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านจับใจความจากเพลง กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การอ่านจับใจความจากบทความ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง การอ่านจับใจความจากบทร้อยกรองและ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง การอ่านจับใจความจากสารคดี

1.4 ผลการหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.6281 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยเพิ่มขึ้น 0.6281 หรือคิดเป็นร้อยละ 62.81

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า

นักเรียนมีคะแนนสอบหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

1. ผลการสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านการพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆของกิจกรรมการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พบว่า มีความเหมาะสมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.37) และเมื่อนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนวัดบ้านดง จำนวน 1 ห้องเรียน พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้เท่ากับ 0.6281 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยเพิ่มขึ้น 0.6281 หรือคิดเป็นร้อยละ 62.81 ทั้งนี้ เนื่องมาจากกระบวนการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนโดยเริ่มจากการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎี หลักการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA จนนำไปสู่การสังเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA ทั้ง 5 ขั้นตอนแล้วจึงดำเนินการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของกิจกรรมการเรียนรู้ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ของอาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, หน้า 73 – 76) กล่าวว่า การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิผลจะต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และลักษณะของเนื้อหาวิชา รวมถึงธรรมชาติของวัยและความสนใจของผู้เรียน ซึ่งการจัดกิจกรรมควรใช้วิธีการที่ทำให้เกิดความคิดความสามารถของผู้เรียน มีสื่อการสอนที่น่าสนใจและสร้างบรรยากาศที่สนุกสนาน

นำเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเองและแก้ปัญหาด้วยตนเอง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียนและได้รับประโยชน์จากการเรียนอย่างแท้จริง ประกอบกับผู้ศึกษาได้ทำการหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มย่อย 3 คน และภาคสนาม 20 คน โดยในแต่ละชั้นการทดลองได้ปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมการเรียนรู้ในส่วนที่ยังบกพร่องในด้านเนื้อหา ภาษา เวลา และสื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรมให้มีความสมบูรณ์จนได้กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการทดลองพบว่า นักเรียนมีคะแนนสอบหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ดำเนินการคัดเลือกเนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน คำนึงถึงพัฒนาการทางความคิดและภาษา สอดคล้องกับฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542 , หน้า 32 – 38) กล่าวถึงความพร้อมในการอ่านซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้ดีขึ้นนั้น ย่อมต้องอาศัยประสบการณ์และพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่าน การรู้ความหมายของคำศัพท์ รวมถึงต้องมีความพร้อมและแรงจูงใจในการอ่าน จึงจะสามารถอ่านจับใจความหรือเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้อย่างถ่องแท้ นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยกระตุ้นความคิดอย่างเป็นระบบเป็นขั้นตอนเพื่อเป็นการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ โดยมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีลำดับขั้นตอนเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการคาดเดาเนื้อหา การอ่านแบบเป็นขั้นตอน การตั้งคำถาม การหาคำตอบ การสรุปใจความ เป็นแผนภาพความคิดและนำไปสู่การเขียนสรุปใจความด้วยภาษาของตนเอง ซึ่งผู้วิจัยได้สังเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA ได้ทั้งหมด 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนอ่านทำคิด ขั้นที่ 2 กิจกรรมอ่านเอาเรื่อง ขั้นที่ 3 กิจกรรมตรวจสอบหลังอ่าน ขั้นที่ 4 กิจกรรมคิดสร้างภาพ ขั้นที่ 5 กิจกรรมเขียนสรุปความ ทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความอย่างมีขั้นตอนและเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รินทร์ลภัส เฉลิมธรรมวงษ์ (2557) ศึกษาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 และงานวิจัยของอุมาวดี น้อยพลี (2559) ศึกษาความสามารถอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีภาวะเสี่ยงต่อความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยฝึกทักษะอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิค DR – TA พบว่า ความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดด้านผลผลิต ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA ช่วยให้นักเรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมการอ่านจับใจความในชีวิตประจำวันได้และช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ อภรณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์ (อ้างถึงใน รินทร์ลภัส เฉลิมธรรมวงศ์, 2557, หน้า 66) ที่ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยวิธี KWL Plus ด้านประโยชน์ที่ได้รับ พบว่า นักเรียนเห็นด้วยมากในการนำกระบวนการของ KWL Plus ไปใช้ในวิชาอื่นๆและในชีวิตประจำวัน เพราะนักเรียนได้ฝึกอ่านตลอดจนฝึกคิดวิเคราะห์เรื่องราวจากการอ่าน เพื่อหาคุณค่าจากเรื่องที่อ่านและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ รองลงมา คือ ด้านกระบวนการที่นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA ส่งเสริมกระบวนการอ่านจับใจความ เพราะกิจกรรมการเรียนรู้มีขั้นตอนที่ฝึกให้นักเรียนอ่านและคิดอย่างเป็นระบบ ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามและหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการรู้ทุกขั้นตอน ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ ประภาพร ชัยปายาง (อ้างถึงใน รินทร์ลภัส เฉลิมธรรมวงศ์ , 2557, หน้า 68) พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus มีการตั้งคำถามให้นักเรียนระดมสมองเพื่อค้นหาสิ่งที่เป็นพื้นฐานความรู้แล้วประมวลข้อมูลคาดเดาเหตุการณ์ของเรื่องทำให้นักเรียนสนใจที่จะติดตามเรื่องที่อ่านอันเป็นการส่งเสริมการอ่านจับใจความอย่างมีประสิทธิภาพประการหนึ่ง ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่าน เมื่อนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาเขียนแผนภาพความคิดช่วยให้นักเรียนเห็นภาพรวมของข้อมูลได้ชัดเจน ทำให้นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความได้ครบทุกประเด็นโดยใช้ภาษาของตนเอง และลำดับสุดท้าย คือ ด้านปัจจัยนำเข้า ทั้งนี้เนื่องมาจากเนื้อหา

เวลาที่ใช้และสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายในกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน สอดคล้องกับ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2553, หน้า 57) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความสมบูรณ์ทั้งทางด้าน ร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา เมื่อกิจกรรมการเรียนรู้นั้นสนองต่อความสนใจ ความถนัด ความสามารถของผู้เรียน รวมทั้งมีการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ยิ่งการเปิดโอกาสในการคิดและลงมือทำ ย่อมทำให้การเรียนรู้นั้นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป จากผลการวิจัย พบว่า

1. การจัดการเรียนรู้ ครูควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังนั้นครูผู้สอนต้องคอยช่วยเหลือชี้แนะหรืออธิบายในการทำกิจกรรมให้นักเรียนอย่างทั่วถึง ซึ่งอาจทำให้การเรียนการสอนเกินเวลาที่กำหนด ในกรณีที่นักเรียนยังไม่เข้าใจ จึงต้องมีการอธิบายหรือยกตัวอย่างเพิ่มเติม ซึ่งครูอาจยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม โดยอาจให้ทำแบบฝึกหัดบางส่วนและนำไปฝึกในช่วงเวลาต่อไปได้

2. ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีความสนุกสนานและกระตือรือร้นในการอ่าน ดังนั้นการเลือกเนื้อหาที่นำมาให้นักเรียนอ่านควรเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน และเนื้อเรื่องไม่ควรยาวหรือยากจนเกินไป เพราะจะทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย และนอกจากนี้สื่อที่นำมาใช้ในการเรียนรู้ อาทิ เกม จะช่วยให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น และมีความสนุกสนานอยากทำกิจกรรมนั้นอีก

3. การจัดกิจกรรมการอ่านจับใจความ ครูควรกระตุ้นความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมของนักเรียนให้มากที่สุด เพื่อฝึกการใช้ความคิดในการระดมสมอง การตั้งคำถามและการแลกเปลี่ยนความคิด

4. แบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความควรให้นักเรียนอ่านเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แล้วตอบคำถาม เนื่องจากนักเรียนจะได้ไม่ต้องเสียเวลาในการเริ่มอ่านและจับใจความในบทอ่านเรื่องใหม่

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA ในทักษะด้านอื่นๆ เช่น ทักษะการคิดวิเคราะห์ การเขียนสรุปความ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. กรมวิชาการ. (2541). **การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย**. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). **การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย**.
กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- . (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กัญญาภัค มูลศรีแก้ว. (2553). **ผลการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการตั้งคำถามเทคนิค DR-TA ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน , มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.**
- กุลลาบ วงษ์สุน. (2558). **การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโนนสมบรูณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศศ.ม. สาขาวิชาภาษาไทย , มหาวิทยาลัยนเรศวร.**
- กรมวิชาการ. (2545). **คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้า และพัสดุภัณฑ์.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2545). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545**. กรุงเทพฯ:พริกหวานกราฟฟิค.
- จารุวรรณ คำบุญเรือง. (2556). **การพัฒนาแผนการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการสอนอ่านแบบ DR-TA .วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 7 (3): 169-178.**
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). **การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน**.กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.
- ดวงพร เฟื่องฟู. (2560). **การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, กรุงเทพฯ.**
- เทียมจันทร์ พาณิชย์ผลินไชย. (2541). **สถิติเพื่อการวิจัย. พิชณโลก : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.**

- นภาพรรณ ชาวผ่อง. (2557). ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ผลงานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3.วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- บันลือ พฤษะวัน. (2543). แนวพัฒนาการอ่านเร็ว คิดเป็น. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สุวีริยะสาส์น.
- ปณิดา พนมวัน. (2553). การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์และเขียนสรุป
ความโดยใช้เทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2. การศึกษา
ค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ปิยาภรณ์ โคตรชมพู. (2555). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ
เข้าใจโดยกลวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, อุดรธานี.
- ผกาศรี เย็นบุตร. (2542). การอ่าน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- เมธิญ กิจระการ. (2544). การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
วารสารวัดผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2553). คู่มือการจัดการระบบการเรียน
การสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้. ม.ป.ท.: เทียนวัฒนา พรินท์ติ้ง.
- เมชลา ลือโสภา. (2556). การพัฒนาการอ่านจับใจความด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 7 (1): 107 - 116.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2551). วิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : คำสมัย.
- รัตน์ทญา โชติวัฒนาชัย. (2558). การพัฒนาชุดกิจกรรมการสอนแบบ DR-TA เพื่อส่งเสริม
ความคิดรวบยอดในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.
วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. 17(2): 135 – 145
- ราชบัณฑิตยสถาน.(2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.
- รินทร์ภัส เจลิมธรรมวงษ์. (2557). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- ล้วน สายยศและอังคณาสายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา.พิมพ์ครั้งที่ 5.
กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- วรรณญา นุรินทร์รัตน์. (2560). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL plus.วารสารวิชาการสถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก . 3 (2): 163 - 171.
- วรรณีย์ โสมประยูร. (2537). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิไล ปันวาละ. (2553). การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เรื่อง Food for Health โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วิไลวรรณ สวัสดิ์วงศ์. (2547). การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- แววมยุรา เหมือนนิล. (2538). การอ่านจับใจความ. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ศศิธร ธัญลักษณ์นันท์. (2542). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น. กรุงเทพฯ : เวิร์ดเ็ดดูเคชั่น
- ศศิธร สุริยวงศ์. (2555).การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้แผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม . 8 (1): 103 - 114.
- ศศิพร ลิ้มตระกูล. (2541). เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย.พิมพ์ครั้งที่ 6.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สายสุนี สกุลแก้ว. (2534). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3. (2559). รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพผู้เรียน ปีการศึกษา 2559.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2539). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ :ไทยวัฒนาพานิช.
 ----- (2540). หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
 ----- (2543).หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 5.กรุงเทพฯ:ไทยวัฒนาพานิช.

- สุวิทย์ มูลคำ (2545). 21 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- เสาวภา ช่วยแก้ว. (2557). การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH PLUS.
วารสารสาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ . 8 (2): 639 - 654.
- สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์. (2548). กลเม็ดการอ่านให้เก่ง. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพฯ: ฝั่งพัฒนาการพิมพ์.
- อััจฉิมา เกิดผลและอรทัย วิมลโนธ. (2540). ภาษาไทย 2. พิมพ์ครั้งที่ 5.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัมพร สุขเกษม. (2543). การส่งเสริมการอ่าน. สารพัฒนาหลักสูตร. 81 : 24 -28.
- อุมาวดี น้อยพลี (2559). การศึกษาความสามารถอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีภาวะเสี่ยงต่อความบกพร่องทางการเรียนโดยฝึกทักษะอ่าน
จับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิค DR –TA.วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- Carr and Ogel .(1987). "K-W-L plus : A Strategy for comprehension and Summarization,"
Journal of Reading. 30, 1 (April 1987) : 626-631.
- Connie Eilar Renn. (1999). The Effects of the Directed Reading Thinking Activity on
Second Grade Reading Comprehension.p,138 – 151.
- Mohammad Hussein Hamdan . (2014). KWL-Plus Effectiveness on Improving Reading
Comprehension of Tenth Graders of Jordanian Male Students. Journal, 4(11),
2278 – 2288.
- Talal Abd Al- Hameed Al Odwan (2012) The Effect of the Directed Reading Thinking
Activity through Cooperative Learning on English Secondary Stage Students'
Reading Comprehension in Jordan. Journal, 2 (16), 138 – 151.
- Tierney, Robert J.; John E. Readence; & Ernet K. Dishner. (1995). Reading Strategies and
Practices. (3rd ed). Massachusetts: Allyn and Bacon.

ภาคผนวก ก รายชื่อบุคลากรในการตรวจสอบเครื่องมือ

ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

1. รองศาสตราจารย์ ดร. ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ อาจารย์ภาควิชาการศึกษาศาสาวิชา
หลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
2. นางสาวทวีศิลป์ ไสตติถาวร ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านนาล้อม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
3. นางชรินทร์ พลนิม ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านชาติตระการ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
4. นางอัมพวรรณ วงศ์ด้วง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านชาติตระการ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
5. นางเดือนใจ โพธิ์ทอง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านนาเปอะ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผลและประเมินผล

1. ดร. สายฝน วิบูลย์สรณ์ อาจารย์ผู้สอนประจำภาควิชาการศึกษาศาสาวิชาวิจัยและ
ประเมินผลทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
2. นางสาวสุภาพร แสนแทน ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
3. นางอัญญลักษณ์ ช่างแก้ว ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านชาติตระการ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

ภาคผนวก ข แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำผลการประเมินไปปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวให้มีคุณภาพก่อนนำไปใช้

2. แบบประเมินฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 การประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้

ตอนที่ 1 การประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้

พิจารณาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความเหมาะสมตามองค์ประกอบด้านต่างๆที่กำหนดหรือไม่ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ระดับความเหมาะสม” ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยใช้หลักเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

5	หมายถึง	มีระดับความเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	มีระดับความเหมาะสมมาก
3	หมายถึง	มีระดับความเหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	มีระดับความเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	มีระดับความเหมาะสมน้อยที่สุด

ที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1	สาระสำคัญ					
	1.1 สาระสำคัญสอดคล้องกับมาตรฐานตัวชี้วัด					
	1.2 สาระสำคัญมีความถูกต้อง ชัดเจน เข้าใจง่าย					
2	จุดประสงค์การเรียนรู้					
	2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด					
	2.2 จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมที่วัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความและประเมินผลได้					
3	สาระการเรียนรู้					
	3.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	3.2 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระสำคัญ					
	3.3 สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเวลา					
4	กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA					
	4.1 ขั้นที่ 1 กิจกรรมคาดเดาเนื้อหา สามารถเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของผู้เรียนและกระตุ้นการคาดเดาเนื้อหาที่จะอ่านได้					
	4.2 ขั้นที่ 2 กิจกรรมอ่านเอาเรื่อง สามารถอ่านแล้วนำไปสู่การค้นพบคำตอบ					
	4.3 ขั้นที่ 3 กิจกรรมตรวจสอบหลังการอ่าน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน					
	4.4 ขั้นที่ 4 กิจกรรมคิดสร้างภาพ นำข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาจัดประเภทเป็นแผนภาพความคิด					

รหั	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
	4.5 ชั้นที่ 5 กิจกรรมเขียนสรุปความสรุปความคิดรวบยอดจากแผนภูมิความคิดในรูปของการเขียนความเรียง					
	4.6 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการอ่านจับใจความ					
	4.7 กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม					
	4.8 กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนค้นพบคำตอบด้วยตนเอง					
	4.9 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมกระบวนการอ่านอย่างกระตือรือร้นและมีเป้าหมายในการอ่าน					
	4.10 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับระยะเวลา					
	4.11 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน					
5	ชิ้นงาน / ภาระงาน					
	5.1 มีความสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
	5.2 รูปแบบน่าสนใจ					
	5.3 เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน					
6	สื่อและแหล่งการเรียนรู้					
	6.1 สื่อและแหล่งการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	6.2 สื่อและแหล่งการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
	6.3 สื่อและแหล่งการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้					

ร.ร.	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
	6.4 สื่อและแหล่งการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน					
7	การวัดและประเมินผล					
	7.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	7.2 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
	7.3 การวัดและประเมินผลมีเกณฑ์การประเมินที่เหมาะสม					
	รวม					

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ค ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 7 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับ เทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

รายการประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. สาระสำคัญ			
1.1 สาระสำคัญสอดคล้องกับมาตรฐาน / ตัวชี้วัด	4.60	0.55	มากที่สุด
1.2 สาระสำคัญมีความถูกต้อง ชัดเจน เข้าใจง่าย	4.80	0.45	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.70	0.48	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้			
2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด	4.80	0.45	มากที่สุด
2.2 จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมที่วัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความและประเมินผลได้	4.80	0.45	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.80	0.42	มากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้			
3.1 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
3.2 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระสำคัญ	4.80	0.45	มากที่สุด
3.3 สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเวลา	4.60	0.55	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.73	0.46	มากที่สุด
4. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA			
4.1 ชั้นที่ 1 กิจกรรมคาดเดาเนื้อหา สามารถเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของผู้เรียนและกระตุ้นการคาดเดาเนื้อหาที่จะอ่านได้	4.40	0.55	มาก

ตาราง 7 (ต่อ)

รายการประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
4.2 ชั้นที่ 2 กิจกรรมอ่านเอาเรื่อง สามารถอ่านแล้วนำไปสู่การค้นพบคำตอบ	4.40	0.55	มาก
4.3 ชั้นที่ 3 กิจกรรมตรวจสอบหลังการอ่าน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน	4.60	0.55	มากที่สุด
4.4 ชั้นที่ 4 กิจกรรมคิดสร้างภาพนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาจัดประเภทเป็นแผนภาพความคิด	4.60	0.55	มากที่สุด
4.5 ชั้นที่ 5 กิจกรรมเขียนสรุปความสรุปความคิดรวบยอดจากแผนภูมิความคิดในรูปของการเขียนความเรียง	4.40	0.55	มาก
4.6 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการอ่านจับใจความ	4.40	0.89	มาก
4.7 กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	4.40	0.55	มาก
4.8 กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนค้นพบคำตอบด้วยตนเอง	4.60	0.55	มากที่สุด
4.9 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมกระบวนการอ่านอย่างกระตือรือร้นและมีเป้าหมายในการอ่าน	4.40	0.55	มาก
4.10 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับระยะเวลา	4.40	0.55	มาก
4.11 กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน	4.40	0.55	มาก
รวมเฉลี่ย	4.45	0.54	มาก
5. ชิ้นงาน / ภาระงาน			
5.1 มีความสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
5.2 รูปแบบน่าสนใจ	4.60	0.55	มากที่สุด
5.3 เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน	4.40	0.55	มาก
รวมเฉลี่ย	4.53	0.52	มากที่สุด

ตาราง 7 (ต่อ)

รายการประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้			
6.1 สื่อและแหล่งการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
6.2 สื่อและแหล่งการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
6.3 สื่อและแหล่งการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
6.4 สื่อและแหล่งการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน	4.40	0.55	มาก
รวมเฉลี่ย	4.50	0.51	มาก
7. การวัดและประเมินผล			
7.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
7.2 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
7.3 การวัดและประเมินผลมีเกณฑ์การประเมินที่เหมาะสม	4.80	0.45	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.67	0.49	มากที่สุด
สรุปผลรวมเฉลี่ย	4.56	0.37	มากที่สุด

ภาคผนวก ง แบบประเมินความสอดคล้องของแบบวัดความสามารถด้านการอ่าน
จับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบวัดความสามารถด้านการอ่าน
จับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง พิจารณาแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 ต่อไปนี้ว่าสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมากน้อยเพียงใด โดยเขียน
เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่กำหนดไว้ตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

จุดประสงค์การ เรียนรู้	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอ แนะ
		สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
1. ระบุใจความ สำคัญและแนวคิด สำคัญของเรื่อง ได้ถูกต้อง	<p>อ่านบทร้อยกรองแล้วตอบคำถาม นิสัยคนไทยทุกบ้าน ใครมาเรือนชานอาศัย ต้อนรับขับสู้ใส่ใจ น้ำดื่มส่งให้ทักทาย</p> <p>1. ใจความสำคัญของบทร้อยกรอง นี้คืออะไร</p>				
	<p>อ่านข้อความแล้วตอบคำถาม “เดินเป็นไม่วัย ร้อยละ 95 ของ ชีวิต คือ การเดินซึ่งมีความ หลากหลายวิธี เช่น เดินออกกำลังกาย กายทั่วไป เดินบนลู่วิ่งใน ฟิตเนส การเดินสลับวิ่ง เดินจงกรม ประโยชน์ของการเดินมีมากมาย มหาศาล เช่น บรรเทาอาการ เจ็บป่วย ป้องกันหวัด นอนหลับง่าย ป้องกันโรคอ้วน</p>				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
1. ระบุใจความสำคัญและแนวคิดสำคัญของเรื่องได้ถูกต้อง	<p>โรคน้ำตาลในเลือดสูง โรคหัวใจ เลือดลมเดินคั่งงอ สมอองแล่น อารมณ์แจ่มใส อายุยืนยาว"</p> <p>2. สาระสำคัญของข้อความนี้คืออะไร</p>				
	<p>อ่านบทร้อยกรองแล้วตอบคำถาม "ชาติไทยมีองค์ให้ จิงคงไทยในแหล่งหล้า ราชนันแห่งราชา ด้วยบุญญาบารมี"</p> <p>3. บทร้อยกรองนี้กล่าวถึงเรื่องใด</p>				
	<p>อ่านข้อความแล้วตอบคำถาม เมื่อเปียกฝนทุกครั้ง ควรสระผมให้เร็วที่สุด เพราะน้ำฝนที่ตกลงมาชะล้างสิ่งสกปรกและเชื้อโรคในอากาศลงมาด้วย นอกจากทำให้ไม่สบายแล้ว เส้นผมและหนังศีรษะยังเกิดความชื้นสะสม กลิ่นอับ และรังหงษ์ศีรษะ หากไม่สระผมที่จะสระผม ควรใช้ผ้าขนหนูซับเส้นผมให้แห้ง</p> <p>4. ข้อความนี้กล่าวถึงเรื่องใด</p>				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
2. บอกจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้	<p>อ่านข้อความแล้วตอบคำถาม ความเสียสละ เป็นความเสียอย่างเดียวที่มีคุณค่าและไม่เสียหาย แต่เป็นความเสียหายที่มีคุณประโยชน์ มีความดีอยู่ในตัว และมีผลดีเมื่อปฏิบัติ เป็นเหตุให้คนช่วยเหลือกัน ลดความเห็นแก่ตัว มีไมตรีแก่กัน</p>				
	<p>5. ผู้เขียนข้อความนี้ มีเจตนาอย่างไร</p> <p>อ่านข้อความแล้วตอบคำถาม "เวลาผู้ใหญ่พูดคุยกันต้องนั่งฟังอย่างเรียบร้อย ไม่พูดสอดแทรกเข้ามาอย่างนี้ ควรรอให้ผู้ใหญ่คุยกันจบก่อนหรือเก็บข้อสงสัยนั้นไว้สอบถามทีหลัง"</p> <p>6. จากข้อความ ผู้เขียนมีจุดประสงค์ต้องการสั่งสอนในเรื่องใด</p>				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
2. บอก จุดมุ่งหมายของ ผู้เขียนได้	<p>อ่านข้อความแล้วตอบคำถาม</p> <p>จอร์ปสี่เหลี่ยม เต็มเปี่ยมความรู้ เด็กเด็กชอบดู เรียนรู้แสนสุข ท่องโลกเว็บไซต์ ก้าวไกลล้ำยุค อย่าเพียงสนุก เกิดทุกขมีภัย</p> <p>7. จากบทร้อยกรองนี้ ผู้เขียนมีวัตถุประสงค์อะไร</p>				
	<p>อ่านข้อความแล้วตอบคำถาม</p> <p>“ฉันก็เหมือนกัน ต่อไปนี้ หากเกิดอะไรขึ้น เราต้องคิดให้ดี เสียก่อน จะได้ไม่เกิดเรื่อง เดือดร้อน”</p> <p>8. จากข้อความ ผู้เขียนต้องการสื่อถึงเรื่องใด</p>				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
3. ตอบคำถามจากเรื่องโดยใช้เหตุผลประกอบได้อย่างเหมาะสม	<p>อ่านนิทานแล้วตอบคำถาม นายพรานคนหนึ่งออกไปจับนก เขาจึงมองแต่เจ้านกบนต้นไม้ โดยไม่รู้ตัวเลยว่าได้เหยียบงูพิษ ทันใดนั้นงูพิษจึงกัดนายพราน เขาล้มลงและบอกกับตัวเองว่า "ข้ามัวแต่จะทำร้ายผู้อื่น แต่ข้ากลับถูกทำร้ายเสียเอง"</p> <p>9. จากนิทานที่อ่านนักเรียนคิดว่า เพราะเหตุใดนายพรานจึงถูกงูพิษกัด</p>				
	<p>อ่านข้อความแล้วตอบคำถาม กับ งู ครอบงม เตรียมตัว สำหรับการนอนจำศีลไว้ก่อนฤดูหนาวที่จะมาถึง เมื่ออากาศเย็นจัด และอาหารขาดแคลน มันจะอยู่นิ่งๆ และนอนจำศีลได้ไปไม่แห้งหรือได้ดินโดยปรับอุณหภูมิของร่างกายลดต่ำลงเท่ากับอุณหภูมิของสิ่งแวดล้อม ระหว่างนั้นมันจะใช้ไขมันที่สะสมไว้เป็นพลังงาน</p> <p>10. อะไรคือสิ่งสำคัญที่สุดที่ทำให้งูและกบมีชีวิตรอดผ่านฤดูหนาวไปได้</p>				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
3. ตอบคำถามจากเรื่องโดยใช้เหตุผลประกอบได้อย่างเหมาะสม	<p>อ่านข้อความแล้วตอบคำถาม</p> <p>ใบโหระพา เป็นพืชที่ช่วยดูแลปอด ตับ ไต หัวใจ ส่วนสะเดาเป็นต้นไม้ใหญ่ที่มีรสขมนำมาทำอาหาร ช่วยลดโรคเบาหวาน นอกจากนี้ดอกแคและยอดแคเป็นพืชผักที่ช่วยบำรุงเลือด บำรุงปอด และมีธาตุเหล็กสูง</p> <p>11. ถ้านักเรียนเป็นโรคโลหิตจาง ควรเลือกรับประทานพืชชนิดใดจึงจะเหมาะสม บอกเหตุผลประกอบ</p>				
	<p>อ่านข้อความแล้วตอบคำถาม</p> <p>ถุงพลาสติกส่วนใหญ่กำจัดยากและใช้เวลาในการย่อยสลายนานมาก ส่งผลต่อสภาพแวดล้อม จึงได้มีการคิดค้นถุงพลาสติกที่ใช้มันสำปะหลังเป็นส่วนผสมหลัก ซึ่งถุงพลาสติกนี้จะมีเนื้อเนียนเรียบเหนียว ย่อยสลایได้สมบูรณ์ภายในเวลา 3 เดือน</p> <p>12. จากข้อความนี้ นักเรียนคิดว่าเพราะเหตุใด เราควรเลือกใช้ถุงพลาสติกที่มีมันสำปะหลังเป็นส่วนผสมหลัก ตอบมา 2 ข้อ พร้อมให้เหตุผลประกอบ</p>				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
4. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่อง ที่อ่านได้	<p>อ่านข้อความแล้วตอบคำถาม</p> <p>บ๊อมเด็กชายวัยสิบขวบ กำลังชมรายการโทรทัศน์กับแม่ เมื่อ บ๊อมเห็นทหารรักษาพระองค์สวนสนามจากภาพในโทรทัศน์บ๊อมก็ร้องขึ้น“ไอ้โฮ ! ทหารพวกนี้ใส่เสื้อสีเขียวเหมือนกันหมด สวยจังเลย” “สีเขียวที่ไหนกัน สีแดงจะลูก” “ผมว่าสีเขียว” บ๊อมยืนยันแข็งขัน เมื่อทุกคนในบ้านมาดูก็เห็นเหมือนกันว่าทหารสวมเสื้อสีแดงทั้งหมด มีเพียงบ๊อมคนเดียวที่เห็นต่างไป เป็นสีเขียว</p>				
	<p>13. จากเรื่องที่ย่าน นักเรียนคิดว่า เหตุการณ์ต่อไปของเรื่องนี้จะเป็นอย่างไรร</p>				
	<p>อ่านข้อความแล้วตอบคำถาม</p> <p>อุณหภูมิที่สูงขึ้นทำให้แผ่นน้ำแข็งละลาย นักเพนกวินต้องว่ายน้ำระยะทางไกลมากขึ้นเพื่อหาดินแดนน้ำแข็ง กระแสน้ำที่เปลี่ยนแปลงส่งผลให้ต้องว่ายน้ำไกลราว 60 กิโลเมตร เพื่อหาอาหาร จากการสำรวจพบว่าประชากรเพนกวินลดลง 25 % ในช่วง 25 ปีที่ผ่านมา</p>				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
	14. จากข้อความข้างต้นอีก 10 ปีข้างหน้าจะมีเหตุการณ์ใดเกิดขึ้น				
4. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่ได้	อ่านข้อความแล้วตอบคำถาม				
	<div data-bbox="513 658 932 1128" style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> <p>เต่าตัวหนึ่งอยากไปเที่ยวที่ถ้ำสีทอง จึงขอร้องให้ลูกหงส์ 2 ตัวพาไป ลูกหงส์จึงให้เต่าคาบกิ่งไม้ โดยห้ามอ้าปาก มิฉะนั้นจะตกลงมาตาย ขณะที่หงส์บินผ่านทุ่งนา เด็กๆ เห็นแล้วใช้ก้อนหินขว้างปา ทำให้เต่าโกรธมากจึงตะโกนว่า "เจ้าเด็กใจร้าย"</p> </div>				
	15. จากข้อความ หลังจากที่ได้ตะโกนต่อว่าเด็กแล้วน่าจะเกิดเหตุการณ์ใดขึ้น				
	พิจารณาภาพต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม				
	<div data-bbox="507 1442 944 1783" style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> <p>ลูกชายนี้ชอบวิ่งเล่นในป่ากับเพื่อนๆ</p> <p>เราอยากเล่นในป่า ๑ เข็มกับเพื่อน ๆ เราคงชอบ</p> </div>				
	16. จากภาพ เด็กทั้งสองคนน่าจะนำลูกยางไปทำอะไร				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
5.ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านได้	<p>อ่านข้อความแล้วตอบคำถาม</p> <p>ในฤดูร้อนตักแตนตัวหนึ่งกำลังร้องเพลงอย่างสบายใจ มันเห็นฝูงมดกู่จุกจกจนอาหารเดินมาเป็นขบวนยาวเหยียด ตักแตนชักชวนให้ฝูงมดมาร้องเพลง แต่ฝูงมดกลับไม่สนใจยังคงมุ่งหน้าทำงานต่อไปอย่างไม่หยุดหย่อน</p> <p>เมื่อฤดูหนาวอันแร้นแค้นมาถึง เจ้าตักแตนก็เดินโซซัดโซเซมายังรังมดเพื่อขออาหารจากมดกินประทังชีวิต</p> <p>17. การกระทำของมดให้ข้อคิดในเรื่องใด</p>				
	<p>อ่านข้อความแล้วตอบคำถาม</p> <p>อาหารที่ให้พลังงานสูง</p> <p>อาหารรสจัดและเครื่องดื่มจำพวกน้ำอัดลม แอลกอฮอล์ น้ำหวาน</p> <p>ควรจัดอยู่ในหมวดอาหารที่ต้องลดและงด ไม่ใช่อาหารที่ต้องกินประจำ</p> <p>18. จากข้อความข้างต้นให้ข้อคิดในเรื่องใด</p>				

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
5.ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านได้	<p>อ่านบทร้อยกรองแล้วตอบคำถาม สมุนไพรรไทยนี้มีค่ามาก พระเจ้าอยู่หัวทรงฝากให้รักษา แต่ปู่ ย่า ตา ยาย ใช้กันมา ควรดูแลสุขภาพรักษาใช้สืบไป</p> <p>19. บทร้อยกรองนี้ให้ข้อคิดในเรื่องใด</p>				
	<p>อ่านข้อความแล้วตอบคำถาม มือไม้แขนขา หน้าตาสมอง จมูกตาสอง ส่วนของร่างกาย ล้วนมีหน้าที่ มีท่าหลากหลาย ทุกส่วนร่างกาย ต่างได้ช่วยกัน อยู่มาวันหนึ่ง มือซึ่งแข่งขัน บอกขาสองนั้น สำคัญน้อยกว่า ฉันทำทุกสิ่ง ระวังเหนียวล้ำ ส่วนเจ้าสองขา พานิ่งพักนาน ต่างถกเถียงกัน หยุดพลันทำงาน ร่างกายร้าวฉาน การงานหยุดลง</p> <p>20. เรื่องนี้ให้ข้อคิดที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวันในเรื่องใด</p>				

ภาคผนวก ๑ แบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

แบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง

1. แบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยฉบับนี้เป็นข้อสอบอัตนัย
จำนวน 10 ข้อ คะแนนเต็ม 18 คะแนน
2. ให้นักเรียนเขียนตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

อ่านนิทานแล้วตอบคำถาม

นายพรานคนหนึ่งออกไปจับนก เขาจึงมองแต่เจ้านกบนต้นไม้โดยไม่รู้ตัวเลยว่าได้
เหยียบงูพิษ ทันใดนั้นงูพิษจึงกัดนายพราน เขาล้มลงและบอกกับตัวเองว่า
“ข้ามัวแต่จะทำร้ายผู้อื่น แต่ข้ากลับถูกทำร้ายเสียเอง”

1. จากนิทานที่อ่านนักเรียนคิดว่าเพราะเหตุใดนายพรานจึงถูกงูพิษกัด

ตอบ.....
.....
.....
.....

อ่านข้อความแล้วตอบคำถาม

ในฤดูร้อนตั๊กแตนตัวหนึ่งกำลังร้องเพลงอย่างสบายใจ มันเห็นฝูงมดก๊อจจนอาหาร
เดินมาเป็นขบวนยาวเหยียด ตั๊กแตนชักชวนให้ฝูงมดมาร้องเพลง แต่ฝูงมดกลับไม่สนใจยังคงมุ่ง
หน้าทำงานต่อไปอย่างไม่หยุดหย่อน เมื่อฤดูหนาวอันแร้นแค้นมาถึง เจ้าตั๊กแตนก็เดินโซซัดโซเซ
มายังรังมดเพื่อขออาหารจากมดกินประทังชีวิต

2. การกระทำของมดให้ข้อคิดในเรื่องใด

ตอบ.....

.....

อ่านข้อความแล้วตอบคำถาม

“ฉันก็เหมือนกัน ต่อไปนี้หากเกิดอะไรขึ้น เราต้องคิดให้ดีเสียก่อน จะได้ไม่เกิดเรื่องเดือดร้อน ”

3. จากข้อความ ผู้เขียนต้องการสื่อถึงเรื่องใด

ตอบ.....

.....

อ่านข้อความแล้วตอบคำถาม

“เดินเป็นไม่วาย ร้อยละ 95 ของชีวิต คือ การเดินซึ่งมีความหลากหลายวิธี เช่น เดินออกกำลังกายทั่วไป เดินบนลู่วิ่งในฟิตเนส การเดินสลับวิ่ง เดินจงกรม ประโยชน์ของการเดินมีมากมายมหาศาล เช่น บรรเทาอาการเจ็บป่วย ป้องกันหวัด นอนหลับง่าย ป้องกันโรคอ้วน โรคน้ำตาลในเลือดสูง โรคหัวใจ เลือดลมเดินคล่อง สมองแล่น อารมณ์แจ่มใส อายุยืนยาว”

4. สาระสำคัญของข้อความนี้คืออะไร

ตอบ.....

.....

.....

.....

อ่านข้อความแล้วตอบคำถาม

อุณหภูมิที่สูงขึ้นทำให้แผ่นน้ำแข็งละลาย นักเพนกวินต้องว่ายน้ำระยะทางไกลมากขึ้น เพื่อหาดินแดนน้ำแข็ง กระแสน้ำที่เปลี่ยนเส้นทางส่งผลให้ต้องว่ายน้ำไกลราว 60 กิโลเมตร เพื่อหาอาหาร จากการสำรวจพบว่าประชากรเพนกวินลดลง 25 % ในช่วง 25 ปีที่ผ่านมา

5. จากข้อความข้างต้นอีก 10 ปีข้างหน้าจะมีเหตุการณ์ใดเกิดขึ้น

ตอบ.....

.....

อ่านข้อความแล้วตอบคำถาม

อาหารที่ให้พลังงานสูง อาหารรสจัดและเครื่องดื่มจำพวกน้ำอัดลม แอลกอฮอล์ น้ำหวาน
ควรจัดอยู่ในหมวดอาหารที่ต้องลดและงด ไม่ใช่อาหารที่ต้องกินประจำ

6. จากข้อความข้างต้นให้ข้อคิดในเรื่องใด

ตอบ.....

.....

อ่านข้อความแล้วตอบคำถาม

บ๊อมเด็กชายวัยสิบขวบกำลังชมรายการโทรทัศน์กับแม่ เมื่อบ๊อมเห็นทหารรักษาพระองค์
สวนสนามจากภาพในโทรทัศน์บ๊อมก็ร้องขึ้น
“โอ้โฮ ! ทหารพวกนี้ใส่เสื้อสีเขียวเหมือนกันหมด สวยจังเลย”
“สีเขียวที่ไหนกัน สีแดงจะลูก”
“ผมว่าสีเขียว” บ๊อมยืนยันแข็งขัน เมื่อทุกคนในบ้านมาดูก็เห็นเหมือนกันว่าทหารสวมเสื้อ
สีแดงทั้งหมด มีเพียงบ๊อมคนเดียวที่เห็นต่างไปเป็นสีเขียว

7. จากเรื่องี่อ่าน นักเรียนคิดว่าเหตุการณ์ต่อไปของเรื่องนี้เป็นอย่างไร

ตอบ.....

.....

.....

อ่านบทร้อยกรองแล้วตอบคำถาม

"ชาติไทยมีองค์ให้	จึงคงไทยในแหล่งหล้า
ราชันแห่งราชา	ด้วยบุญญาบารมี"

8. บทร้อยกรองนี้กล่าวถึงเรื่องใด

ตอบ.....
.....

อ่านข้อความแล้วตอบคำถาม

ความเสียสละ เป็นความเสียอย่างเดียวที่มีคุณค่าและไม่เสียหาย แต่เป็นความเสียหายที่มีคุณประโยชน์ มีความดีอยู่ในตัวและมีผลดีเมื่อปฏิบัติ เป็นเหตุให้คนช่วยเหลือกัน ลดความเห็นแก่ตัว มีไมตรีแก่กัน

9. ผู้เขียนข้อความนี้ มีเจตนาอย่างไร

ตอบ.....
.....

อ่านข้อความแล้วตอบคำถามต่อไปนี้

ถุงพลาสติกส่วนใหญ่กำจัดยากและใช้เวลาในการย่อยสลายนานมาก ส่งผลต่อสภาพแวดล้อม จึงได้มีการคิดค้นถุงพลาสติกที่มีมันสำปะหลังเป็นส่วนผสมหลัก ซึ่งถุงพลาสติกนี้จะมีเนื้อเนียนเรียบ เหนียว ย่อยสลายได้สมบูรณ์ภายในเวลา 3 เดือน

10. จากข้อความนี้ เพราะเหตุใดเราควรเลือกใช้ถุงพลาสติกที่มีมันสำปะหลังเป็นส่วนผสมหลัก

(ตอบมา 2 ข้อ)

ตอบ 1).....

2).....

ภาคผนวก จ เกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ
ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อที่	เกณฑ์การให้คะแนน	แนวคำตอบ
1	2 คะแนน เมื่อเขียนคำตอบโดยบอกเหตุผลว่าเพราะเหตุใดนายพรานจึงถูกงูพิษกัดได้ถูกต้อง สมเหตุสมผลจากเรื่องที่อ่าน	<ul style="list-style-type: none"> - เพราะนายพรานมัวแต่จ้องมองนก โดยลืมดูว่างูอยู่ข้างล่าง - เพราะนายพรานไม่ได้ระวังตัว มัวแต่จ้องมองนกบนต้นไม้ ฯลฯ
	1 คะแนน เมื่อเขียนคำตอบโดยบอกเหตุผลที่นายพรานถูกงูพิษกัดได้ถูกต้อง แต่ยังไม่ชัดเจนว่าเพราะเหตุใด	<ul style="list-style-type: none"> - เพราะไม่ได้มอง - เพราะไม่ระวัง ฯลฯ
	0 คะแนน เมื่อเขียนคำตอบที่ไม่ใช่เหตุผลที่นายพรานถูกงูพิษกัดหรือไม่เขียนตอบ	
2	2 คะแนน เมื่อเขียนตอบข้อคิดได้ตรงประเด็นกับเรื่องที่อ่านได้สมบูรณ์	<ul style="list-style-type: none"> - การเก็บออมไว้ใช้ในยามขัดสน - จงหมั่นเก็บออมไว้เพื่อใช้ในยามขัดสน
	1 คะแนน เมื่อเขียนตอบข้อคิดได้บ้างแต่ไม่สมบูรณ์	<ul style="list-style-type: none"> - การเก็บออม
	0 คะแนน เมื่อเขียนตอบข้อคิดไม่ตรงประเด็นและไม่เขียนคำตอบ	<ul style="list-style-type: none"> - อนาคตไม่สำคัญ ทำปัจจุบันให้มีความสุข - ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น
3	1 คะแนน เมื่อเขียนตอบจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้ถูกต้อง	<ul style="list-style-type: none"> - การคิดให้รอบคอบก่อนลงมือทำ - ก่อนจะลงมือทำอะไรควรคิดให้ถี่ - คิดก่อนทำ - ฯลฯ
	0 คะแนน เมื่อเขียนตอบไม่สอดคล้องกับข้อความหรือไม่เขียนตอบ	

ข้อที่	เกณฑ์การให้คะแนน	แนวคำตอบ
4	2 คะแนน เมื่อเขียนตอบเนื้อหาสาระเกี่ยวกับประโยชน์ของการเดินได้ถูกต้อง และได้ใจความต่อเนื่อง	- ประโยชน์ของการเดินมีมากมาย มหาศาล เช่น บรรเทาอาการเจ็บป่วย ป้องกันหวัด นอนหลับง่าย ป้องกันโรค อ้วน โรคหัวใจ โรคน้ำตาลในเลือดสูง รวมถึงทำให้อารมณ์ดีและมีอายุยืน
	1 คะแนน เมื่อเขียนตอบเนื้อหาสาระเกี่ยวกับประโยชน์ของการเดินได้ถูกต้อง แต่ไม่สมบูรณ์	- การเดินทำให้ร่างกายแข็งแรง - การเดินทำให้อารมณ์แจ่มใส อายุยืน
	0 คะแนน เมื่อเขียนตอบเนื้อหาสาระไม่สอดคล้องกับ ประโยชน์ของการเดินหรือไม่เขียนตอบ	- การเดินมีหลากหลายวิธี - การรักษาโรคต่างๆด้วยการเดิน
5	2 คะแนน เมื่อเขียนอธิบายเหตุการณ์ที่มีความเป็นไปได้ สอดคล้องกับข้อความได้อย่างชัดเจน สมเหตุสมผล	- นกแพนกวินมีจำนวนลดลง
	1 คะแนน เมื่อเขียนอธิบายเหตุการณ์ที่มีความเป็นไปได้ สอดคล้องกับข้อความได้แต่ไม่สมเหตุสมผล	- แผ่นน้ำแข็งจะละลายมากขึ้น
	0 คะแนน เมื่อเขียนอธิบายเหตุการณ์ไม่สอดคล้องกับ ข้อความหรือไม่เขียนคำตอบ	- แหล่งอาหารของเพนกวินมีเพิ่มมากขึ้น
6	2 คะแนน เมื่อเขียนตอบข้อคิดได้ตรงประเด็นกับเรื่อง ที่อ่านได้สมบูรณ์	- การเลือกรับประทานอาหาร - ควรดื่มน้ำสะอาดและ เครื่องดื่มที่มีรสหวานรวมทั้ง เครื่องดื่มแอลกอฮอล์
	1 คะแนน เมื่อเขียนตอบข้อคิดได้บ้างแต่ไม่สมบูรณ์	- การเลือกดื่มน้ำผลไม้แทน น้ำอัดลม - ควรเลือกรับประทานอาหารที่มี รสชาติไม่จัด
	0 คะแนน เมื่อเขียนตอบข้อคิดไม่ตรงประเด็นและไม่ เขียนคำตอบ	- การเลือกรับประทานอาหารเพื่อ ลดน้ำหนัก - การเลือกอาหารที่ชอบ

ข้อที่	เกณฑ์การให้คะแนน	แนวคำตอบ
7	2 คะแนน เมื่อเขียนอธิบายเหตุการณ์ที่มีความเป็นไปได้ สอดคล้องกับข้อความได้อย่างชัดเจน สมเหตุสมผล	- พาป้อมไปพบหมอเพื่อตรวจตา
	1 คะแนน เมื่อเขียนอธิบายเหตุการณ์ที่มีความเป็นไปได้ สอดคล้องกับข้อความได้แต่ไม่สมเหตุสมผล	- สอนป้อมให้เรียกสีใหม่ให้ถูกต้อง - ห้ามป้อมดูโทรทัศน์เพราะจะทำให้สายตาเสีย
	0 คะแนน เมื่อเขียนอธิบายเหตุการณ์ไม่สอดคล้องกับข้อความหรือไม่เขียนคำตอบ	- ล้างและหยอดตาให้ป้อม
8	2 คะแนน เมื่อเขียนตอบเนื้อหาสาระได้ตรงประเด็นกับบริบทร้อยกรอง	- พระบารมีของกษัตริย์ไทย - คนไทยมีพระมหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ - ฯลฯ
	1 คะแนน เมื่อเขียนตอบเนื้อหาสาระได้แต่ขาดความชัดเจน	- กษัตริย์ของไทย - ฯลฯ
	0 คะแนน เมื่อเขียนตอบเนื้อหาสาระไม่สอดคล้องกับบริบทร้อยกรองหรือไม่เขียนตอบ	- ความเจริญมั่นคงของชาติไทย - พระราชกรณียกิจของกษัตริย์ไทย - ฯลฯ
9	1 คะแนน เมื่อเขียนตอบจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้ถูกต้อง	ต้องการให้เห็นคุณค่าของความเสียสละ
	0 คะแนน เมื่อเขียนตอบไม่สอดคล้องกับข้อความหรือไม่ตอบ	
10	2 คะแนน เมื่อเขียนตอบได้สอดคล้องกับข้อความได้อย่างชัดเจน สมเหตุสมผล	- การปรับอุณหภูมิร่างกายให้ต่ำลง เท่าสภาพแวดล้อม - การปรับตัว
	1 คะแนน เมื่อเขียนตอบได้สอดคล้องกับข้อความแต่ไม่สมเหตุสมผล	- การนอนอยู่ใต้ดิน - การเตรียมอาหารให้พร้อมสำหรับฤดูหนาว - ฯลฯ
	0 คะแนน เมื่อตอบไม่สอดคล้องกับข้อความหรือไม่ตอบ	- การมีอาหารที่สะสมไว้เพียงพอ - ฯลฯ

ภาคผนวก ช ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบแบบวัดความสามารถด้านการ
อ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 12 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของแบบแบบวัดความสามารถด้าน
การอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
ข้อ 1	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 2	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 3	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
ข้อ 4	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 5	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 6	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 7	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 8	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
ข้อ 9	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 10	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 11	0	+1	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
ข้อ 12	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 13	+1	+1	+1	0	0	0.60	สอดคล้อง
ข้อ 14	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 15	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 16	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 17	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 18	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 19	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 20	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้
 กลวิธีสอน แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริม
 ความสามารถด้านการ อ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 13 แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธี
 สอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้าน
 การอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

จำนวน นักเรียน	คะแนนเต็ม	ผลรวมคะแนน		ค่าดัชนี ประสิทธิผล (E.I.)
		ทดสอบ ก่อนเรียน	ทดสอบ หลังเรียน	
20	18	75	254	0.6281

ภาคผนวก ฅ ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าความเชื่อมั่น (Cronbach)
 ของแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 14 แสดงค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าความเชื่อมั่น (Cronbach)
 ของแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ชั้น
 ประถมศึกษาปีที่ 3 (ฉบับ 20 ข้อ) (* แสดงข้อสอบที่เลือก)

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	หมายเหตุ
*1	0.50	0.20	ใช้ได้
2	0.50	0.20	ใช้ได้
3	0.85	0.30	ใช้ไม่ได้
4	0.80	0.40	ใช้ได้
*5	0.50	0.40	ใช้ได้
*6	0.75	0.30	ใช้ได้
7	0.80	0.00	ใช้ไม่ได้
*8	0.80	0.40	ใช้ได้
*9	0.40	0.40	ใช้ได้
*10	0.75	0.30	ใช้ได้
*11	0.70	0.60	ใช้ได้
12	0.90	0.20	ใช้ไม่ได้
13	0.80	0.00	ใช้ไม่ได้
*14	0.65	0.30	ใช้ได้
15	0.80	0.00	ใช้ไม่ได้
*16	0.80	0.40	ใช้ได้
17	0.35	0.10	ใช้ไม่ได้
*18	0.50	0.20	ใช้ได้
19	0.40	0.00	ใช้ไม่ได้
20	0.70	0.20	ใช้ได้

ตาราง 15 แสดงค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าความเชื่อมั่น (Cronbach)
ของแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (ฉบับ 10 ข้อ)

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	หมายเหตุ
1	0.50	0.20	ใช้ได้
2	0.50	0.40	ใช้ได้
3	0.80	0.40	ใช้ได้
4	0.75	0.30	ใช้ได้
5	0.80	0.40	ใช้ได้
6	0.75	0.30	ใช้ได้
7	0.65	0.30	ใช้ได้
8	0.70	0.60	ใช้ได้
9	0.40	0.40	ใช้ได้
10	0.50	0.20	ใช้ได้
ค่าความเชื่อมั่นของวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยทั้งฉบับ			
เท่ากับ 0.92			

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค
DR – TA เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

จัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิค DR – TA

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง อ่านอย่างไรให้ได้ความ

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา

2560

เรื่อง การอ่านจับใจความนิทาน : ตันเถาวัลย์กับตันตาล

เวลา 2 ชั่วโมง

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2561

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.3/3 ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ท 1.1 ป.3/4 ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผล

ประกอบ

ท 1.1 ป.3/5 สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

2. สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความนิทานเป็นการอ่านจับใจความเรื่องที่เป็นบันเทิงคดี โดยเนื้อเรื่องให้ความเพลิดเพลินในการอ่านและที่สำคัญนิทานจะให้ข้อคิดแก่ผู้อ่านอีกด้วย

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องจากนิทานที่กำหนดให้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. ระบุใจความสำคัญและแนวคิดสำคัญของเรื่องได้ถูกต้อง
2. บอกจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้
3. ตอบคำถามจากเรื่องโดยใช้เหตุผลประกอบได้อย่างเหมาะสม
4. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้
5. ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านได้

4. สาระการเรียนรู้

การอ่านจับใจความจากนิทาน

5. กิจกรรมการเรียนรู้

การเตรียมความพร้อมและให้ความรู้พื้นฐานด้านการอ่านจับใจความ

1. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 5 - 6 คน โดยคณะกรรมการกลาง
2. ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้และการบันทึกข้อมูลลงในตาราง KWL- Chart
3. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้

อ่าน

ขั้นที่ 1 กิจกรรมคาดเดาเนื้อหา (10 นาที)

1. ครูติดบัตรภาพรูปต้นเถาว์วัลย์กับต้นตาลบนกระดาน แล้วสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับ

ประสบการณ์เดิมของนักเรียนในประเด็นคำถาม ดังต่อไปนี้

- นักเรียนรู้จักต้นไม้อะไรในบัตรภาพหรือไม่ และต้นเหล่านี้พบเจอได้ที่ไหนบ้าง
- นักเรียนคิดว่าต้นเถาว์วัลย์กับต้นตาลมีความเหมือนหรือต่างกันหรือไม่

อย่างไร

2. ครูกระตุ้นให้นักเรียนช่วยกันคิดและตั้งคำถามเกี่ยวกับการคาดเดาเนื้อหาของเรื่อง

“ต้นเถาว์วัลย์กับต้นตาล ” เช่น

- ทำไมต้นเถาว์วัลย์จึงต้องไปอาศัยกับต้นไม้อื่น
- นักเรียนคิดว่าต้นทั้งสองชนิดนี้ เมื่อนำมาแต่งเป็นนิทานจะมีเรื่องราวเป็น

อย่างไร จากนั้นครูเขียนคำตอบของนักเรียนบนกระดาน

3. ครูให้นักเรียนเริ่มคาดเดาเนื้อหาโดยครูใช้คำถามซึ่งนำการคาดเดาของนักเรียน ดังนี้
 - เรื่องนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร
 - สถานที่ในเรื่องคือที่ไหน
 - เหตุการณ์ในเรื่องนี้มีจุดเริ่มต้นอย่างไร
 - เหตุการณ์ตอนจบของนิทานเรื่องนี้จะเป็นอย่างไร
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนคำตอบจากประเด็นคำถามข้างต้นลงในตาราง KWL- Chart

บันทึกคำถามช่อง K (What we know) หลังจากนั้นนักเรียนและครูร่วมกันจัดประเภทข้อมูลความรู้ที่คาดว่าอาจจะเกิดขึ้นในเรื่อง

ขั้นที่ 2 กิจกรรมอ่านเอาเรื่อง (20 นาที)

5. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันระดมความคิดแล้วบันทึกคำถามที่ต้องการรู้ลงในตาราง KWL-

Chart บันทึกคำถามช่อง W (What we want to know)

6. ครูแจกนิทาน เรื่อง “ต้นเถาวัลย์กับต้นตาล ” ให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มอ่าน โดยมี

กำหนดขั้นตอนในการอ่าน ดังนี้

- 6.1 อ่านผ่านๆ เพื่อให้รู้ว่าเรื่องที่อ่านคือเรื่องอะไร จุดใดเป็นจุดสำคัญของเรื่อง

รวมทั้งช่วยกันหาคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายโดยค้นคว้าจากพจนานุกรม

- 6.2 อ่านให้ละเอียด เพื่อทำความเข้าใจอย่างชัดเจน ไม่ควรหยุดอ่าน

ระหว่างเรื่อง

- 6.3 อ่านซ้ำตอนที่ไม่เข้าใจและตรวจสอบความเข้าใจบางตอนให้แน่นอน

ถูกต้อง

ในระหว่างการอ่านนักเรียนสามารถเพิ่มคำถามในตาราง KWL- Chart ช่อง W ได้

ขั้นที่ 3 กิจกรรมตรวจสอบหลังอ่าน (20 นาที)

7. ครูกระตุ้นให้นักเรียนบอกสิ่งที่ได้เรียนรู้แล้วหลังจากการอ่านนิทาน เรื่อง “ต้นเถาวัลย์กับต้นตาล ” แล้วบันทึกสิ่งที่ได้ลงในตาราง KWL- Chart ช่อง L (What we have learned)

8. ครูกระตุ้นให้นักเรียนช่วยจัดลำดับเนื้อหาที่ได้อ่านแล้ว รวมทั้งช่วยกันตรวจสอบความรู้ที่

นักเรียนรู้แล้วกับสิ่งที่ต้องการรู้ที่ตั้งคำถามไว้ในช่อง W ว่าตอบคำถามได้ครบทุกข้อหรือไม่และเพื่อประเมินการคาดเดาของนักเรียนว่าคาดเดาได้ถูกหรือไม่

9. นักเรียนทำใบกิจกรรมที่ 1 “ ทบทวนการคิด ” เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน จากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยใบกิจกรรม

ขั้นที่ 4 กิจกรรมคิดสร้างภาพ (30 นาที)

10. ครูอธิบายการสร้างแผนภาพความคิด

11. นักเรียนนำข้อมูลจากการอ่านมาสร้างเป็นแผนภาพความคิดโดยนำข้อมูลที่จัดประเภทไว้

ในชั้น K มาเขียนชื่อเรื่องไว้ตรงกลางแล้วเขียนองค์ประกอบหลักของแต่ละหัวข้อไว้ในแต่ละสาขา พร้อมทั้งเขียนอธิบายเพิ่มเติมในแต่ละประเด็น

ขั้นที่ 5 กิจกรรมเขียนสรุปความ (20 นาที)

12. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันระดมสมองในการสรุปใจความสำคัญจากเรื่อง “ต้นเถาวัลย์กับ

ต้นตาล ” จากแผนภาพความคิดแล้วนำมาเขียนเป็นความเรียงสรุปใจความสำคัญเป็นรายบุคคล

13. ครูสุ่มตัวแทนออกมานำเสนอผลงานการเขียนสรุปใจความสำคัญหน้าชั้นเรียน

6. ชิ้นงาน / ภาระงาน

1. ระบุข้อมูลในตาราง KWL- Chart เรื่อง “ต้นเถาว์ลย์กับต้นตาล”
2. เขียนใบกิจกรรมที่ 1 เรื่อง “ทบทวนการคิด”
3. เขียนแผนภาพความคิด “ต้นเถาว์ลย์กับต้นตาล”
4. เขียนสรุปเรื่อง “ต้นเถาว์ลย์กับต้นตาล”

7. สื่อ/ แหล่งการเรียนรู้

1. บัตรภาพรูปต้นเถาว์ลย์กับต้นตาล
2. นิทาน เรื่อง “ต้นเถาว์ลย์กับต้นตาล”
3. ตาราง KWL- Chart
4. ใบกิจกรรมที่ 1 เรื่อง “ทบทวนการคิด”
5. ใบกิจกรรมที่ 2 แผนภาพความคิด
6. ใบกิจกรรมที่ 3 สรุปใจความสำคัญ

8. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการประเมิน	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. ระบุใจความสำคัญและแนวคิดสำคัญของเรื่องได้ถูกต้อง	ตรวจใบกิจกรรมที่ 3 สรุปใจความสำคัญ	แบบประเมินการเขียนสรุปใจความสำคัญ	ได้ 6 คะแนนขึ้นไป
	ตรวจใบกิจกรรมที่ 2 แผนภาพความคิด	แบบประเมินการเขียนแผนภาพความคิด	ได้ 6 คะแนนขึ้นไป
2. บอกจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้	ตรวจใบกิจกรรมที่ 1	แบบประเมินใบกิจกรรม	ได้ 6 คะแนนขึ้นไป
3. ตอบคำถามจากเรื่องโดยใช้เหตุผลประกอบได้อย่างเหมาะสม			
4. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้			
5. ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านได้			

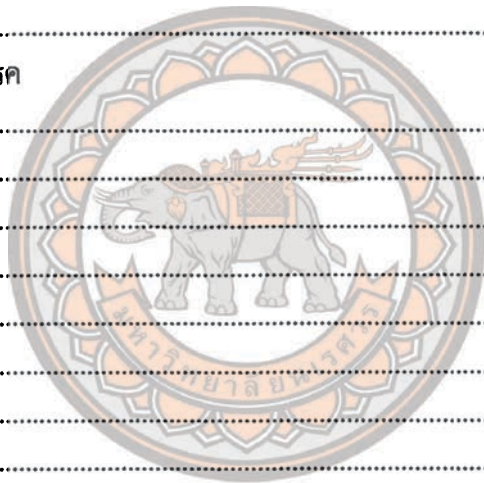
บันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ผลการจัดการเรียนรู้

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

2. ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

3. ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(นางสาว ชิตาภรณ์ ทองหมื่น)
วัน.....เดือน.....พ.ศ.....

นิทาน เรื่อง “ต้นเถาว์วัลย์กับต้นตาล”

นิทานโบราณเรื่องหนึ่งเล่ากันว่า ครั้งหนึ่งในฤดูฝน ฝนตกชุก เถาว์วัลย์ต่างๆมีเถา
ดำสิง เป็นต้น ต่างก็ทอดยอดดงอกงามไปตามคันร้ว และกิ่งก้านของต้นไม้ใกล้เคียง

เถาดำสิงสำคัญว่า ตนเป็นคนดีมีความสำคัญว่าต้นไม้อื่นๆก็วางโต พุดดูถูกต้นตาล
เล็กๆที่เพิ่งงอกขึ้นมาไม่กี่ปี

“ แน่ะ! เจ้าต้นตาล นายปลูกเจ้าไว้หลายปีแล้ว จนปานนี้เจ้าก็ยังไม่สูงเท่าไร ทั้งก็
ยังไม่ผลิดอกออกผลให้ท่านบ้างเลย ดูเราซิ นายต้องการจะกินยอดเมื่อไร ก็เด็ดยอดจิ้ม
น้ำพริกหรือต้มแกงจืดได้ทันที ”

ต้นตาลตอบว่า “เออ! ที่ว่าเราโตช้านั้นก็จริงอยู่ แต่พันธุ์ของเราดีนะ อายุยืนถึงห้า
สิบปีร้อยปีก็มี ยิ่งอยู่นานก็ยิ่งสูงเลยหลังคาบ้านและวิหาร วัด โบสถ์ ”

เถาว์วัลย์ก็ว่า “ เรื่องช้าเรื่องเร็วมันยกไว้เถิด ว่าแต่ใบแข็งแรงใหญ่ๆของต้นตาลนะ
มีคุณความดีอะไรหรือ ”

ต้นตาลชักรำคาญหูกิพุดอวดคุณความดีของตนบ้าง “ นี่แน่ะ! เถาว์วัลย์ ใบของ
เรานะหรือ ใช้นึ่งหลังคาบังแดดบังฝนก็ได้ ผลของเราที่ออกมาเป็นทะเลาะๆ ตอนยังเป็นวง
อยู่ก็ทำน้ำตาลสดกินได้จะทำน้ำตาลหม้อก็ได้ ผลอ่อนก็กินได้ ผลแก่ก็กินได้ ปล่อยไวจนผล
สุกงอมจะใช้น้ำตาลคั้น ทำขนมตาลกินก็ได้ ไม่เชื่อลองถามพวกเด็กๆดูซิ จนเมื่อเราตาย
แล้วจะใช้ลำต้นทำท่อน้ำ ทำเสาก็ได้ ตกผลใช้การได้ดีทุกอย่าง ”

ต้นตาลเว้นจังหวะครู่หนึ่ง และพุดต่อว่า

“ ส่วนเจ้านะหรือ เถาว์วัลย์เอ๋ย เราใคร่ครวญดูแล้ว ก็เห็นมีดีอยู่หรอก ตรงที่
ทอดยอดออกดอกออกผลรวดเร็ว แต่ก็เฉพาะในฤดูฝนเท่านั้น พอถึงหน้าแล้งก็เหี่ยวแห้ง
สูญหายไปตามกัน ”

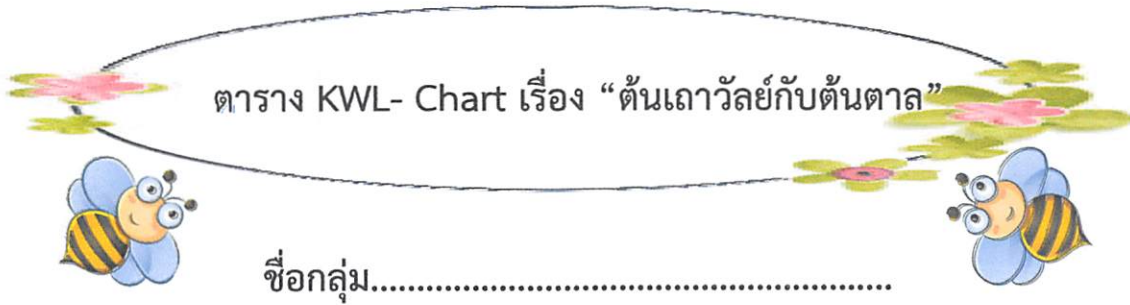
เถาว์วัลย์ก้มหน้าปล่อยให้หัวห้อยย้อยลงทำท่าร้องไห้ น้ำตาหยดเป็นทางซึบซาบลงสู่
ดิน หล่อเลี้ยงรากเหง้าของเถาว์วัลย์

ฤดูร้อนฤดูหนาวผ่านไปอย่างเข้าฤดูฝนอีกปีหนึ่ง....เถาว์วัลย์งอกงามจากรากเหง้า
ทอดยอดเลื้อยตัวพันรอบต้นตาลและต้นไม้ใกล้เคียง

บทสนทนาแห่งปีเริ่มต้นกลางฤดูฝนอีกแล้ว

ต้นตาลหยุดคิดทบทวนกับตนเอง

เถาว์วัลย์ยังคงก้มหน้า หัวห้อยย้อยลง.....

K รู้เรื่องอะไรบ้างเกี่ยวกับ เรื่อง “ต้นไม้วัลย์กับต้นตาล”	W ต้องการรู้อะไรอีกบ้างเกี่ยวกับ เรื่อง “ต้นไม้วัลย์กับต้นตาล”	L อ่านเรื่อง “ต้นไม้วัลย์กับ ต้นตาล” แล้วรู้เรื่องอะไรบ้าง
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

อย่าลืมเขียนชื่อเพื่อนๆ
ในกลุ่มด้วยนะครับ

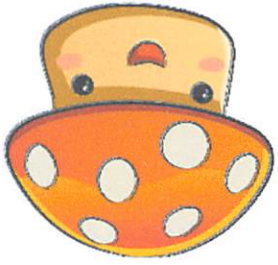
รายชื่อสมาชิก

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....

ชื่อ..... เลขที่.....

ใบกิจกรรมที่ 2 แผนภาพความคิด
เรื่อง "ต้นไม้กับอากาศ"

ชื่อ..... เลขที่..... ชั้น ป.3

โรงเรียน.....

Handwriting practice area with a blue striped background and a large white box with a brown border and dashed lines. The box contains horizontal dotted lines for writing. In the center of the box is a circular watermark logo of the Ministry of Education, featuring an elephant and a person on an elephant, with the Thai text "กระทรวงศึกษาธิการ" (Ministry of Education) around it.

ใบกิจกรรมที่ 3

“ลดทอนปัญหาสิ่งแวดล้อม” ของโรงเรียนสู่ชุมชน

ใบกิจกรรมที่ 1 เรื่อง 'ทบทวนการคิด'

หลังจากน้องๆอ่านนิทานจบกันแล้ว เรามาตอบ
คำถามเพื่อเป็นการทบทวนความเข้าใจกันอีกครั้ง
นะคะ

1. จากนิทานเรื่องนี้ ผู้แต่งมีจุดมุ่งหมายในเรื่องใด

ตอบ.....

2. นักเรียนคิดว่า อยากเป็นต้นตาลหรือเถาว์วัลย์ เพราะเหตุใด

ตอบ.....

.....

3. หากนักเรียนเป็นเถาว์วัลย์ นักเรียนจะหักทลายต้นตาลในฤดูฝนปีนี้อย่างไร

ตอบ.....

.....

.....

4. หากนักเรียนเป็นต้นตาลและเห็นเถาว์วัลย์ก้มหน้า หัวห้อยย้อยลงมาทำท่าร้องไห้อีก
ในปีนี้ นักเรียนจะมีวิธีพูดกับเถาว์วัลย์อย่างไรให้หายเศร้า

ตอบ.....

.....

.....

5. นิทานเรื่องนี้ให้แง่คิดแก่นักเรียนในเรื่องใดบ้าง

ตอบ.....

.....

แบบประเมินการเขียนแผนภาพความคิด

คำชี้แจง ให้ใส่คะแนนที่ได้ตามเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละรายการประเมิน

ที่	ชื่อ-สกุล	รายการที่ประเมิน				ผลการประเมิน
		ระบุใจความสำคัญ/ แนวคิดสำคัญ (6 คะแนน)	บอกจุดมุ่งหมาย ของผู้แต่ง (2 คะแนน)	ระบุข้อคิดที่ได้ (2 คะแนน)	รวม (10)	

การผ่านเกณฑ์การประเมิน : ได้ 6 คะแนนขึ้นไป

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (นางสาว ธิดาภรณ์ ทองหมื่น)
 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมินการเขียนแผนภาพความคิด

ประเด็นการประเมิน	ค่าน้ำหนักคะแนน	การให้คะแนน
	6	หัวข้อย่อยครอบคลุมเรื่องที่กำหนด แต่ละหัวข้อย่อยมีข้อมูลมาก และเชื่อมโยงได้ถูกต้องครบถ้วน
	5	หัวข้อย่อยครอบคลุมเรื่องที่กำหนด แต่ละหัวข้อย่อยมีข้อมูลมาก และเชื่อมโยงได้ถูกต้อง
ระบุใจความสำคัญ/ แนวคิดสำคัญ	4	หัวข้อย่อยครอบคลุมเรื่องที่กำหนด มีข้อมูลมากน้อยแตกต่างกันในแต่ละหัวข้อย่อยและเชื่อมโยงได้ถูกต้อง
	3	หัวข้อย่อยครอบคลุมเนื้อหา มีข้อมูลข้อมูลปานกลางในแต่ละหัวข้อย่อย และเชื่อมโยงได้ถูกต้อง
	2	หัวข้อย่อยไม่ครบตามเนื้อหา มีข้อมูลน้อยและเชื่อมโยงถูกต้องเป็นบางส่วน
	1	หัวข้อย่อยไม่ครบตามเนื้อหาและมีการเชื่อมโยงบางประเด็นถูกต้องเล็กน้อย
บอกจุดมุ่งหมายของผู้แต่ง	2	นำเสนอเนื้อหาโดยแตกสาขาตามลำดับของความคิดหลักและย่อยได้เป็นบางส่วน
	1	นำเสนอเนื้อหาโดยแตกสาขาไม่เป็นไปตามลำดับของความคิดหลักและย่อย
ระบุข้อคิดที่ได้	2	การเขียนแผนภาพเป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงามและมีรอยลบหรือขีดฆ่า 2-3 ครั้ง
	1	การเขียนแผนภาพเป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงามและมีรอยลบหรือขีดฆ่า 4 ครั้งขึ้นไป
รวมคะแนน	10	

เกณฑ์การประเมิน

- 9 - 10 คะแนน หมายถึง ดีมาก
 7 - 8 คะแนน หมายถึง ดี
 5 - 6 คะแนน หมายถึง พอใช้
 1 - 4 คะแนน หมายถึง ควรปรับปรุง

แบบประเมินการเขียนสรุปใจความสำคัญ

คำชี้แจง ให้ใส่คะแนนที่ได้ตามเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละรายการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ผลการประเมิน					รวมคะแนน (20 คะแนน)
		1. การสรุป ใจความ (3 คะแนน)	2. เนื้อหาสาระ (5 คะแนน)	3. ครอบคลุม เนื้อหา (5 คะแนน)	4. การใช้ ภาษา (5 คะแนน)	5. การเขียน สะกดคำ (2 คะแนน)	
รวม							

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (นางสาวธิดาภรณ์ ทองหมื่น)
 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เกณฑ์การให้คะแนน ใช้เกณฑ์วัดความสามารถในการเขียนตามระดับคะแนน (Rubric Scores) ดังนี้
(คะแนนเต็ม 20 คะแนน)

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. การสรุปใจความ	คะแนนเต็ม 3 คะแนน		เขียนเนื้อหาสำคัญได้ใจความสมบูรณ์ด้วยสำนวนภาษาของตนเอง	เขียนเนื้อหาสำคัญได้ใจความสมบูรณ์แต่ใช้สำนวนภาษาตามเรื่องที่อ่าน	เขียนเนื้อหาขาดใจความมากกว่าสองใจความและใช้ภาษาตามเรื่องที่อ่าน
2. เนื้อหาสาระ	1. มีใจความหลักถูกต้องครบถ้วน 2. หลอมรวมเนื้อหาอย่างต่อเนื่อง 3. เนื้อหาสัมพันธ์กัน	ปฏิบัติได้ 3 ข้อ	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	นักเรียนมีชิ้นงานแต่ไม่ถูกต้องตามเกณฑ์ทั้ง 3 ข้อ
3. ครอบคลุมเนื้อหา	เขียนครอบคลุมเนื้อหาหรือใจความสำคัญที่ต้องการสื่อสารได้ครบถ้วน	เขียนครอบคลุมเนื้อหาหรือใจความสำคัญที่ต้องการสื่อสารได้ 4 ใน 5 ส่วน ปฏิบัติได้ 4 ข้อ	เขียนครอบคลุมเนื้อหาหรือใจความสำคัญที่ต้องการสื่อสารได้ 3 ใน 5 ส่วน ปฏิบัติได้ 3 ข้อ	เขียนครอบคลุมเนื้อหาหรือใจความสำคัญที่ต้องการสื่อสารได้ 2 ใน 5 ส่วน	เขียนครอบคลุมเนื้อหาหรือใจความสำคัญที่ต้องการสื่อสารได้ 1 ใน 5 ส่วน
4. การใช้ภาษา	1. เลือกคำใช้ได้ถูกต้อง 2. เรียงลำดับเรื่องให้ได้ใจความต่อเนื่องสอดคล้องกัน 3. เขียนเว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง 4. ใช้คำสุภาพ 5. ไม่ใช้ภาษาพูด หรือภาษาถิ่น	ปฏิบัติได้ 4 ข้อ	ปฏิบัติได้ 3 ข้อ	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ
5. การเขียนสะกดคำ	คะแนนเต็ม 2 คะแนน			เขียนสะกดคำถูกต้องทุกคำ	เขียนสะกดคำผิด

จากนั้นให้นำคะแนนมาเทียบกับเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

เกณฑ์ของระดับคะแนน	ช่วงคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ 80 - 100	16 - 20	ดีเยี่ยม
ร้อยละ 70 - 79	14 - 15	ดีมาก
ร้อยละ 60 - 69	12 - 13	ดี
ร้อยละ 50 - 59	10 - 11	พอใช้
ร้อยละ 40 - 49	8 - 9	ปรับปรุง
ร้อยละ 30 - 39	6 - 7	ปรับปรุงเร่งด่วน
ร้อยละ 0 - 29	0 - 5	เขียนไม่คล่อง

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล

ธิดาภรณ์ ทองหมื่น

วัน เดือน ปีเกิด

26 พฤศจิกายน 2531

ที่อยู่ปัจจุบัน

16/1 หมู่ 8 ตำบลป่าเมต อําเภอเมือง จังหวัดแพร่ 54000

ที่ทำงานปัจจุบัน

โรงเรียนบ้านเนินทอง ตำบลบ้านดง อําเภอชาติตระการ
จังหวัดพิษณุโลก 65170

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2555

ศศ.บ. (ประถมศึกษา) เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

